

(ฉบับ)

รายงานการปฏิบัติงาน

ชื่อ

(ตำแหน่ง)

วันที่

ชื่อ

ชื่อ

วันที่

ชื่อ	ข้อความที่	หมายเหตุ

(ฉบับ)

วันที่

ชื่อ

ชื่อ

วันที่

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๕/๒๔๕๗ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๕๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๐ นาฬิกา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น จึงได้มอบให้พระราชธรรม

เทศ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๑ ท่าน

มีองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม ระเบียบวาระแห่งการประชุมมี

- ๑. เรื่องที่ประธาน ฯ จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ สำหรับวันนี้ไม่มี
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ คณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณาอาระที่ ๑

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๖๖

หลักการ
ปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน สืบใหม่

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะมอบอำนาจปกครองและการบริหารราชการในส่วนภูมิภาค แก่ผู้ว่าราชการภาค และผู้ว่าราชการจังหวัดใหม่บ้างขึ้น เพราะผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในใกล้ชิดกับข้าราชการที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งไปประจำทำงานอยู่ในส่วนภูมิภาค ท้องที่ และประชาชนยิ่งกว่าส่วนกลาง เพื่อให้ผู้ว่าราชการภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถปกครองและบริหารราชการได้บังเกิดความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเป็นผลดีแก่ท้องถิ่นและประชาชนยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกันได้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องตรงกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว และแก้ไขข้อความอื่น ๆ อีกบางประการ เพื่อให้กฎหมายนี้สมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น.

พ. พิชัย
พาน

ร่าง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๔.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

....."
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๑๕ และ
ข้ออื่นซึ่งมีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือน
เงินประจำตำแหน่งประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือนทุกแห่ง แต่ไม่รวมถึง
การฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง และหมายความ
ตลอดถึงนายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี
กฎหมายว่าด้วยปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชา ทบวงการ เมืองเทียบ
เท่ากรม กับประธานสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักงานเลขาธิการสภา
ราษฎร

"กระทรวง" หมายความว่า รวมตลอดถึงสำนักคณะรัฐมนตรี

"เจ้ากระทรวง" หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ประธานสภาผู้แทนราษฎรใน
ฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และหมายความรวมตลอดถึง
กระทรวง และปลัดทรวงในกรณีที่กระทรวงเจ้าสังกัดไม่มีปลัดกระทรวง

"กรม" หมายความว่า รวมตลอดถึงสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทรวง
ทบวงการ เมืองที่มีฐานะเทียบหรือเท่ากรม

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่ารวมถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร และปลัดทบวง — ในกรณีที่กระทรวงเจ้าสังกัดไม่มี
ปลัดกระทรวง

"อธิบดี" หมายความว่ารวมถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และผู้ที่ดำรง
ตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีที่เป็นหัวหน้าทบวงการ เมืองที่มีฐานะเทียบหรือเท่ากรม
มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ. รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ลักษณะ 1

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธาน และกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการ ซึ่งรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือ
ตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ในแต่งตั้งขึ้น

มาตรา ๗ กรรมการที่อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการ
ว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในกำหนดสามสิบวัน
เว้นแต่วาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้
ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่า
กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้รับราชการ
อีกก็ได้

มาตรา ๘ ให้มีเลขาธิการ ก.พ. คนหนึ่ง และเจ้าหน้าที่รองลงไปตามสมควร
มาตรา ๙ ถ้าในการประชุมคราวใด ประธาน ก.พ. ไม่มาประชุม ให้รอง
ประธาน ก.พ. เป็นประธาน

ถ้าประธาน ก.พ. และรองประธาน ก.พ. ไม่มาประชุม ให้กรรมการเลือกกัน
เองเป็นประธานเฉพาะในการประชุมคราวนั้น
การประชุมของ ก.พ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม จึง
เป็นองค์ประชุม

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๘ การวินิจฉัยชี้ขาดให้ออเสียงข้างมาก ถ้าคะแนน
เสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ก.พ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ แทนได้
ในกรณีที่กรรมการของ ก.พ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ก็ให้อนุกรรมการที่ได้
รับการแต่งตั้งจาก ก.พ. คณะนั้น พ้นจากตำแหน่งไปด้วย

มาตรา 11 นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น
ที่มีอำนาจหน้าที่ตั้งต่อไปด้วย คือ

(1) รักษาทะเบียนประวัติราชการพลเรือน

(2) กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกตามความต้องการของ
การฝ่ายพลเรือนเพื่อรับทุนรัฐบาลไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ เว้นแต่กรมตำรวจ

(3) มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับ
พระราชบัญญัตินี้ มติของ ก.พ. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้เป็นอันเด็ดขาด
โดยสมบูรณ์ตามกฎหมาย

(4) มีอำนาจควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจเรียกเอกสาร
หรือตรวจพวงกรม เทศบาล หรือสุขาภิบาล และให้ดูแลกรมหรือพวงกรม เทศบาล หรือ
บุคคล มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ได้

(5) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีปรากฏว่ากระทรวงพวงกรม
ไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้มีคำสั่งใหม่ปฏิบัติ
การ

(6) ดูแลและจัดการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ ในการนี้ให้มี
กองออกหนังสือหรือระเบียบ เพื่อควบคุมการศึกษาและความประพฤติตลอดจนการกำหนดและ
กำหนดวินัย โดย เรียกตัวกลับหรือตัดเงินค่าใช้สอยตามควรแก่กรณี

(7) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสอบไม่เกินครั้งละหนึ่งร้อยบาท

(8) ออกกฎ ก.พ. เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และวางระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ. และระเบียบดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุ
เบสญ์แล้ว ให้มีบังคับได้

มาตรา 12 ใหม่

(1) อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงหรือทบวงการ เมืองซึ่งเทียบกระทรวง เรียก
โดยย่อว่า "อ.ค.พ. กระทรวงหรือทบวงการ เมืองซึ่งเทียบกระทรวง" โดยออกนามกระทรวง
หรือทบวงการ เมืองนั้น ๆ

(2) อนุกรรมการสามัญประจำกรมหรือทบวงการ เมืองซึ่งเทียบหรือเท่ากรม เรียก
โดยย่อว่า "อ.ก.พ. กรมหรือทบวงการ เมืองซึ่งเทียบหรือเท่ากรม" โดยออกนามกรมหรือทบวง
การเมืองนั้น ๆ สำหรับสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ก็ให้มีอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงาน
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(3) อนุกรรมการสามัญประจำภาคเรียกโดยย่อว่า "อ.ค.พ.ภาค" โดยออกนาม

(4) อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ.จังหวัด" โดย
ออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา 13 อ.ค.พ.กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน รัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีสั่งราชการ ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี และหัวหน้า

การที่มีฐานะเทียบกรม เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขาธิการหนึ่งคน
อ.ก.พ. นี้ นอกจากมีหน้าที่ตั้งระเบียบในหมวดราชการ ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่
ปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔ อ.ก.พ. ทบวงใบต๋ามักคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ รัฐมนตรีสั่งราชการ รัฐมนตรีว่าการทบวง ปลัดทบวง อธิบดี
ในส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกรม เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเล
ขาธิการหนึ่งคน ให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อ.ก.พ. นี้ นอกจากมีหน้าที่ตั้งระเบียบในหมวดราชการ ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่
ปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. กรม หรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็น
ประธาน อธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี หัวหน้ากอง หรือ
ในส่วนราชการที่เทียบกอง เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขาธิการหนึ่งคน
สำหรับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือ
ในส่วนราชการที่เทียบกอง เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขาธิการหนึ่งคน
สำหรับสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ประกอบ

เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ผู้อำนวยการนายกรัฐมนตรี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง และหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบกอง
เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขาธิการหนึ่งคน ให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่
กระทรวงด้วย โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ

ในส่วนราชการ เป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้น
สำหรับสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
กระทรวง ให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดทบวง ทำหน้าที่
อ.ก.พ. แลวแต่กรณี

อ.ก.พ. ตามความในมาตรานี้ นอกจากมีหน้าที่ตั้งระเบียบในหมวดราชการ ๆ แห่งพระ
ราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ช่วย อ.ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวง บลวแต่กรณี ปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามพระ

มาตรา ๑๖ ทบวงการเมือง ซึ่งกฎหมายว่าด้วยปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม เทียบฐานะ
เทียบกรม ให้ อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยรัฐมนตรีผู้บังคับ
บัญชา ทบวงนั้น เป็นประธาน หัวหน้าทบวงการเมืองและข้าราชการตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี
ในส่วนราชการที่เทียบกอง และหัวหน้ากองในทบวงการเมืองนั้น เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้

เลือกผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน
อ.ก.พ. นี้ นอกจากมีหน้าที่ตั้งระเบียบในหมวดราชการ ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่
ปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๓ อ.ก.พ.ภาคประกอบด้วยผู้ว่าราชการภาคเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการภาค ผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค และหัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำภาค ซึ่งแล้วแต่จะเรียกชื่อ เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ เลือกตั้ง เลขาธิการหนึ่งคน

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. อ.ก.พ.กระทรวง และอ.ก.พ.กรม ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ อ.ก.พ.จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัด ซึ่งแล้วแต่จะเรียกชื่อ เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ เลือกตั้ง เลขาธิการหนึ่งคน

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม และอ.ก.พ.ภาค ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ กระทรวงหรือทบวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีอ.ก.พ. ราชการหรืออ.ก.พ. ทบวงแล้วแต่กรณีใด ในกรณีเช่นนั้นให้ อ.ก.พ. ราชการหรืออ.ก.พ. ทบวง ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมด้วย

มาตรา ๑๖ ให้คำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการตามมาตรา ๑๐ และ อ.ก.พ. ต่าง ๆ ด้วยโดยอนุโลม

ลักษณะ ๒
บททั่วไป

- มาตรา ๑๗ ข้าราชการพลเรือนมี ๕ ประเภท
- (๑) ข้าราชการการเมือง โดแกชึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมือง
 - (๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญ โดแกชึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในราชการสามัญ
 - (๓) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ โดแกชึ่งรับราชการในตำแหน่งการรัฐกิจพิเศษตามที่ระโโดกำหนดไว้ในกฎก.พ.
 - (๔) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ โดแกชึ่งรับราชการในตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ ตามที่ระโโดกำหนดไว้ในกฎก.พ.
 - (๕) ข้าราชการตำรวจ โดแกชึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในกรมตำรวจ
 - (๖) ข้าราชการครู โดแกชึ่งรับราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่ง เป็นผู้สอนประจำสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ หรือซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นในกระทรวงศึกษาธิการโดยที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามถ้อยคำของพระราชกฤษฎีกา
 - (๗) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ โดแกชึ่งรับราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศ ในกรณีพิเศษ
 - (๘) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ โดแกชึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในราชการวิสามัญ
- มาตรา ๑๘ ในข้าราชการพลเรือนที่ได้รับเงินเดือนแล้วแต่จะเรียกชื่อ

ตำแหน่งใด ควรจะได้รับเงินเดือนในอันับใด, ชั้นใด ให้ ก.พ. เป็นผู้กำหนด โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณค่าของงานในตำแหน่งนั้น เว้นแต่ตำแหน่งที่ต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้คณะรัฐมนตรี เป็นผู้กำหนด

สำหรับข้าราชการตำรวจให้ได้รับเงินเดือนตามอัตราซึ่งกำหนดไว้โดยพระราช

กฤษฎีกา

ในมีหนึ่ง ๆ ให้กระทรวงการคลังกำหนด เงินงบประมาณไว้สำหรับการ เลื่อนเงินเดือนข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา 23 ชั้นข้าราชการพลเรือนนอกจากข้าราชการกร เมืองและข้าราชการพลเรือนวิสามัญ มีดังนี้

- (1) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา
- (2) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
- (3) ข้าราชการพลเรือนชั้นโท
- (4) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก
- (5) ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

มาตรา 24 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนนอกจากตำแหน่งกร เมืองและตำแหน่งวิสามัญ มีดังนี้

- (1) เสมียนพิมพ์งาน
- (2) ประจวบแผนก
- (3) หัวหมู่แผนก
- (4) หัวหนากอง
- (5) ผู้อำนวยการกอง
- (6) รองอธิบดี
- (7) อธิบดี
- (8) รองปลัดทบวง
- (9) ปลัดทบวง
- (10) รองปลัดกระทรวง
- (11) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะต้องมีกฎ ก.พ. กำหนดเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว ตำแหน่งใด เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ให้กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ด้วย

มาตรา 25 ข้าราชการพลเรือนผู้ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในชั้นใดชั้นหนึ่ง และชั้นที่ไ้รับอยู่ในขณะไปรับราชการตามกฎหมายนี้ภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ถือว่ารับราชการทหาร ในกระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุทีเดียว และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุในชั้นใดชั้นหนึ่งตามมาตรา 23 เป็นผู้สั่งบรรจุ แต่อาจบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหารได้ใหม่บรรจุใดตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 26 ข้าราชการพลเรือนผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ในกระทรวงทบวงกรมเดิม เรียกว่ากลับเข้าบรรจุในราชการ ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ก่อนจะเรียกกลับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 27 ภายใต้มันฉบับแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ถ้ามีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนว่างลง และยังมีใดแต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งนั้น หรืออยู่ดำรง

ทั้งนี้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้บังคับบัญชาติดต่อไปมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

(1) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งที่เทียบเท่ากระทรวง ปลัดทบวง และอธิบดีลงมา

(2) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองลงมา

(3) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้าแผนกลงมา

(4) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งประจำแผนก

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งตามความใน (๑) (๒) หรือ (๓) ไปแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ก็ให้มีอำนาจที่จะสั่ง

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามความในมาตรานี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษา
ตำแหน่งนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจ
ที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นใน
ระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๕๘ การโอนข้าราชการของกระทรวงทุกกระทรวงไปบรรจุทางกระทรวง
ชั้น อันค้ำ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่าย
ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่รับโอนมาบรรจุใน
หน่วยงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
เป็นผู้สั่งบรรจุ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท ให้ อ.ก.พ. กระทรวงที่จะรับโอน
นั้นพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้สั่งบรรจุ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ อ.ก.พ. กรมที่จะรับโอนมานั้น
พิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา
แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งบรรจุ

การโอนข้าราชการไปบรรจุทางกรมในกระทรวงเดียวกัน ในชั้น อันค้ำ และชั้น
ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

การโอนข้าราชการพลเรือนวิสามัญจะกระทำมิได้

ในกรณีที่ข้าราชการเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ ทหาร หรือข้าราชการพลเรือน
สังกัดกระทรวงกลาโหม ให้ ก.พ. มีอำนาจเทียบชั้น อันค้ำ และชั้นเงินเดือนข้าราชการ
พลเรือน และวันรับราชการในขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายตุลาการ ทหาร หรือข้าราชการ
พลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้ถือว่า เป็นวันราชการที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ การโอนข้าราชการการเมืองมาเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น
กระทำมิได้

มาตรา 30 ข้าราชการออกจากราชการไป และมีคุณสมบัติตามมาตรา 42 และมาตรา 43 ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ในชั้น อันด้อย และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมและทางราชการต้องการจะรับเข้าทำราชการ ในผู้มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติการโอนตามมาตรา 28 พิจารณาตามวิธีการที่ ก.พ. จะได้อำหนด เมื่อเห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบรรจุนั้น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 27 สั่งบรรจุได้

ผู้ออกจากราชการโดยถูกเลิกตำแหน่ง ย่อมได้รับบรรจุตามความในมาตรานี้ นอกเหนือจากผู้ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

บทบัญญัติในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา 31 ข้าราชการการเมืองออกจากราชการไป และเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 42 และมาตรา 43 ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือน จะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนใดไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 32 ข้าราชการพลเรือนนอกจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ให้ออก
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

มาตรา 33 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ยอมทำได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าผู้ใดรับหนังสือขอลาออกนั้นไม่มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก ก็ให้เสนอหนังสือนั้นต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกได้สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการตามคำสั่ง

ใหญ่ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก

- 1. รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษลงมา
- 2. ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทลงมา
- 3. ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นตรีลงมา

(4) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา
 ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ
 ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้
 ในกรณีขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัย และอยู่ในระหว่างการ
 สอบสวน หรือการพิจารณาทางวินัย ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะยับยั้งการอนุญาตให้
 ลาออกไว้ เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยก็ได้ แต่ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีกรณี
 ถูกกล่าวหาว่าผิดคดีอาชญาซึ่งมิใช่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษสั้น
 โทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือมีกรณีของท้าวทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาต การลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว ผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษ
 ออก หรือปลดออก หรือถูกสั่งให้ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเพราะเหตุนี้ได้อีก
 ไปไม่ได้

มาตรา 34 เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ
 ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งไว้ดังต่อไปนี้

- (1) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา
- (2) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี สำหรับ
 ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นโทลงมา
- (3) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นตรีลงมา
- (4) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

แต่ในกรณีสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทน ให้
 ได้ในกรณีต่อไปนี้

- (ก) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 ต่อไปได้ โดยสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงทุพพลภาพ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจาก
 ราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้
- (ข) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความ
 ประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้
- (ค) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 43 (1) หรือ
 44 (1) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา 35 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใด ในอันที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อกระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี ใต้ออบสวนรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งรัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมายสั่งให้ยื่นให้ออกจากราชการ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 40

(2) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อกรมเจ้าสังกัดใต้ออบสวนรายงาน อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กรมพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งมอบหมายสั่งให้ยื่นให้ออกจากราชการ

(3) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดใต้ออบสวนรายงาน อ.ก.พ.ภาค และ อ.ก.พ.ภาคเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการภาคสั่งให้ยื่นให้ออกจากราชการ

ในกรณีที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ ซึ่งเป็นความเห็นที่ขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.ภาค ก็ให้นำสำนวนเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาวินิจฉัยอีกชั้น ถ้า อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

การนำพยานหลักฐานตามที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนรายงาน มีทั้งการสอบสวนพนักงานสอบสวน ส่วนของอัยการ ส่วนงานพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาในข้อหาหนึ่งมาใช่เป็นส่วนพิจารณา ก็ให้ถือว่าได้มีการสอบสวนตามความหมายที่ใช้อยู่ในมาตราแล้ว แต่ตามผู้บังคับบัญชาซึ่งจะเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการ เห็นว่าสมควรตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ให้ดำเนินการได้

มาตรา 36 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหาว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ใดความเป็นสำคัญว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมีวงหมองกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการได้โดยให้ตามมาตรา 35 มาใช้บังคับได้โดยอนุโลม

มาตรา 37 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดของจำคุกโดยคำพิพากษาดังที่สุด สำหรับมลทินที่เป็นมลโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นมลโทษหรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาทซึ่งไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกตามมาตรา 33 จะสั่งให้ยื่นให้ออกจากราชการก็ได้

มาตรา 38 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกผู้ใดได้รับบรรจุเข้าราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นปรากฏคุณสมบัติตามความในมาตรา 42 มาตรา 43 และ มาตรา 46 อยู่นั้นไม่ได้รับการบรรจุก็ มีกรณีต้องหาออกก่อน และภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ

ของจากกรณีของหนานั้นก็ ใหญ่มีอำนาจสั่งบรรจุสิ่งใหญ่นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการได้รับเงินก่อนกรณีคำสั่งให้ออกนั้น

มาตรา 39 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คำสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามความในมาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 และมาตรา 38 ถือว่าเป็นคำสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญทุกแห่ง

มาตรา 40 การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษโดยการตายหรือออก ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ สำหรับกรณีที่จะสั่งไล่ออก ปลดออก หรือออกนอกระบบ ให้นำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาในทุกกรณี เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา เห็นสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกแล้ว จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติเสียก่อน จึงนำความกราบบังคมทูล

ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการ

ลักษณะ 3

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา 41 ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือกต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 42 มาตรา 43 และมาตรา 45

มาตรา 42 ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ.
- (5) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ
- (6) ไม่เป็นสมาชิกพรรคในศีลธรรมอันดี
- (7) ไม่เป็นผู้หนีสินล้นพ้นตัว
- (8) ไม่เป็นผู้เคยถูกรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นผลโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (9) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตชั่วจนถูกลงโทษปลดออกจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การสาธารณะ เทศบาล หรือสุขาภิบาล
- (10) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตชั่วจนถูกลงโทษไล่ออกจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การสาธารณะ เทศบาล หรือสุขาภิบาล

มาตรา 43 ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 42 (6) (7) (8) (9) และ (10) ก.พ. อาจ

ข้าราชการพลเรือนได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีและในกรณีซำคคุณสมบัติตามมาตรา 42(9) นั้นได้ออกจากราชการไปเกินกว่า 2 ปีหรือในกรณีที่ซำคคุณสมบัติตามความในมาตรา 41 (10) นั้นได้ออกจากราชการไปเกินกว่า 3 ปีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นรายบุคคลก็ได้ มติของ ก.พ. ในการประชุมปรึกษายกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา 44 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนใดที่โดยลักษณะหรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการ ในกระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับ ก.พ. ขอบังคับไว้มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา 45 ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีคุณสมบัติตามที่จะได้กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 46 ให้ ก.พ. จัดการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาและชั้นตรี กับหลักสูตรและวิธีการที่ ก.พ. จะได้กำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการใน หน้าที่ และจะแบ่งส่วนราชการ เพื่อจัดการสอบแข่งขันสำหรับแต่ละส่วนก็ได้

มาตรา 47 ผู้สอบแข่งขันหรือสมัครคัดเลือกที่ได้คะแนนสูง มีสิทธิที่จะได้เข้ารับราชการ อนุมัติคะแนนดังกล่าวตามลำดับ

มาตรา 48 การสอบแข่งขันตามปกติให้มีปีละครั้ง แต่อย่างช้าต้องไม่เกินสองปี เมื่อได้มีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัดนี้การสอบแข่งขันคราวก่อนเป็นอันยกเลิก

มาตรา 49 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีสิทธิที่จะได้ บรรจุเข้ารับราชการ ถ้าปรากฏขึ้นว่าซำคคุณสมบัติตามความในมาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 45 อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก หรือได้รับการคัดเลือก ผู้นั้นว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะได้รับการบรรจุ

มาตรา 50 การบรรจุข้าราชการพลเรือนให้ผู้นับตั้งนับชำบบรรจุได้ตามหลักเกณฑ์ ต่อไปนี้

(1) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชา ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา การบรรจุใหม่บรรจุในอันดับ 1 ชั้นต่ำ

(2) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการ พลเรือนชั้นตรี การบรรจุใหม่บรรจุในชั้นตรีอันดับ 1 ชั้นต่ำ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 55

มาตรา 51

ให้ผู้นับตั้งนับชำคังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุ

(ก) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณีที่มีอำนาจบรรจุ ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี และข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

(ข) ผู้ว่าราชการภาค มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนชั้นตรี และข้าราชการ พลเรือนชั้นจัตวา

(ค) ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือได้รับการคัดเลือกโดยไม่ได้เป็นข้าราชการ ให้
แต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั่วคราว เพื่อทดลองในปฏิบัติราชการ เป็นเวลาไม่น้อย
กว่าหกเดือนก่อน ต่อเมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติ ความรู้และความสามารถสมควรที่จะบรรจุ
และแต่งตั้งได้แล้ว จึงให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป ถ้าหากปรากฏว่า
มีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้หรือความสามารถพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งที่
ได้รับแต่งตั้ง ให้ผู้นั้นอาจส่งบรรจุส่งให้ออกจากราชการ

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวในวรรคก่อนเป็นข้าราชการอยู่แล้ว ให้บรรจุและแต่งตั้งผู้นั้น
เพื่อทดลองในปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน และให้นำความในวรรคก่อนมา
ใช้บังคับโดยอนุโลม การส่งให้ออกจากราชการให้นำความตามมาตรา 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 51 ผู้ใดได้รับบริติชหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี อาจคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุ
เป็นข้าราชการพลเรือนที่วิชาชีพนั้น ๆ ในชั้นใด ๆ ที่ไม่สูงกว่าชั้นโทได้ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการในกฎ ก.พ. และให้นำความในมาตรา 59 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 52 ราชการส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดทำความตกลงกับ
ก.พ. ที่จะกำหนดคุณสมบัติ พันความรู้ และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่น เพื่อให้การ
บรรจุและแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มีคุณวุฒิ และความสามารถในราชการแล้ว
ปฏิบัติงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 53 การบรรจุบุคคลเข้าเป็นข้าราชการในตำแหน่งวิชาการ ช่างฝีมือ หรือ
ตำแหน่งการพิเศษต่าง ๆ และการปรับปรุงเข้าชั้น การเลื่อนอันดับ และการเลื่อนขึ้นเงินเดือน
ของข้าราชการ เช่นว่านั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 54 กระทรวงทบวงกรมใดมีความจำเป็นที่จะบรรจุข้าราชการจากผู้ที่ทรง
คุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ เป็นพิเศษ ให้เสนอเรื่องไปให้ ก.พ. สอบสวน เมื่อ ก.พ. สอบสวน
เห็นสมควรแล้วให้เสนอมายังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้บรรจุ
และแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้

มาตรา 55 ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา เลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขัน
ในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาที่ได้รับราชการมาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามห้าปี และได้
เงินเดือน 120 บาทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี และดำรงตำแหน่งประจำแผนกหรือตำแหน่ง
เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง และอธิบดี ปลัดทบวง หรือปลัด
กระทรวง ผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี รับรองว่าเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิและความสามารถที่จะเป็นข้าราชการ
พลเรือนชั้นตรีได้ อธิบดี ปลัดทบวง หรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาจะคัดเลือกให้เลื่อนขึ้นเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี โดยอนุมัติ อ.ก.พ. กรมก.ค.ค.

มาตรา 56 การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโท จะเลื่อนได้เฉพาะผู้ที่สอบ
ได้ตามหลักสูตรและวิธีการซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวง กำหนดในกรณีที่เห็นสมควร - รัฐมนตรี
จึงที่จะจัดให้มีการศึกษาอบรมก่อนการสอบคัดเลือกได้

เมื่อปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการ

๓. รื้อนผู้สอบคัดเลือกโดยมีความประสงค์ กุศลกุศล และความสามารถที่จะเลื่อนชั้น
โทโทและผู้นั้นได้รับราชการในชั้นที่ต่ำกว่าที่ ก.พ. เห็นสมควรแล้วแต่ยังไม่
พ้นจากสามปี ผู้ใดเสนอชื่อขึ้นไปยัง ก.ค.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ก.ค.พ.
พิจารณาแล้ว เห็นสมควรแล้ว ให้จากกระทรวงส่งไปเลื่อนชั้นต่อไป

กำหนดเวลาสามปี ให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ใดรับบัญชีงานหรือราชการใหม่ ซึ่ง
พ. เห็นสมควรไม่ต่ำกว่าความถี่ของวรรค

มาตรา ๕๓ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก จะเลื่อนโดยพิจารณา
ผู้สอบคัดเลือกโดยมีความประสงค์ กุศลกุศล และความสามารถที่จะเลื่อนชั้น
พ. เห็นสมควรแล้วแต่ยังไม่พ้นจากสามปี ผู้ใดเสนอชื่อขึ้นไปยัง ก.ค.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ก.ค.พ.
พิจารณาแล้ว เห็นสมควรแล้ว ให้จากกระทรวงส่งไปเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๕๔ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก จะเลื่อนโดยพิจารณา
ผู้สอบคัดเลือกโดยมีความประสงค์ กุศลกุศล และความสามารถที่จะเลื่อนชั้น
พ. เห็นสมควรแล้วแต่ยังไม่พ้นจากสามปี ผู้ใดเสนอชื่อขึ้นไปยัง ก.ค.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ก.ค.พ.
พิจารณาแล้ว เห็นสมควรแล้ว ให้จากกระทรวงส่งไปเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๕๕ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
พิจารณาและสั่งเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกหรือที่ ก.พ. เห็นสมควรแล้วแต่ยังไม่
พ้นจากสามปี ผู้ใดเสนอชื่อขึ้นไปยัง ก.ค.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อ ก.ค.พ.
พิจารณาแล้ว เห็นสมควรแล้ว ให้จากกระทรวงส่งไปเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนชั้นโทได้รับเงินเดือนในอัตราและขั้นค่าของ
ที่ใดเลื่อนขึ้น แต่ค่าตอบแทนสูงกว่าอัตราขั้นที่ใดเลื่อนขึ้น ก็ให้ได้รับเงินเดือน
ขั้นที่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนที่ใดรับอยู่

มาตรา ๖๐ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๕๒ การเลื่อนอันดับเงินเดือนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้
กับบัญชีดังต่อไปนี้ เป็นผู้พิจารณา

(๑) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้
พิจารณาและสั่งเลื่อนโดยขอความเห็นรัฐมนตรี

(๒) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษเฉพาะเอกลงมา ยกเว้นข้าราชการ
พลเรือนชั้นพิเศษและชั้นจตุตถในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวงหรือปลัด
กรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๓) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีในราชการบริหารส่วนภูมิภาค
และข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตถที่ประจำภาค ให้ผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๔) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตถในราชการบริหารส่วนภูมิภาค
ยกเว้นข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตถที่ประจำภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนตามความใน (๓) และ (๔) ปลัดกระทรวง
หรือปลัดทบวงหรือปลัดกรมบัญชีกลางจะแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็น เกี่ยวกับการเลื่อนหรือโยก
ย้ายอันดับเงินเดือนไปยังผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีก็ได้

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้พิจารณากัน เดือนละครั้ง โดยจากผู้อยู่ในอันดับถัดไป
จึงถึงความเหมาะสม ความสามารถ และการปฏิบัติงานด้วย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงาน การ

ฯ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ในกฎ ก.พ.

ราชการพลเรือนผู้ใดเลื่อนขั้นขึ้น ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นค่าของขั้นถัดที่ใดเลื่อนขึ้น
หรืออนุมัติจาก ก.พ. หรือเจ้าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ปลัดทรวง ปลัดทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา จะมอบหมายให้ผู้อำนวยการภาคพิจารณา
เงินเดือนสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นโทซึ่งรับราชการอยู่ในภาคนั้น ๆ ก็ได้

๑๕. ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๒ การเลื่อนขั้นเงินเดือนในอันดับหนึ่ง ๆ นั้นให้นับตั้งแต่วันที่
เป็นผู้พิจารณา

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาและสั่ง
แต่งตั้งรัฐมนตรี

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ยกเว้นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ปลัดทรวง ปลัดทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่
พิจารณาและสั่งเลื่อน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีในราชการบริหารส่วนภูมิภาค และข้าราชการ
ทวิภาคที่ประจำภาค ในผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ยกเว้น
พลเรือนชั้นจัตวาที่ประจำภาค ในผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

ระเบียบในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามความใน (๒) และ (๔) ปลัดทรวง
หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาจะแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควร
เลื่อนไปยังผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีก็ได้

การเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยปกติให้เลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงความอดุติสาณะ
และการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของราชการในตำแหน่งนั้น ๆ ตาม
ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

การพลเรือนผู้ใดควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน
และสั่งเลื่อนให้โดยตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

ปลัดทรวง ปลัดทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา จะมอบหมายให้ผู้อำนวยการภาคพิจารณาสั่ง
เงินเดือนสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นโทซึ่งรับราชการอยู่ในภาคนั้น ๆ ก็ได้

๑๖. ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถึงแก่ความตาย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐ
มนตรีจะเลื่อนขั้น ถิ่นลับ หรือขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าเงินบำนาญก็ได้

การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตาม

๑๗. ผู้เสมียนพนักงานหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

๑๘. ผู้ประจำแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรีหรือชั้นจัตวา

๑๙. ผู้หัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นโทหรือชั้นตรี

๒๐. ผู้หัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นเอกหรือชั้นโท
๒๑. ผู้รองหัวหน้าช่วยอธิบดี ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนชั้นเอก

(6) ตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี อธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากราชการ เว้นชั้นพิเศษ

มาตรา 64 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งต่อไป

(1) รัฐมนตรี เจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่หัวหน้ากอง หรือเทียบเท่า

(2) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการ เว้นตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา

(3) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา

(4) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ประจำแผนกหรือเทียบเท่า

แต่สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี อธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัด เป็นผู้พิจารณาแล้วเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนถูกสั่งพักราชการ ก็ให้ถือว่าตำแหน่งดังกล่าวว่างลงชั่วคราว และให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนได้

มาตรา 65 ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำกอง ประจำภาค หรือประจำจังหวัด ได้แล้วแต่กรณี โดยให้ความความในมาตรา 64 นี้บังคับ โดยอนุโลม

ให้ถือว่าข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งตามความในวรรคแรก พ้นจากตำแหน่งเดิม

มาตรา 66 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้เลื่อนอันดับ เงินเดือนตามมาตรา 60 ให้เลื่อนขึ้นตามมาตรา 61 หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 64 หรือมาตรา 65 แล้ว นายกรัฐมนตรี เจ้าสังกัด เห็นสมควรที่จะสั่งเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างอื่น ก็ให้มีอำนาจที่จะสั่งการได้

ลักษณะ 4

วินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา 67 ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาวินัย โดยเคร่งครัดโดยเสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้

มาตรา 68 ข้าราชการพลเรือนต้องสนับสนุนการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความ

มาตรา 69 ข้าราชการพลเรือนต้องเชื่อฟัง ไม่แสดงความกระด้างกระเดื่อง และ
ภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชา

ผู้มีใฝ่บังคับบัญชาของปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบ
ผู้มีใฝ่ขึ้นหลักเดียว

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข่มขู่ผู้บังคับบัญชาเหมือนตน เว้นแต่ผู้บังคับ
บัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา 70 ข้าราชการพลเรือนต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ
และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรี ให้
แก่ตนหรือความถ่วงน้ำหนักราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ

มาตรา 71 ข้าราชการพลเรือนต้องถือว่าเป็นหน้าที่เป็นพิเศษที่จะสนใจและรับทราบ
ทุกการที่เกิดขึ้นในชาติ ฯ อันอาจจะเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยนั้นซึ่ง
บังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา 72 ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือ
ละทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

ห้ามมิให้ เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่ง
มิให้ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี เจ้าสังกัด แต่ในกรณีผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการดำรงตำแหน่งใด ใน
ทางหุ้นส่วนหรือบริษัท นอกจากเป็นตัวกระทำการ อาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการได้ ก็ให้มี
อำนาจสั่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งนั้นได้

มาตรา 73 ข้าราชการพลเรือนต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และประพฤติ
ตนในความสุจริต

ห้ามมิให้อาศัยหรือข่มขู่ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง
หรือทางอ้อมก็ตาม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา 74 ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาชื่อเสียงมิให้เสียหายหรือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
ห้ามมิให้ประพฤติซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เหนือ
ผู้ปฏิบัติเป็นคนเสียชื่อเสียงเกียรติยศของของเมามจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่น
ในการเล่นการพนัน กระทำความผิดอาญา กระทำหรือข่มขู่ผู้อื่นกระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

มาตรา 75 ข้าราชการพลเรือนต้องไม่กระทำการหรือข่มขู่ผู้อื่นกระทำการหาผล
ประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา 76 ข้าราชการพลเรือนต้องควบคุมรักษาสุขภาพและความเป็นธรรม ให้
ดีทั้งเพราะดี และสุขภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอื่น เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ
ตนเป็นพิเศษ ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ และต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชน

มาตรา 77 ข้าราชการพลเรือนต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของราชการ

มาตรา 78 ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ และ
ผู้บังคับบัญชาซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา 79 ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศตน และอำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา 80 ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความลับในราชการ

มาตรา 81 โทษมีดังนี้ มี ๖ สถาน คือ

- (1) ไล่ออก
- (2) ปลดออก
- (3) ให้ออก
- (4) ตัดเงินเดือน
- (5) ทัณฑ์เงินเดือน
- (6) ภาคทัณฑ์

มาตรา 82 การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

(ค) ทำความผิดของรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ในโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นสุญโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษจำคุกหรือความผิดอื่นใดกระทำความผิดโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการ เกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหน้าที่สิ้นสิ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันแสดงว่าเป็นการเล็ดลอด ภัยรศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

- (ค) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (ง) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยราชการ และคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (จ) เบียดเบียนความลับของราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (ฉ) ประมาทเดินเลอในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (ช) ทุมนิน เหยียดหยามหรือกลั่นแกล้งแห่งราชการ
- (ซ) ประพฤติอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาทัดต่อไปนี้แจ้งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อสอบสวน

- (1) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นพิเศษ
- (2) รัฐมนตรี เจ้าสังกัดหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี เจ้าสังกัด
- (3) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา
- (4) ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการภาค
- (5) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย

(1) มีหนังสือขอถามกระทรวงมหาดไทย เทศบาล หรือสุขาภิบาลที่เกี่ยวข้อง ให้
คงข้อเท็จจริงและการปฏิบัติพร้อมทั้งเหตุผล เกี่ยวกับ เรื่องที่สอยสวน

(2) ในกระทรวงมหาดไทย เทศบาล หรือสุขาภิบาลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารหลักฐาน
ต่างๆ หรือสิ่งบุคคลในสังกัดมาให้อธิบดีพิจารณา

(3) ในกระทรวงมหาดไทย เทศบาล หรือสุขาภิบาลที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนมาชี้แจง

(4) มีหนังสือเรียกบุคคลมาทำการสอบสวนหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานมา
ประกอบการพิจารณา

(5) เรียกบุคคลใด ๆ มาให้อธิบดีหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้
มาตรา 85 การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำ
ผิดอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน
ในกรณีเช่นว่านี้ให้รับทัณฑ์มาตรา 82 มาตรา 83 และมาตรา 84 ว่าด้วยการ
สอบสวนและการสั่งลงโทษมาไว้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 86 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 40 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา
หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษรับ
ทัณฑ์ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือมีกรณีของหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ซึ่งกรมการเพื่อสอบสวน ถ้าผู้บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดเห็นว่ามีมลทินหรือมีวิฆเนของ
ในกรณีเช่นที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้
สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(1) สำหรับข้าราชการพลเรือนทั้งแคว้นพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาค เมื่อกระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้
ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา 33 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนได้

(2) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจิตอาสาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อผู้
บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้ว่าราชการภาคสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ
ไว้ก่อนได้

แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิดหรือสอบสวนพิจารณาได้ความ เป็นสำคัญที่จะ
สั่งให้ผู้นั้นไล่ออกหรือปลดออกแล้ว ก็ให้ดำเนินการ เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็น ไล่ออกหรือปลดออก
ตามบทแห่งพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่ง ถ้าปรากฏแต่เพียงว่ามีมลทินหรือมีวิฆเนของ ให้
ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งตามมาตรา 36 แต่ถ้าปรากฏว่าไม่มีมลทินหรือมีวิฆเนของ ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้สั่งให้
ออกจากราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ ในกรณีนี้สั่งให้กลับเข้ารับราชการ เท่าที่เกี่ยวข้อง
ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้พักราชการ

มาตรา 87 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา 86 บรรดาแรก ถ้าผู้บังคับบัญชา
เห็นสมควรสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีมีมลทินหรือมีวิฆเนของไม่ปรากฏชัด ให้ผู้บังคับบัญชา
มีอำนาจสั่งพักราชการ

(1) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งหัวหน้า
ส่วนราชการที่เทียบเท่าลงมาจากกระทรวงพักราชการได้

(2) เจ้ากระทรวงมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งหัวหน้ากอง หรือตำแหน่งที่เทียบ
มาพักราชการได้

(3) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดี แลวแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ
ตำแหน่งหัวหน้าแผนก หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมาพักราชการได้

(4) ผู้ว่าราชการภาคมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าแผนก หรือเทียบเท่า
มาพักราชการได้

(5) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งประจำแผนก หรือตำแหน่ง
เทียบเท่าลงมาพักราชการได้

สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี
หรืออธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าว ในนายกรัฐมนตรีในฐานะ
หัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรี เจ้าสังกัดสั่งพักราชการได้โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญาหรือตองหากคดีอาญาหลายสำนวน หรือตองหา
ทำนิติวินัยหลายเรื่อง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการได้ทุกเรื่อง การพักราชการ
ให้พักตลอดเวลาที่สมควรพิจารณา เมื่อสขยสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักได้
ทำความผิดและไม่มีมตหินหรือชั่วหมอง ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการตองสั่งให้ผู้นั้นกลับคืน
ตำแหน่งเดิม ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสขยสวนพิจารณาจะไม่โตความ เป็นสคัญว่าผู้ถูกสั่งพักได้
ทำความผิด แต่ก็มีมตหินหรือชั่วหมองอยู่ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการ อีกอาจเสียหลาย
ราชการ ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามความในมาตรา 86 หรือถ้าเห็นว่าจะ
มีอาจเป็นประโยชน์แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่า
ตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
มาตรา 88 การลงโทษให้ออกนั้ จะกระทำได้ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำ
ผิดอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงจะถูกปลดออกจากราชการ หรือมีเหตุผดอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นว่านี้ให้ขานบทบัญญัติมาตรา 88 มาตรา 83 และมาตรา 84 ว่าด้วยการ
ถอนและการสั่งลงโทษมาใช่มังคัมโดยอนุโลม

การสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีมีคำสั่งให้ออกโดย
ความผิดตามความหมายแห่งกฎหมายจากควมมาเห็นจำเป็นาษาราชการ

มาตรา 89 ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยแต่ไม่ถึงขนาดไล่ออก ปลดออก
ให้ออก ผู้บังคับบัญชาก็จะสั่งลดชั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนก็ได้ หรือถ้าเห็นว่ามีเหตุอันควร
หรือในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏ
แก่สื่อ และจะให้ทำทัณฑ์บนใจควยก็ได้

โทษลดชั้นเงินเดือนหรือโทษตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษผู้กระทำผิดวินัย
ที่มิใช่เงินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ในกรณีที่จะต้องลงโทษลดขั้นเงิน เค็มน หากโทษที่ได้รับนั้นต้องลดเกินกว่าขั้นต่ำของ
หรือของชั้น ก็ให้ลดขั้นในอันดับค่าหรือชั้นต่ำลงไปแล้วแต่กรณีใด

มาตรา ๑๐ การลงโทษข้าราชการในส่วนราชการใด ซึ่งมีกฎหมายว่าด้วยวินัย โดย
จะลงโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือจะลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้น
ให้โดยวิธีตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ใด

มาตรา ๑๑ ให้ผู้บังคับบัญชาหน้าที่ดูแล รมิตร ระวังราชการในบังคับบัญชาปฏิบัติ
วินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ในบังคับบัญชาทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความ
ผิดราชการนั้นอยู่ในอำนาจของคนที่จะลงโทษหรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจของคนที่จะลงโทษ
ก็ให้สั่งลงโทษแล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือคนขึ้นไป ถ้าเห็นว่า
ผิดนั้นควรจะลงโทษมากกว่าที่คนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
กระทำผิดเหนือคนขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาคนใดไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ในบังคับบัญชาที่ทำผิดวินัย หรือจัดการลงโทษ
เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

มาตรา ๑๒ ก่อนที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจลงโทษจะสั่งโทษ ให้พิจารณาให้ถ่วงถี่แน่นอนว่า ผู้ที่จะ
รับโทษนั้นมีความผิดจริง แล้วจึงสั่งลงโทษ ต้องระวังอย่าให้เป็นการลงโทษไม่โดยพยายาม
โทษสุจริต หรือลงโทษแก่ผู้ที่ไม่มีความผิด และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่ากระทำความผิดในมาตรา
ละผิดในฐานใด

มาตรา ๑๓ เมื่อผู้บังคับบัญชามีอำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้น เสนอความ
จนถึงเจ้ากระทรวงที่ผู้ถูกลงโทษสังกัด

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีตำแหน่ง เหนือผู้สั่งลงโทษไม่เห็นชอบด้วยกับ
คำสั่งโทษ ก็ให้ผู้บังคับบัญชากังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ แต่ถ้าว
แล้ว โทษที่สั่งเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเค็ม ต้องไม่เกินอำนาจของผู้ที่สั่งใหม่ นั้น ทั้ง
ผู้บังคับแห่งมาตรา ๑๐๑

มาตรา ๑๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไปแล้ว
หรือกรมที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่รายงานไปยัง ก.พ.

มาตรา ๑๕ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัย ข้าราชการ
ปฏิบัติตามที่ ถ้าเห็นว่าคนไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็มีสิทธิอุทธรณ์ได้ความวิธีที่มีบัญญัติไว้
นี้ แต่ทนายปรกฏว่าการอุทธรณ์นั้น เป็นการอุทธรณ์เท็จ ให้ถือว่า เป็นการผิดวินัย

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๐๓ การอุทธรณ์เนื่องจากการถูกลงโทษฐานผิด
อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยทำเป็น
คำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับ ส่งโดยมีชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือคนภายในห้าวัน
หรือความคำสั่ง

ในกรณีที่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้ว่าราชการภาค ในที่อุทธรณ์ต่อไปได้กระทรวง
จัดตั้งศาลอุทธรณ์สั่งลงโทษ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ที่รับอุทธรณ์ส่งอุทธรณ์นั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตนถ้าจะฟังนี้ ทั่วไป
ถึงกับบัญชา ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์
ถูกต้องตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๘ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ พิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จ
ในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้น
ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสัปดาห์วัน และต้องแสดง
ที่ต้องขยายเวลาไว้ทุกครั้งที่ขยายแล้วแต่ยังไม่พิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลา
ได้อีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้ากระทรวง

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตาม
ของผู้นับตั้งบัญชาเดิมหรือเบากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้
โทษผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้นับตั้งบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกหนึ่งครั้ง โดยยื่นอุทธรณ์ต่อผู้
บัญชาเหนือตามลำดับภายในสัปดาห์วันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นนี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนจะอุทธรณ์ใดแต่สำหรับตนเอง เท่านั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์
คนอื่น ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกัน และห้ามมิให้อุทธรณ์เกินเวลาต้องไปด้วยสี่สัปดาห์นับตั้งแต่
มีเหตุจะต้องอุทธรณ์เกิดขึ้น

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการภาคสั่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ การอุทธรณ์
ผู้ว่าราชการภาค ให้อุทธรณ์ภายในกำหนดสัปดาห์วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง และให้
กระทรวงผู้นับตั้งบัญชาราชการผู้นั้น เสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา ในกรณี
อื่นให้เจ้ากระทรวงส่งการไปตมมติ อ.ก.พ. กระทรวง

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติให้ไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ผู้นั้นจะอุทธรณ์
ไม่ได้

มาตรา ๑๐๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๐๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกสั่งไล่ออกหรือ
ปลดออกจากราชการ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อไปยังนายกรัฐมนตรีภายในกำหนดสัปดาห์วัน นับแต่วัน
รับคำสั่ง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาและ เสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการ
ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของนายกรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้น
เข้ารับราชการในเมื่อมีตำแหน่งว่าง และในกรณีเช่นว่านี้เงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจาก
ราชการให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๑๐๓ การลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นชั้นเด็ดขาด ผู้ใดจะนำคดี
ของศาลให้เป็นอย่างอื่นมิได้

ลักษณะ ๕
ข้าราชการการเมือง

มาตรา ๑๐๔ ตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีดังนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๕) รัฐมนตรีสั่งราชการกระทรวง
- (๖) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๑๐) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) เลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๒) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๓) ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๔) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง

มาตรา ๑๐๕ ให้ข้าราชการการเมืองได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
การเลื่อนขั้นเงินเดือน เลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และเลขานุการ
รัฐมนตรีว่าการทบวง ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐๖ การแต่งตั้งรัฐมนตรีก็ติ การออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีก็ติ ต้อง
ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๐๗ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรี ให้
เจ้าสังกัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติ
ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐๘ ข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออก โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะเป็นผู้
ออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือรัฐมนตรี
ผู้สังกัดออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๖ (๑) หรือ (๔)

ลักษณะ ๒

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา ๑๐๘ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การแต่งตั้ง การโอน การสอบสวน และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ
ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๓

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๑๐ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การแต่งตั้ง การโอน การสอบสวน
และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๔

ข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๑๑๑ การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การโอน การแต่งตั้ง การสอบสวน
และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ แต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ
การเลื่อนยศตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการให้

ลักษณะ ๕

ข้าราชการครู

มาตรา ๑๑๒ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยครู การบรรจุ การเลื่อนชั้น
การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การโอน การแต่งตั้ง การสอบสวน และการออกจากราชการ
ของข้าราชการครู ให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา ๑๑๓ กวรับบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน และ
ออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๑๑

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

มาตรา ๑๑๔ ข้าราชการตำแหน่งเอกอัครราชทูต อัครราชทูต กงสุลใหญ่
และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาจแบ่ง
ออกข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษก็ได้

เมื่อมีเหตุผลสมควรในทางการเมือง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะบรรจุบุคคลที่มี
นับถือความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ เป็นข้าราชการประจำต่าง
ประเทศพิเศษ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในวรรคแรกเป็นกรณีพิเศษ โดยอนุมัติ
รัฐมนตรีก็ได้ สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูต อัครราชทูต กงสุลใหญ่ (ชั้นพิเศษ) และ
ตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้
อาจมีบังคับบัญชา ให้บำเหน็จ งดโทษ บรรจุ แยกตั้ง และให้ข้าราชการออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

ให้นำมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๑๐๔ มาใช้บังคับแก่การ
ขึ้นค้ำเงินเดือน การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากตำแหน่งของ
ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุมัติแล้วแต่กรณี

การโอนข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษไปดำรงตำแหน่งอื่น นอกจาก
ราชการการเมืองจะกระทำมิได้

ลักษณะ ๑๒

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๕ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ใดได้รับราชการอยู่ก่อนวันใช้บังคับ
บังคับใช้ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และทำการหรือเทียบเท่าการใน
หน้าที่ราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองว่ามีคุณวุฒิความสามารถที่จะรับ
เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ และเมื่อมีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้น
ดังกล่าว และกระทรวงเจ้าสังกัดเห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้น เข้าอันดับและขึ้นเงินเดือน
โดยอนุมัติให้บรรจุได้

มาตรา ๑๑๖ ข้าราชการพลเรือนผู้ใด ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ไปทำงานในองค์การ
การณะ หรือเทศบาลก่อนวันไซม์บังคับพระราชบัญญัตินี้ และยังมีโอกาสเข้ารับราชการใน
ไซม์บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ร้องขอต่อกระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดเดิมให้เรียกกลับ
เข้ารับราชการได้ ถ้ากระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดเรียกกลับเข้ารับราชการก็ให้ได้
มีเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะ เรียกกลับตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๑๗ ครูประชาบาลหรือสารวัตรศึกษาตามระเบียบครูประชาบาลและ
การวัตรศึกษา ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๑ ใหญ่นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในบังคับประมวลถัดไป โดยได้รับ
เงินเดือนตามขั้น อัตรา และชั้นตามที่ปรับใหม่ ตั้งแต่วันที่ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเป็น
ต้นไป เมื่อเข้าเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๘๖

(๒) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรครูหรือประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือ
เทียบวิทยฐานะเท่ากับประโยคมัธยมศึกษา หรือเป็นผู้ได้รับเงินเดือนตั้งแต่สิบบาทขึ้นไป และ
ทำหน้าที่การงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเป็นผู้ที่ใดทำหน้าที่การงานมาแล้ว
เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสิบปี

มาตรา ๑๑๘ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยข้าราชการพลเรือน หรือมี
คดีหรือมีหมองในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีหย่อนความ
สามารถด้วยเหตุใด ๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนในระหว่างไซม์บังคับพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจ
สั่งโทษหรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกกล่าว
หาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีหย่อนความสามารถ หย่อนความประพฤติ บก
ก่อก่อนหน้าที่หรือมีกรณีใด ๆ ที่สมควรสั่งให้ออกจากราชการ หรือให้พ้นจากราชการ ระหว่าง
ไซม์บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ก็ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษ
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่เฉพาะการสั่งให้ออก
จากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้พิจารณาความเป็นการสั่งให้ออกจากราชการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และการสั่งให้พ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ให้เปลี่ยนเป็นสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยถือเสมือน
เป็นความผิด

มาตรา ๑๑๙ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยข้าราชการพลเรือนก่อนหรือ
ในวันไซม์บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้

กำหนดการสอบสวนไปก่อนวันไฉมังคัมภฎก.พ. ออกตามความ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ว่าด้วยการนั้น ถ้าถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ถือว่าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ใดกระทำไปแล้วเป็นอันสมบูรณ์ ถ้ากรณียังค้างระหว่างสอบสวนก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้สั่งลงโทษ

มาตรา ๑๒๐ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาและกฎก.พ. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ และตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ไฉมังคัมภฎก.พ. ที่ใช้อยู่แต่เดิมโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๑ การสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นจตุตถาและชั้นตรี ซึ่งใดดำเนินการไปเสร็จแล้วก่อนวันไฉมังคัมภฎก.พ. เป็นอันใช้ได้ สำหรับการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการในระหว่างที่ไฉมังคัมภฎก.พ. ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จ และให้ถือว่าได้มีการสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว แต่ต้องบรรจุให้เสร็จภายในกำหนดเวลาไม่เกินปีนับแต่วันไฉมังคัมภฎก.พ.

มาตรา ๑๒๒ เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเป็นชั้นโท หรือเอก ถ้ากระทรวง ทบวง กรม ใด ได้ดำเนินการไปเสร็จแล้วเป็นการภายในก่อนวันไฉมังคัมภฎก.พ. ให้เป็นอันใช้ได้ สำหรับการสอบคัดเลือกซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการก่อนวันไฉมังคัมภฎก.พ. ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จ และให้ถือว่าได้มีการสอบคัดเลือกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว แต่ต้องเลื่อนชั้นให้เสร็จภายในกำหนดเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันไฉมังคัมภฎก.พ.

.....
.....

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนบริหารวิชาชีพ
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และข้าราชการครู

ขั้น	อันดับ	ขั้น
ข้าราชการพลเรือนชั้นจตุรา	๑	๓๐ - ๓๕ - ๔๐ - ๔๕
	๒	๕๐ - ๕๕ - ๖๐ - ๖๕
	๓	๗๐ - ๗๕ - ๘๐ - ๘๕
	พิเศษ	๙๐ - ๑๐๐ - ๑๑๐ - ๑๒๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี	๑	๙๐ - ๑๐๖ - ๑๑๐ - ๑๒๐
	๒	๑๓๐ - ๑๔๐ - ๑๕๐ - ๑๖๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นโท	๑	๑๖๐ - ๑๗๐ - ๑๘๐ - ๑๙๐
	๒	๒๐๐ - ๒๒๐ - ๒๔๐ - ๒๖๐
	๓	๒๘๐ - ๓๐๐ - ๓๒๐ - ๓๕๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก	๑	๓๕๐ - ๓๘๐ - ๔๒๐ - ๔๖๐
	๒	๕๐๐ - ๕๕๐ - ๖๐๐ - ๖๕๐
ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ	๑	๖๕๐ - ๗๐๐ - ๗๕๐ - ๘๐๐
	๒	๙๐๐ - ๑,๐๐๐ - ๑,๑๐๐ - ๑,๒๐๐
	๓	๑,๓๐๐ - ๑,๕๐๐

บัญชีอัตราเงินเคียนชาราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข ๒
ข้าราชการการเมือง

๑. นายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๒,๐๐๐	บาท
๒. รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เคียนละ	๑,๗๐๐	บาท
๓. รัฐมนตรีว่าการทบวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	เคียนละ	๑,๕๐๐	บาท
๔. รัฐมนตรีที่มีชื่อเป็นผู้ว่าการกระทรวง หรือทบวง หรือมีชื่อเป็นผู้ช่วยว่าการ กระทรวง	เคียนละ	๑,๒๐๐	บาท
๕. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๕๐๐	บาท
๖. รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เคียนละ	๔๐๐	บาท
๗. เลขานุการนายกรัฐมนตรี หรือ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เคียนละ	๕๐๐	บาท
๘. ผู้ช่วยเลขานุการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เคียนละ	๔๐๐	บาท

บัญชีหมายเลข ๓

เงินเพิ่มพิเศษและค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

- (๑) เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือนซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ ที่มีเหตุพิเศษ หรือที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง และ ก.พ. จะได้อนุมัติ
- (๒) ค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลัง และ ก.พ. จะได้อนุมัติ.

บัญชีหมายเลข 4
โทษลดชั้นเงินเดือนและโทษตัดเงินเดือน

อัตรา	ผู้กระทำความผิด	ลดชั้น เงินเดือน	ตัดเงินเดือน	
			กำหนด เวลาเดือน	กำหนดสัดส่วน เงินเดือน
ครู ใน	1. ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบ เท่าของทุกกระทรวง	1 ชั้น	12	30%
	2. หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่าของทุกกระทรวง	2 ชั้น	12	25%
	3. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่าของทุกกระทรวง	3 ชั้น	12	20%
	4. ประธานแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่าของทุกกระทรวง	4 ชั้น	12	15%
	5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ที่เทียบเท่าของทุกกระทรวง	4 ชั้น	12	10%
ใน	1. ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบ เท่า	1 ชั้น	12	30%
	2. หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	1 ชั้น	12	25%
	3. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	2 ชั้น	12	20%
	4. ประธานแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	12	15%
	5. เสมียนพนักงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	12	10%
ผู้	1. รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รอง ปลัดทบวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	3	30%
	2. หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	1 ชั้น	4	25%

ผู้ทรงอำนาจ	ลักษณะ เงินเค็ม	ตัดเงินเค็ม	
		กำหนด เวลาเค็ม	กำหนดส่วน เงินเค็ม
3. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	2 ชั้น	4	20%
4. ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	6	15%
5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	8	10%
1. รองปลัดทรวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	8	30%
2. หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	1 ชั้น	4	25%
3. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	2 ชั้น	4	20%
4. ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	6	15%
5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	8	10%
1. รองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	8	30%
2. หัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	1 ชั้น	4	25%
3. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	2 ชั้น	4	20%
4. ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	6	15%
5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	3 ชั้น	8	10%
1. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	-	2	20%
2. ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	1 ชั้น	4	15%

ผู้กระทำผิด	ผู้กระทำผิด	ตัดเงินเค็มน	
		กำหนดเวลาเค็มน	กำหนดส่วนเงินเค็มน
อ. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	1 ชั้น	3	10%
ข. ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	4	15%
ค. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	4	10%
ด. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	3	10%
1. รองผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด (ชั้นพิเศษ) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	3	30%
2. ผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำภาค (ชั้นเอก) ปลัดจังหวัดเอก หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด (ชั้นเอก) นายอำเภอเอก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	1 ชั้น	4	25%
3. หัวหน้าส่วนราชการประจำภาค (ชั้นโท) ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด (ชั้นโท) นายอำเภอหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นโท) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	1 ชั้น	4	20%
4. เจ้าจังหวัดตรี ปลัดอำเภอตรี หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นตรี) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	2 ชั้น	6	15%
5. เจ้าจังหวัดจัตวา ปลัดอำเภอจัตวา หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นจัตวา) เสมียนพนักงานหรือผู้ดำรง	3 ชั้น	8	10%

ก	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้น เงินเดือน	ตัดเงินเดือน	
			กำหนด เวลาเดือน	กำหนดส่วน เงินเดือน
จังหวัด	1. ปลัดจังหวัดเอก หัวหน้าส่วนราชการ ประจำจังหวัด (ชั้นเอก) นายอำเภอเอก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	3	25%
	2. ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำ จังหวัด (ชั้นโท) นายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการ ประจำอำเภอ (ชั้นโท) หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ที่เทียบเท่า	1 ชั้น	4	30%
	3. จาจังหวัดตรี ปลัดอำเภอตรี หัวหน้า ส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นตรี) หรือผู้ ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	1 ชั้น	6	15%
	4. จาจังหวัดจัตวา ปลัดอำเภอจัตวา หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นจัตวา) เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	1 ชั้น	8	10%
	1. หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ (ชั้นโท) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	9	30%
	2. ปลัดอำเภอตรี หัวหน้าส่วนราชการ ประจำอำเภอ (ชั้นตรี) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	-	4	15%
	3. ปลัดอำเภอจัตวา หัวหน้าส่วนราชการ ประจำอำเภอ (ชั้นจัตวา) เสมียนพนักงาน หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	6	10%
	1. ปลัดอำเภอตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	-	1	10%
	2. ปลัดอำเภอจัตวา เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	-	8	10%
	หมายเหตุ	ส่วนตำแหน่งผู้บังคับบัญชาหรือผู้กระทำผิดวินัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ เป็นไปตามกฎ ก.พ. เกี่ยวกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว.		

นายทิม ภูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจง กระผมขอเสนอพิจารณาเป็นการด่วนเสียก่อน หวังว่าท่านประธานฯ คงจะอนุญาตให้ข้าพเจ้าได้ชี้แจงความข้อบังคับ คือในเรื่องที่ทางคณะรัฐบาลได้เสนอระเบียบวาระเพิ่มเติมเข้ามาในการประชุมวันนี้แล้วก็ขอให้พิจารณาเป็นการด่วนนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการที่กระทำไม่ได้ เพราะว่า การที่พิจารณาเป็นการด่วนนั้น ท่านอาจจะต้องส่งระเบียบวาระนั้นมาให้พิจารณาก่อน ๓ ชั่วโมงก่อนจะกระทำไ้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓ วรรค ๒ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าการปฏิบัติเช่นนั้นไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ เพราะว่าในข้อ ๑๓ วรรค ๒ นั้นมีอยู่ว่า ในกรณีที่นัดประชุมด่วนให้ส่งล่วงหน้าได้ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง ท่านขอได้โปรดพิจารณาโดยต้องแก้ด้วยว่า นักนิติศาสตร์ทั้งหลายคงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่าในกรณีที่นัดประชุมด่วนนั้นอย่าลืมนำ คำว่านัดประชุมด่วนนั้นคือหมายความว่า คือกรณีควร เป็นการด่วน แล้วนัดประชุมเป็นการด่วนก็ส่งระเบียบวาระล่วงหน้าไปไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงได้ นี้ แต่ว่ามันข้าพเจ้าไม่เถียง ท่านทำได้ แต่อาศัยรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน และพระราชบัญญัติยานักดูสิ่งเพิ่มเติมเข้ามาในการกรณีนัดประชุมพิเศษก็จริงอยู่เราอาจจะเป็นการเพิ่มการประชุมขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ค้างค้างอยู่เป็นการประชุม ๓ วันติดกันนั้นเป็นการประชุมตามปกติ ซึ่งเราได้ตกลงในที่ประชุมนี้เป็นการปกติ ไม่ใช่เป็นการประชุมด่วน เพราะฉะนั้นจะเพิ่มร่างพระราชบัญญัติหรือยุติคดีใด ๆ เข้ามาให้พิจารณาไม่ครบ ๓ วันนั้นไม่ได้ ขอให้โปรดพิจารณาและอ่านข้อบังคับข้อนี้ให้เข้าใจสักเล็กน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วก็มั่ง คือท่านเสนอญัตติและแล้วก็อภิปรายหมดเลย ขออย่าอภิปรายมาก เพราะเป็นการเสนอญัตติ

นายทิม ภูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : ถูกแล้ว ที่นี้ผมเสนอญัตติก็ต้องอธิบายเหตุผลเสียก่อนครับ

ผู้ทำกรแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเป็นการที่มอบญาติให้เป็นผู้

เพราะฉะนั้นเท่าที่ผู้คัดค้านมา ผมเข้าใจแล้ว เชิญนั่งได้

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุบลราชธานี) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออธิบาย จะเป็นการประชุม

นัดตาม ประชุมปกติก็ตาม เป็นธรรมเนียมของสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องบรรจุระเบียบวาระ

ของกรรมาธิการของรัฐบาลตามข้อบังคับ ๑๔ ในเนื้อเรื่องของเรื่องอาจจะเป็นการด่วนหรือไม่

ก็ตาม แต่ถารัฐบาลท่านต้องการจะให้ออกใช้เป็นกฎหมายโดยด่วน ท่านก็เสนอมาเป็น

กรรมาธิการ ซึ่งสภานี้ก็บรรจุให้ตามข้อบังคับ ๑๔ และท่านประธาน ฯ ได้บรรจุลงไป ก็เพราะ

ก็คือว่าเราได้มอบความไว้วางใจแก่รัฐบาลให้บริหารราชการแผ่นดินแล้ว เมื่อทางรัฐบาล

เห็นว่าเป็นการจำเป็นก็ถูกตามข้อบังคับแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตอบแก่สมาชิกท่านนี้เอง

คือเชิญท่านรัฐมนตรี ไม่มีทางเถียง เพราะข้าพเจ้าทำตามหน้าที่

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธาน ฯ ถ้า

หากท่านประธาน ฯ จะประพฤตินัดข้อบังคับแล้วสมาชิกก็ย่อมจะหักท้วงได้ นี่ข้าพเจ้าขอหักท้วง

ท่านในฐานะที่ทำผิดข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คัดสินแล้ว ขอประธานโทษของ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่ที่ ท่านประธาน ฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงในหน้าที่ของประธาน ฯ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ไม่ใช่ ประธาน ฯ เสด็จการ การที่สภานี้

ส่งท่านขึ้นไปเพื่อรักษาระเบียบข้อบังคับ ถ้าหากท่านไม่รักษาระเบียบข้อบังคับสภานี้ โดย

เพราะอย่างนี้สมาชิกย่อมมีสิทธิที่จะหักท้วงได้ ท่านประธาน ฯ เป็นตัวแทนของสภานี้ แต่

ถ้าหากว่าท่านประพฤตินัด สภานี้มีอำนาจหักท้วงได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้งด ผมยืนอยู่ ผมขอให้คุณนั่ง
อย่างนั้นเป็นสภาไม่ได้ ถ้าผมและคุณไต่ทะเลาะกันด้วยแบบนี้ เชิญนั่ง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ประธาน ฯ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โดยขอบังคับขอให้คุณนั่ง ข้าพเจ้า
บอกกล่าวที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อคืนนั้นเป็นคำตัดสินโดยเด็ดขาดจากบัลลังก์ ขอเชิญท่าน
รัฐมนตรี

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้ามีผู้คดีอื่นซึ่งไม่เข้ากัน
ขอประทานเสนอ คืออย่างนี้พวกข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ เพราะเพิ่งจะได้รับ
จากกระทรวงมหาดไทยว่ากรุณาผ่านไปฟังนี้หรือมะรินนี้ก็ยังไม่ถึงนั้นจะพิจารณา
อย่างไร ยังไม่ได้อ่านเลย เพิ่งได้รับแจกหน้าบัลลังก์ก็มีข้างล่างก็มี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สี่ โด่งไปถามขอบังคับแล้ว

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ขอประทานโทษ การลงชื่อผู้รับ
เวลาลงไม่มี ขอท่านใดโปรดดูเอาไหมละ ๓ ชั่วโมงไม่ถึง เอาอย่างนี้เอาไหม ข้าพเจ้า
เป็นเวลา ตอนนี้เป็นเรื่องขอร้องจากท่านประธาน ฯ ท่านจะโปรดกรุณาจะว่ากันอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เจ้าหน้าที่โด่งไปถามขอบังคับ

เวลานี้

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ยังไม่ได้รับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คือคุณจะอยู่บ้าน
หรือไม่อยู่นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คุณจะรับที่ไหน ผมไม่ทราบ แต่ว่าเราโด่งไปแล้วก่อน ๓
ชั่วโมง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงได้

นายประสิทธิ์ รุทธินิจ (กำแพงเพชร) : อย่างไรก็ตาม ผมจำเป็นต้องขอ

ประธานที่ทรงท่านประธานสภา ฯ ว่าในขณะที่สมาชิกแห่งสภานี้ได้ตั้งท่านว่าได้ดำเนินการนิคมข้อบังคับการประชุม ปัญหาว่าการประชุมต่อไปเราจะดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับหรือไม่ เมื่อท่านประธาน ฯ ได้รับคำหักท้วงจากสมาชิกอย่างนี้แล้ว ผมยังเห็นว่าท่านประธาน ฯ ยังไม่ได้นำดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้อง และด้วยเหตุนี้ผมจึงขอประธานที่ทรงท่านที่ประชุมแห่งสภาที่ว่า ท่านประธาน ฯ ยังกระทำการนิคมข้อบังคับอยู่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งก่อนครับ ประธาน ฯ คอบแล้ว ประธาน ฯ ได้ทำคามข้อบังคับ เมื่อท่านยังไม่พอใจก็เสนอเป็นญัตติลายลักษณ์อักษรต่อไป
โปรดอย่าล่วงเวลาของที่ประชุม เชิญท่านรัฐมนตรี

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ.....ผมลุกแล้วนี้ ท่านประธาน ฯ อนุญาตให้พูด

นายประสิทธิ์ สุพันธ์ (กานพงเพชร) : กระผมขอประธานเวลาสักนิด...
ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณท่านนิคมข้อบังคับ ผมกำลังเชิญท่านรัฐมนตรีพูด

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕...

หลักการ เพื่อมีความมุ่งหมายที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเสียใหม่

เหตุผล เนื่องจากว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะมอบอำนาจการปกครองและการบริหารราชการในส่วนภูมิภาคแก่ผู้ว่าราชการภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น เพราะผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในใกล้ชิดกับข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งไปประจำทำงาน

คือไม่มีข้าพเจ้าที่ไม่ว่า ถ้าดูใครมีบัตรสนเท่ห์ถือว่าเป็นความผิด ข้าพเจ้าไม่ว่าเพราะ
 ข้าพเจ้าไม่มีเวลาอ่าน เพราะเพิ่งได้รับ แค่งงเข้าใจว่า คงไม่ได้เขียนไว้ว่า ใครมีบัตรสนเท่ห์
 ว่ามีความผิด แค่งงข้าราชการทุกวันนี้ทั่วไปทุกกระทรวงทบวงกรมคามันไปด้วยบัตรสนเท่ห์
 ในนโยบายในเรื่องบัตรสนเท่ห์นี้เพื่อพิจารณาประกอบพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เป็นหลักประกัน
 ข้าราชการ ข้าราชการไม่มีร่มโพธิ์ร่มไทรที่จะยึดเหนี่ยวเพื่อจะไปบริหารงาน

เพราะ เราต่างเป็นแบบแผนการปกครองที่ยังไม่เหมาะสม คือนักการเมือง เข้าไปยุ่งกับข้าราชการ
 ที่ความหลัก นักการเมืองนั้นไม่มีอะไรที่แน่นอน อาจจะออกหรือเข้าวันนี้หรืออีกเดือนออกก็ได้ ความ
 หลักแล้วการบริหารงานต้องเป็นไปตามอำนาจของท่านปลัดกระทรวงที่จะดูแลตราบงานนั้นให้ถูกต้อง
 ความนโยบายของรัฐ แต่เดี๋ยวนี้ไม่ชัดเจนอย่างนั้น ข้าราชการหน้หน้าพวกไปตามการเมือง เพราะ
 ณะนี้การเมืองก็พยายามจะดึงข้าราชการนี้ให้เป็นข้าราชการการเมืองไปหมด เมื่อเป็นดังนี้
 แล้วข้าราชการก็ต้องทำงานตามนักการเมือง นักการเมืองจะมีความนึกคิดอย่างไรทั้งส่วนตัวและ
 ารวมก็ต้องพยายามโน้มน้าวไป กระผมเห็นว่า เป็นหลักที่ลำบากในอนาคต ขอไม่รบกวนมาได้
 ื่นแก่ตัว เพราะตัวเราไม่แน่เขาจะต้องจากไปวันหนึ่ง แต่ประวัติของอนาคตนั้นเป็นของจารึกไว้
 ุกรจะกำหนดแบบแผนที่ดีให้เด็ก ฝ่ายการเมืองควรจะมีนโยบายเท่านั้นว่าจะบริหารประเทศอย่างไร
 แล้วปลัดกระทรวงรับไปเชื่อว่าเขาไปเอง เดี่ยวนี้การโยกย้าย การแต่งตั้ง การพิจารณา
 ุมนครี เป็นใหญ่กว่าเพื่อน นี่ประการหนึ่งที่ว่าไม่ถูกต้อง

ประการที่ ๒. ข้าราชการโพธิ์ร่มโพธิ์ ท่านจะให้ภาคีอำนาจเท่าไร จะให้ปลัดกระทรวง
 ่ออำนาจเท่าไร แก่อำนาจอันสูงสุดอยู่แก่ท่านทุกคนทุกวันนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนกับท่านรัฐมนตรีช่วย
 ุการตรง ๆ ว่า ข้าราชการทุกวันนี้ทำงานเอาแต่พระคุณ ถ้าสิ่งใดจะเป็นพระคุณที่จะต้องพัน
 ักต้องไปแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองไม่มีใครบอกกล่าว ถัดเขาเกลียด ลงโทษไปเขาเกลียดขึ้น
 ิ่งไปทนายได้ วันอาทิตย์มาหาท่านรัฐมนตรีให้เรียกโทรศัพท์หรือโทรเลขพูดเป็นอย่างอื่น
 ้วยไม่มีถูกคิดขมเค็มเคยมีบุญคุณไว้เมื่อครั้งนั้นครั้งนี่ มันช่วยพวกไว้ ท่านนี้กว่ามีศทางละไร คนนี้
 ักไป ใครบ้างผู้ใหญ่เรียกมาอย่างนี้แล้ว จะไปทำอย่างนั้น อ้ายนี้เคยช่วยผู้เลือกตั้งไว้ ท่านอย่า
 ุจนแรงกับมัน เสนอมันไม่ตีก็อย่าเพิ่งไปลงโทษ ให้ย้ายมันไปเสียเถอะ ถึงมันจะทุจริตคอร์รัปชั่น
 อกเถอะ มันพวกเอาไว้ก่อน แล้วอย่างนี้อำนาจให้ไปเท่าไรมันไปไม่ได้ แม้แต่จะย้ายคน
 ึ่งให้ท่านโทษ มีอำนาจจับอยู่ในมือแล้ว จะย้ายก็กลัวกลัวมันจะคว่ำ มาดระชิบนายเหนือให้
 ้วยย้ายคนนี้ที่ เพราะมันไม่ตีย้ายมัน มันจะ ไม่ตีไม่อะไร เป็นเรื่องกระซิบนับกันหมด ถ้าหาก
 ันเดือนขึ้นละก็ เอ๊ย อ้าวขอให้สู้ละเท่านั้นเท่านั้น กลายเป็นความดีความชอบเป็นอย่างนี้
 ๕

หัว ๆ ไปตรุษ เค้าก็แหมกราบก็คงมีกล้าพันอยู่ที่หน้าคหบดีตัวจวบเท่านั้น เพราะท่านไม่คำนึงใด ๆ ทั้งสิ้น คีก็ให้ความดี ไม่ก็ให้ค่าลงไป เพราะท่านถือว่าท่านไม่มีอะไร มีทรัพย์สินคนเดียว คุณฉันไม่มี ฉันมุ่งหน้าแก่ประเทศชาติเท่านั้น สุนัขก็คนอย่างนี้ แต่ถึงอย่างนั้นก็เถอะก็น่าเห็นใจท่าน ฉายคุณลงที่เคบรับไปความมีค่าก็คิดว่าไปดี แต่หลังจากจะไปช่วยมันก็ได้ ฟ้องไปแล้ว ที่หลังพยาน ลัวจะให้ไปเปิดที่ศาลสักอย่างหนึ่งวะ มีงไม่คิดคุณหรือ แต่ว่าตอนนั้นลัวต้องทำไว้อยู่ เพื่อรักษาแล้วอายนี่ศาลก็ยกฟ้องไป พยานมันลัวก็ต้องไปถอยหมด ค่าย ๆ บ้าง คลับค้ายบ้าง คลับค้ายบ้าง มันก็คิดมันก็คอยสวนไปแล้ว เรื่อกมันก็เป็นอย่างนี้ประการหนึ่ง

สี่ประการหนึ่ง บัตรสนเห่ หุดกระ หรงพวงกรมไม่ปฏิบัติให้เข้สมกัน ข้าราชการ เวลาที่หน้าทวดไปพบตา เขาเรียกว่า "๕ โยบาท" ส่งให้แยก ๆ โยหนึ่ง ส่ง ก.บ.ช. โยหนึ่ง ๕ สถึงละ ๒ สถึงแล้ว ส่งรัฐมนตรีโยหนึ่ง ๓ สถึง คหบดีโยหนึ่ง ๔ สถึง ๕ โยบาทหนึ่ง ๖๕ สคางคไม่ชอบใจใคร ใส่ทุกวันเคยเขียนลงข้อมายเดี๋ยวย่าง นายแดงบ้าง นายดำบ้าง ทางนี้ขอรับบัตรสนเห่เข้าไม่ได้ สยอมสวนที่เดียว ตั้งกรรมการสี่เดี่ยว ทอนทวดหมดพวกมัน น้ายเรื่อกบัตรสนเห่ไม่กระแฉไม่เข้าใครคลอกใคร ค่ายที่ไม่ก็ตีตีที่จับพวกคหบดีบัตรสนเห่ ค่ายที่ตีก็ตี แต่ที่เราควรจะให้ความเงินธรรมแก่เขาวว่า ถ้าจะถ่วง โฆษกัน ไม่ตีไม่งามคั่งลงว่า เป็นเป็นหลักเป็นฐาน ถ้าสยอมสวนแล้วมันไม่ผิดก็เงินเต็มให้เขา เข็มว่าถูกใส่ความ ก็คือใส่สยอมสวนแล้วไม่ให้ความจริงก็ให้ความสยอม หรือสับเอาตัวคนเขียนบัตรสนเห่มาลง โฆษ ค่ายนี้ข้าราชการคนนี้ต้องปลิวไปอยู่จังหวัดนี้ ใครหากินไม่ได้คอร์รัปชั่น เล่นงานเขมด ค่ายพวกที่ ค่ายหากินก็แห่บัตรสนเห่ บัตรสนเห่หนัก ๆ เข้านายก็ถือว่าคนไม่ตีจับบ้าย ที่บ้างกรม ค่ายก็อึ้งถึงตงตะกร้าเถย คีอว่าบัตรสนเห่ไม่ใครคนเขียน เป็นกรลอบกัคคอบทำร้ายไม่ บ้างกรมก็เอาเป็นเอาตายเขี้ยว ผลที่สุดข้าราชการคนนั้นก็ให้ ๕.๐๐ น. ถึงออฟฟิศ ๕๐๐ น. อยู่บ้าน อยู่เฉย ๆ ไม่ต้องทำอะไร ความชั่วไม่มีความดีไม่ปรากฏก็เอาไปขึ้นหนึ่ง ทำอะไรมากพาดคบัตรสนเห่เข้ อย่างนี้แหมเอาข้อเท็จจริงมาเขียน ขอให้ท่านรัฐมนตรี ๖๖ ถ้าจะ เอาถันในเรื่องบัตรสนเห่ก็วางระเบียบให้เข้สมกันหมดหุดกระหรงพวงกรม

ว่าจะเจตนาอย่างไร ถ้าไม่เจตนาถือเอาเพียงศรัทธาเพียง เดียวนี้ข้าราชการหัวนี้หวาดไปหมด
 ใครโดยบัตรสนเท่ห์มาก ๆ ใจพี่หมด ไม่มีกำลังใจจะทำงาน แล้วทางผู้ใหญ่ต้องเสียด้วย
 หมายไปเลย อยู่นั้นก็ตั้งใจ บ้ายคนที่คอยขวางหน้าได้ คนที่ประกาศไม่ให้หาเงินได้ไปเสียละก็
 ฉันก็สบายใจ นี่ผมเท่าที่เอามาเท่านี้ฟังเท่าที่ผมได้ทราบทั่ว ๆ ไป มันเป็นอย่างนั้น ผมไม่ชอบ
 ใจใครใส่ไปทุกวันนี้ละ วันหนึ่งก็สองก็ได้ มันผมไม่มีหลักประกัน และอีกประการหนึ่งก็คือว่า
 การพิจารณาความดีความชอบใครก็ดูผิดเข้าเห็นหน้า เป็นเห็นหน้าทุก ๆ เวลาวันเกิดถึงก่อน
 แต่เราก่อน ญาติงานไม่คงทำ คอยแต่เปิดประตูให้เข้ามาย่าง โด่งบ้าง ก็เคลือบ ๆ ไปเหมือน
 กันละ นายเราก็ไม่ใช่ใส่อะไรเลย ถ้านายคนนี้มีบุญคุณฉันก็ฟังไว้ก่อน นายคนอื่นเขาโดยฉัน
 ให้นายคนนี้ต่อไป คนเขาชั่วรอลดต่างนี้เยอะ นักการเมืองก็มีมาก บางทีเขาจับกุมมาเป็นใหญ่
 เป็นโต พอคนนั้นเห็นตัวจะเกาะไม่ไหว ยี่สิบส่งไปเกาะคนอื่นจะเล่นงานคนนั้นอีกก็มี อย่างนั้น
 นี้ข้าราชการ ให้ข้าราชการมาเกาะนักการเมือง ผลที่สุดงานการของประเทศชาติก็ไป
 ด้วยการระส่ำระสาย อย่างนี้ก็เพียงแค่ว่าครองตัวไปวันหนึ่ง ๆ กระทบเห็นว่าเป็นการที่ไม่ถูก
 แล้วอีกอันหนึ่งเท่าที่ผมได้ทราบ นี้ไม่ได้อ่านสื่อบริเวณกันว่าการ จะเล่นกัน ฉันศรีเป็นกับ ไท
 กับไทเป็นชั้น แรก ชั้นเอกเป็นชั้นพิเศษต้องสอบ จริงไม่จริงไม่รู้ ท่านพ่อก็คงว่าจริงแล้ว
 มันจะได้อภิปราย อาจจริง อย่างนี้ผมรับรองได้ ข้าราชการหัวนี้เองแยกงานส่วนภูมิภาค
 งานแทน ๒๕ ชั่วโมง นอกกลางคืน ผู้ปกครองรับ มันแล้ว ก็ต้องไปครบ นายอำเภอครบ
 ที่ร้องแล้ว ก็ต้องไปครบ ผลที่สุดคนพวกนั้นก็ลงไปทำงานซึ่งรับผิดชอบในท้องที่ของตัว แต่ถึง
 ภาสขยไม่มีเวลาจะชี้ตำราเลย ซดโหล ไปดูพนักงานส่วนภูมิภาค พนักงานสอบสวนก็ดี
 พนักงานร่างก็ดี หรือฝ่ายตำรวจก็ดี เกือบไม่มีเวลา พอเลิกจากออฟฟิศก็เปลี่ยนแล้ว คับตัว
 ไปเวลา ๗ ทุ่มกลางคืนก็หลับแล้ว งานมันล้นจนเหลือ ขอประทานโทษ ท่านรัฐมนตรีผู้ใดเกียรติ
 เป็นกรรมการประชุมไม่รู้จักดี ก.ป.ช. ศ.ป.ช. อะไรไม่รู้ละ พอกลับถึงบ้าน ข้ายที่
 ทั่ว ๆ เกือบจะหลับหมดแล้ว มันเปลี่ยน นี่เวลาเพียงแค่นี้ประชุม นั่นเขาทำงานด้วย ออก
 ที่ด้วย ไปไม่ทันที่ไม่มีเวลาอะไรก็ขอเตอรก็ต้องเดินไปดื่มจักรยานไป แล้วเอาเวลาที่ไหน

ไปดูหนังสือสอบที่จะ เลื่อนขึ้นเงิน เคือนกับเขา ส่วนพวกในกรมนี้ก็สบายสิ คำว่าก็มี แล้วโดย
 เจ้านาย สัมภาษณ์ได้เปรียบแล้ว เคยเห็นหน้าบ่อย ๆ นี่ที่เคยไซ้มัน ลอดคิมันไปแล้ว ใครรับของ
 ใบบ้าง ผมยังเคยเป็นนี่ เด็กเคยไซ้มันบ่อย ๆ ก็รักไปเหมือนกันแหละ สิบ ไม่นานก็ทรอก นี่ละ
 ผมรับว่าตัวของผมเองยังเคยเป็น ต้องคอยคิงเขาไว้ เอ๊ะ ไม่ได้ละเราคองให้ความเป็นธรรม
 ของซิท่านรัฐมนตรี นี่ผมไปหาทุก ๆ วัน ไม่รัถยภักตองจูสิ มันไม่แน่ทรอก อย่างนี้ใครรับ ก็น่าเห็นใจ
 ที่นี่คนที่ใกล้ชิด คนที่อยู่ไม่กระหวาง คนที่อยู่ในกรมก็ได้เปรียบข้าราชการหัวเมือง เพราะมีเวลา
 ดูหนังสือ มีเวลารูจักกรรมการ มีเวลาเห็นเวลา จักคัวอย่างง่าย ๆ เกิดเซอร์โดยเรียน
 อย่างนี้เราได้ก่อน หรือว่าอาจจะสอบเป็นผู้พิพากษา ใครอยู่ในกระหวางฎีกาฎก่อน หัวเมือง
 กว่าจะได้รู้สักเคือนหนึ่ง เขาเอาฎีกานั้นมาออก ตกแล้วไม่ทัน เพราะจะนั่นเข่ว่าเราคองใช้
 กุณินิพิทาณาว่าใครดีใครชั่ว อย่างนั้นเคยทำมาที่แล้วผมนี่ คนหิงงานหมด ประคองงานไป
 วันหนึ่ง ๆ หนึ่งมาอ่านหนังสือ พลไปตามเรื่องร้อยแปดคณไล้หมด เคียวนี้ก็ยังมิข้าราชการผมนั้น
 ไปเมืองนอกเมืองนาไม่ก็เคือนกดิบมาพูดแต่เรื่องเมืองนอกหิงนั้นเลย เรื่องเมืองโดยคิมหมด
 หมดที่สุดก็ ไอ้ฝรั่งเคียบะ รายงานมาคิงคณรัฐมนตรี พูว่าราชการจังหวัดคนนี่สิเหลือเคิน
 อย่าง โน้นอย่างนี้-พูดภาษาเก๋ รูเรื่องเมืองนอกมาก แต่ไปอยู่ที่ไหนแล้วมีแต่คนเคียค บังคับ
 ใหนพูดแต่เรื่องเมืองนอกหิงนั้น มันเป็นอย่างนี้ หมดที่สุดเขาก็เรียกว่ากูเยอะ พูดอะไรรูหิงนั้น
 ก็ทำไม่ได้ ไปปลดครองใครก็เคียคหิงบ้านหิง เมืองอย่างนี้ หิงท่านจะเอาอย่างไร สอบละเป็น
 หนึ่งอย่างกดิเลย แต่คนที่ทำจริง ๆ ราชฎรภัก งานถาร เรียบร้อยคณสัจสุจริตไม่มีการคองรับขึ้น
 คณอิถารเร่งไล่คิ บุงหน้าคิจะเก็บคณประ โยชนให้แก่อัฐให้ถูกคองตามกฎบัตรกฎหมาย แต่ว่า
 ใค้อ่านคำหรับคำร่า เขียนหนังสือคิไม่คองจะถูกไวคณกรลเธา เพราะไปอยู่หัวเมืองมานาน
 คณคิหนีไปไม่รัถ อย่างนี้ผมขอคณ จะทราบว่าได้ความเป็นธรรมอย่าง ไรประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่ง คนคิอายุมาก ๆ อายุร่วม ๔๐ กว่า ความจำไม่มีคณน้อยแล้ว เค็ด
 การปฏิบัติ หรือการหิงงาน เค็ด ๆ ลอดมาจากมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ตามอะไรจำคณหมด

ทำกระทิงมาตรวจ ได้ทั้งเล่ม แล้วจะเอาคนที่รับราชการงาน ๆ มาแข่งกับเด็ก เพราะว่าจึง
 พวกนี้ลาหยุดเข้านั้นไปไม่รอดหรอก อย่างหวังเลยว่าจะเพิ่มขีดกับเขาแบบว่าอีก ไม่ไหว อย่าง
 นี้ผมขอฝากไว้ว่าท่านจะเอาอย่างไร เคยมาครั้งแล้วพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนสมัย
 เลื่อนขึ้น ~~๗๕~~ เงินเดือนเอามาครั้งแล้ว แล้วก็ต้องเลิกไป เพราะไม่ได้รับความเห็นชอบ
 อย่างนี้คงที่สุดมองเสียหายก็ตกอยู่กับส่วนรวม นี่ผมพูดโดยไม่ได้อำนาจ ส่วนแต่อย่างหนึ่งคือพิมพ์
 ภาณบัตรออกด้วย เพราะเพิ่งได้รับเมื่อ ๖๖ นาฬิกาที่ เงินเดือนขึ้นมาได้เพียง ๒ - ๓ หน้า
 แต่ท่านจะเอาอีกเอา ห้าง ๆ ที่จะเอาอีกอย่างนี้ละ ก็ทั้งท่านเท่านั้นเอง ถ้าท่านแดงจะโรม
 ลิด เอาความรู้อีกจากท่านมากขึ้นอีก เพราะฉะนั้นขอโทษท่านซึ่ง ^{เพราะฉะนั้นนี่} มีเวลาคงไม่มี
 ใครคัดค้านหรอก มีตุณมนตรีแล้ว

๑๐.๑๔ น.

นายพลตำรวจเอก เจ้า ศรีนิพนธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย
 ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แม้ก่อนจาก จะให้ที่ประชุมนี้พิจารณาถึงในเรื่อง
 ความยุติธรรมเสียก่อน ความยุติธรรมในที่นี้ อาจจะแบ่งในทางบริหารประเทศชาติหรือปกครอง
 ประชาชนนั้น อาจแบ่งได้ ๓ อย่างคือการบริหารของชาวอนาตล ความยุติธรรมของระบอบ
 บริหารซึ่งตามพระราชบัญญัติยอมความยุติธรรมให้แก่ฝ่ายบริหาร อีกอย่างหนึ่งก็ความยุติธรรม
 ของสังคมเป็นพวกเป็นพ้อง ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะ ได้พิจารณาเห็นว่าข้าราชการทุกฝ่าย
 มีหลายพวก มีทหารก็มี มีพลเรือนก็มี มีตำรวจก็มี มีตุลาการก็มี แต่ละฝ่ายแต่ละพวกนั้นก็ย่อม
 มีระเบียบข้อบังคับควบคุม-วินัยของตัวเองเป็นพวก ๆ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า บางคนไม่ยอม
 เป็นทหาร เพราะเหตุว่ามีระเบียบวินัยเขละแยะนัก จุดจิกตักเสววิวิภาพ บุคคลบางพวก-นั้น
 ก็ไม่ยอมมารับราชการทหาร หรือบุคคลบางพวกก็เป็นตำรวจไม่ยอมเข้าเป็น เพราะเหตุว่าทำงาน
 ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เกิดผู้ร้ายขึ้นเขามาตามตัว ไปก็ต้องไปตั้งนี่เป็นต้น เพราะเหตุฉะนั้นบุคคล
 บางพวกก็อาจไม่ยอมเป็นตำรวจ บุคคลบางพวกก็ไม่ยอมเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งนี่เป็นต้น

เพราะระ เียบมีการควบคุมของข้าราชการนั้น แต่ละพวกแต่ละอย่างนั้น ไม่เหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นระ เียบข้าราชการพลเรือนที่เรา เลื่อนขึ้นมา เพื่อให้เพิ่มค่าตอบแทนแก่บุคคลากร และเพิ่มค่า
 แลกการควบคุมข้าราชการพลเรือน เพราะ ฉะนั้นสิ่งที่มีผลร้องในการบริหารราชการแผ่นดิน
 เกี่ยวกับข้าราชการนั้น เราจึงจำเป็นต้องแก้ไขให้เร็วหรือลดยศในทางปกครองข้าราชการ
 พลเรือน ซึ่งจะไปเปรียบเทียบกับข้าราชการที่จบชั้น ๆ นั้นไม่ได้ ดังที่เราได้มาแล้ว สำหรับ
 ที่ท่านผู้ฝ่ายค้านได้เสนอมาในเรื่องการที่เราจะกระจายอำนาจ แต่รัฐมนตรียังมีหน้าที่ควบคุม
 อยู่เนี่ย ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้กระจายอำนาจออกไปจนถึงผู้ว่าราชการ จังหวัด ซึ่งมี
 สิทธิที่จะแต่งตั้ง รองผู้ว่าราชการได้ แต่ก็จำเป็นต้องแก้ไขในการบริหารนี้ ถ้ามีการลดหรือ
 ร้องทุกข์ขึ้นมา ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงก็จำเป็นต้องส่งลงมาจ้ะไว้ เพื่อพิจารณาแก้ไขหรือร้องทุกข์
 ของผู้ร้องมาเนี่ย ก็จึงจำเป็นต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือไปตามลำดับชั้น ซึ่ง
 หุกระ เียบบุคคลพระราชบัญญัติ แม้แต่ในขบวนการยุติธรรมก็มีระ เียบแบบแผนเช่นนี้ เพราะฉะนั้น
 อำนาจอันสูงสุดจึงได้มอบให้แก่รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาหักทวงและตัดสินเด็ดขาด แต่ส่วนใน
 การบริหาร โดยปกตินั้นก็ได้แบ่งกระจายออกไปให้แก่ผู้ว่าราชการ จังหวัด ผู้ว่าราชการภาคตั้ง
 ทั่วแล้ว แต่ที่ว่ามีกิจการ เมืองซึ่ง เกี่ยวข้องนั้นขอเรียนว่าทุกสมัยหรือแม้แต่ในต่างประเทศ อำนาจ
 ในการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ในคณะรัฐบาล รัฐบาลก็คือนักการเมืองซึ่งเลือกตั้งมาจากท่าน
 นักการเมืองทั้งหลายนี้สนับสนุนแต่งตั้งให้เป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบในนโยบายอันสูงสุด
 รวมรวมนั้นก็อยู่ที่รัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะกล่าวหาว่านักการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องในฝ่าย
 การนั้นก็เพียงแต่นิยาม ส่วนในทางเทคนิคนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดการกระจาย
 ไป และเราได้มีการประชุมผู้ว่าราชการ จังหวัด ผู้ว่าราชการภาคในใจทุกวันนี้

สภายุแทนราษฎร ๕/๕๓ (วิสามัญ)

ฉันทนา. ก.๓/๑

ทั้งนี้ เพื่อจะประกอบรับกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ทราบซึ่งว่าคณะรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีทุกกระทรวงได้พยายามกระจายอำนาจการบริหารและการปกครองไปสู่ส่วนภูมิภาค แม้แต่งบประมาณประจำปีซึ่งเราจะตั้งขึ้นในปี ๒๔๕๓ นี้ เราก็กระจายออกไปสู่จังหวัดทั้งสิ้น เพราะเพื่อจะให้เกิดผลของการปกครองในส่วนภูมิภาคให้ดีขึ้นกว่าเดิม ส่วนในเรื่อง บัตรสนทน่นั้น ขอชี้แจงว่าในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ยึดถือบัตรสนทน่นี้ เป็นสำคัญแม้แต่ในการสอบสวนของกรรมการที่แล้วมาก็ไม่ได้ยึดถือบัตรสนทน่นี้ เป็นของสำคัญ แต่บางท่านอาจจะใช้ บัตรสนทน่นี้ เป็นเครื่องชี้ทางในการพิจารณาสืบสวนหรือสอบสวนนั้นยอมกระทำได้ แต่เมื่อหลักฐาน พยานที่ประกอบกับการสอบสวนนั้นขัดกับบัตรสนทน่นี้หรือไม่ตรงตามบัตรสนทน่นี้ ก็ถือว่าคณะกรรมการนั้นจะ ไม่ถือบัตรสนทน่นี้ เป็นสิ่งที่พิจารณาความผิดของข้าราชการตั้งที่ท่านสมาชิกกล่าว ส่วนในเรื่องการสอบ การสอบนั้นมี ๒ อย่าง คือสอบโดยไม่มี การเรียกมาอบรมอย่างหนึ่ง ส่วนรับกระทรวงซึ่งมีหน้าที่กระทำเฉพาะในจังหวัดพระนคร ชนบุรี และมีข้าราชการน้อยก็อาจจะ ไม่ต้องการอบรมก่อนสอบ แต่สำหรับกระทรวงใหญ่ ๆ นั้นในกฎหมายได้เขียนไว้ว่าจะเรียกมา ทำการอบรมก็ได้ รัฐบาลบางเช่นข้าราชการกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีจำนวนมาก การที่จะเลือก นายอำเภอขึ้นใหม่เป็นชั้น นอกแม้แต่ไม่ได้เลื่อนตำแหน่งแต่เป็นการเลื่อนขึ้น เราก็จำเป็นต้อง เรียกมาอบรมเพื่อความยุติธรรม ผู้ที่อบรมได้ เราก็แต่งตั้งไปก่อน ผู้ที่อบรมได้ลำดับค่า แต่งตั้ง ไปทีหลัง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้กระทำมาแล้วก็เป็นของซึ่งยุติธรรมดีและข้าราชการ ทั้งหลายก็พอใจในการปฏิบัติ การที่จะเลื่อนฐานะข้าราชการนี้ไม่ได้ถือการสอบอย่างเดียว ถือ ฐานะการปฏิบัติงาน การอะไรต่าง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกของใจนั้นก็เห็นทางออก นี้ ๒ ประการ คือ ๑. มีการอบรม เพราะจะทำให้ความสม่ำเสมอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ของบรรดา ข้าราชการให้ทัดเทียมกันโดยไม่ต้องไป เสียเวลา ครึ้นตัว แล้วกระทรวงมหาดไทยกระทำนั้น

ที่

หลักการ ๕๕ วันบ้าง ๖๐ วันบ้าง ๘๐ วันบ้างตามสภาพของบุคคลซึ่ง เราจะเห็นว่า จะเกิดผลใน

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามัญ)

ฉันทวิภา ๓.๓/๒

ความยุติธรรม เพราะฉะนั้นปัญหาที่ท่านสมาชิกพูดนั้นก็เข้าใจว่าคงจะคลี่คลายลงไปบ้าง
จนในเรื่องการทำพระคุณอะไรต่าง ๆ ซึ่งท่านสมาชิกสงสัยว่าผู้ใหญ่ก็ชอบกระทำพระคุณนั้น
อาจจะ เป็นข้อบกพร่องของผู้ใหญ่ไม่สามารถที่จะรู้เหตุการณ์กระจ่างแจ้งได้ หรือน้ำจืดน้ำใจ
ของผู้ใหญ่นั้นก็ต้องมีความเมตตาปราณี เป็นของสำคัญ ถ้าหากเรามีผู้ใหญ่ซึ่งไม่มีความเมตตาปรา
ณีแล้ว ผมคิดว่าเราอยู่ในสังคมไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนเป็นใหญ่นั้นต้องอยู่ในลักษณะเมตตาปราณี
จะเป็นของที่ถูก ส่วนในการบกพร่องเพราะเหตุว่าเมตตาปราณีนั้นก็เชื่อว่าอาจจะมีส่วนไม่
มากนัก มีเฉพาะราย เพราะฉะนั้นก็จึงเห็นว่าแม้แต่ในพระราชบัญญัตินี้ไม่/ใช่ได้เขียนไว้ว่าผู้ที่
หาผู้ใหญ่บ่อย ๆ ได้รับสิทธิอะไรต่าง ๆ ก็คงเป็นไปตามแบบแผน เพราะฉะนั้นตามที่ท่าน
พูดของใจก็ได้ชี้แจงมาแล้ว

๑๑. น.

นายเทพ โชติสุขิต (ศรีสะเกษ) : เนื่องในการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น
ได้ปรากฏมาแต่ เริ่มแรกนั้นก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่าพระราชบัญญัตินี้ เป็นพระราชบัญญัติอันใหญ่ซึ่ง
เป็นจำนวนถึง ๑๐๐ กว่ามาตรา แล้วมีเสียงมีฝ่ายค้านได้ขอร้องต่อท่านประธานสภาผู้แทน ฯ
โดยเฉพาะก็คือขอรัฐบาลช่วยในการที่จะให้ขอ ลื่อนพระราชบัญญัตินี้ไปนั้น แต่ในที่สุดก็ เป็นที่
สนใจที่ท่านประธาน ฯ ได้ตัดสินใจว่าท่านได้ทำถูกข้อบังคับเสียแล้ว ปัญหาเรื่องทำถูกข้อบังคับ
ข้อบังคับนั้นมีมีได้อยู่ที่จะทำให้การประชุมนี้หรือจิตใจของผู้ เข้าประชุมนี้จะต้องเห็นคล้าย
กับผู้ตัดสินใจชานนั้นไปช่วยไม่ การปกครองทุกวันนี้ขึ้นชื่อว่าในระบบประชาธิปไตยนั้นจริงอยู่
ข้างมากนั้น เป็นเสียงที่ชาน แต่ว่าจะเป็นการกีดกีด การเมืองก็ดี เราจะชนะเขานั้นมีโช
ดเดมกพิทาเท่านั้น เราบ่อมชนะจิตใจผู้ช่วย นี้เป็นประการสำคัญ และที่ข้าพ เจ้าจะกล่าวต่อไป
...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้พูดเข้าประเด็นครับ

นายเทพ โชติสุขิต (ศรีสะเกษ) : ถูกแล้ว นี้จะเข้าประเด็นแล้ว ในพระราชบัญญัตินี้.

ภายในพระราชวัง ๕/๕๓ (วิสาขมาส)

ฉันทนา. ก.๓/๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรที่ท่านรัฐมนตรีแถลง คุณยังจะ

สักค่านักเชิญ

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : คี๊ดค่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกแล้ว.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าพูดย้อนกลับหลัง เสร็จไปแล้ว

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ปัญหาที่จะชี้แจงถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้ใครที่จะกล่าวเนื่อง ไปเสียเลยว่าในการที่ฝ่ายค้านได้เดินออกไปถึง ๑๐ ว่าคนนั้น.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เข้าประเด็น ขอให้พูดเข้าประเด็น

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : จะเข้าอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเตือนคุณครั้งที่ ๒ แล้ว

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : นี่แหละท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองนั้น

มีคนหนึ่งซึ่งได้นั่งอยู่ในที่นี้ และพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้เพื่อให้ประเทศชาตินี้ได้ชื่อว่าเป็นระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่าท่านประธานขึ้นดำเนินการอย่างหนึ่ง-อย่างใดไป ถ้าหากว่าในที่ประชุมนี้ไม่มีฝ่ายค้านเลยแม้แต่สักคนเดียวแล้ว นั้นประชาชนเขาจะคิดเป็นอย่างไร ท่านอย่าใช้อำนาจแต่ประการเดียวเท่านั้น.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้ายินดีที่จะออกจากที่ประชุมนี้ในพมื่อท่านมองข้าพเจ้าอีก และข้าพเจ้ายอมปฏิบัติตามท่านถ้าท่านต้องการเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะพูดชี้แจงให้ฟังที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ข้าพเจ้าไม่ใช่นักเกรทท่านประธาน ฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดกันใจเย็น ๆ หน่อยซิ นิ่งก่อน อ้อเอา
ก็ไม่มีอะไรเข้าใส่ ผมพร้อมที่จะฟังคำคัดค้านของคุณในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่
ข้างนั้นผมจะชี้ท่านผู้มีเกียรติทำไม ก็เมื่อท่านมีอะไรก็คัดค้านไป แต่ส่วนที่ว่าเครื่องจักรมันเดิน

จะกลับหมุนไปหาพื้นเพื่องเดิมมันไม่ได้แล้ว เพราะว่าตอนนี้เป็นเรื่องอภิปรายในเรื่อง
การ ขอให้ท่านเข้าประเด็น ท่านจะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลักการอย่างไร
หรือไม่เห็นด้วยอย่างไรบ้าง ก็กรุณาอภิปราย

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ในการที่จะอภิปรายพระราชบัญญัติเรื่องระเบียบ
ราชการพลเรือนนี้มันเกี่ยวเนื่องมาในระบบประชาธิปไตย ข้าพเจ้าจำเป็นที่จะต้อง
ตั้งคำถามว่าในการปกครองระบอบนี้ด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้มันโยงไปถึงระบอบ
ประชาธิปไตยด้วยประการใด ความใดที่เราเขียนกฎหมายให้แล้วลิสต์ไปอย่างไร ๆ ก็ตาม
การปฏิบัติมันมันไม่ไปตามระบอบประชาธิปไตยอันแท้จริงแล้วจะชื่อว่าประชาธิปไตยอย่างไร
ข้าพเจ้าจะสาธยายเหตุไปอย่างนี้ และข้าพเจ้าอภิปรายทุกทางในสภา.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอประทานโทษ
ต่อที่รัฐมนตรีที่ท่านกล่าวทั้งหมดนั้นนะ ข้าพเจ้าเป็นนักประชาธิปไตยเหมือนกัน ข้าพเจ้า
ชอบด้วย ท่านกล่าวถูกต้องด้วยหลักการและเหตุผลแล้วข้าพเจ้าขอคำนี้ท่านประธาน ๆ ผู้
ที่ถือว่าสูงว่าได้รักษาความเรียบร้อยในสภาซึ่งถูกต้องประเด็นอย่างที่สุด การที่ข้าพเจ้าต้อง
ถามกล่าวก็ เนื่องจากข้าพเจ้ามีความรักระบอบประชาธิปไตยยิ่งชีวิตไม่น้อยไปกว่าท่านผู้ซึ่ง
สมาชิกประเภทที่ ๑ รุ่นที่ข้าพเจ้าเหมือนกัน การที่ท่านค้านด้วยหลักการและเหตุผลนั้นข้าพเจ้า
ด้วย แต่ว่าวิธีการที่จะค้านที่จะให้ถูกระบอบเสรีประชาธิปไตยนั้นอย่างที่ท่านตั้ง ขบวนการเป็นหัว
ท้ายค้านนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย แต่ผู้ที่ค้านกะกะเกะนั้นไม่ฟังด้วยเหตุผลสักข้อยเล็ก ๆ
ๆ ทำให้สภาอลเวงนั้นประจักษ์พยานมีอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราจะค้านกันให้ถูกระบอบความ
เที่ยงมาซึ่งสักกันอย่างลูกผู้ชาย เรียกว่าสักกันอย่างนักกีฬา ผู้ที่ถูกไปท่านจะหยิบยกเอามานั้น
ชอบด้วยเหตุผล....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ ๆ เชิญนั่งครับ คุณยังไม่ได้รับ-
จากผมให้พูด คุณเทพ ๆ เชิญอภิปรายต่อไป

ลาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามันท์)

ฉันทนา. ก.๓/๕

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าก็เสียใจเหมือนกัน ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
 ลาผู้แทนราษฎรมา ๓ สมัยแล้ว แต่ไม่เคยเลยที่จะให้ประธาน ฯ มาทวงข้าพเจ้าอย่างไร-
 หมด เพราะข้าพเจ้าก็เชื่อว่าข้าพเจ้า เป็นคนหนึ่งซึ่งสามารถจะอภิปรายอะไรในสภานี้ได้
 ด้วยเหตุและด้วยผลและด้วยความรู้ที่ข้าพเจ้าได้เล่า เรียนมาและก็ได้ทำงานในหน้าที่นั้นมาอย่าง
 เรียบร้อยและไม่ เคยปรากฏว่าเป็นเด็กเกเร ด้วยเหตุนี้เองคำอภิปรายของข้าพเจ้าถ้าหากว่า
 มันจะเกิน เลยไปบ้างนั้นข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านประธาน ฯ นั้นเป็นผู้ซึ่งทรงคุณและเป็นประธาน ฯ
 ก ๒ - ๓ สมัยแล้วก็คงจะเห็นว่าข้าพเจ้านั้นจะกล่าวด้วยวิधिक เพราะข้าพเจ้าเองนั้น จริง-
 ใจที่ข้าพเจ้าอาจจะกล่าวนอกเหนือประเด็นไปบ้าง แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามมันก็ควรจะเข้าประเด็น
 ๒๒๙
 ๒๓๐
 ๒๓๑
 ๒๓๒
 ๒๓๓
 ๒๓๔
 ๒๓๕
 ๒๓๖
 ๒๓๗
 ๒๓๘
 ๒๓๙
 ๒๔๐
 ๒๔๑
 ๒๔๒
 ๒๔๓
 ๒๔๔
 ๒๔๕
 ๒๔๖
 ๒๔๗
 ๒๔๘
 ๒๔๙
 ๒๕๐
 ๒๕๑
 ๒๕๒
 ๒๕๓
 ๒๕๔
 ๒๕๕
 ๒๕๖
 ๒๕๗
 ๒๕๘
 ๒๕๙
 ๒๖๐
 ๒๖๑
 ๒๖๒
 ๒๖๓
 ๒๖๔
 ๒๖๕
 ๒๖๖
 ๒๖๗
 ๒๖๘
 ๒๖๙
 ๒๗๐
 ๒๗๑
 ๒๗๒
 ๒๗๓
 ๒๗๔
 ๒๗๕
 ๒๗๖
 ๒๗๗
 ๒๗๘
 ๒๗๙
 ๒๘๐
 ๒๘๑
 ๒๘๒
 ๒๘๓
 ๒๘๔
 ๒๘๕
 ๒๘๖
 ๒๘๗
 ๒๘๘
 ๒๘๙
 ๒๙๐
 ๒๙๑
 ๒๙๒
 ๒๙๓
 ๒๙๔
 ๒๙๕
 ๒๙๖
 ๒๙๗
 ๒๙๘
 ๒๙๙
 ๓๐๐
 ๓๐๑
 ๓๐๒
 ๓๐๓
 ๓๐๔
 ๓๐๕
 ๓๐๖
 ๓๐๗
 ๓๐๘
 ๓๐๙
 ๓๑๐
 ๓๑๑
 ๓๑๒
 ๓๑๓
 ๓๑๔
 ๓๑๕
 ๓๑๖
 ๓๑๗
 ๓๑๘
 ๓๑๙
 ๓๒๐
 ๓๒๑
 ๓๒๒
 ๓๒๓
 ๓๒๔
 ๓๒๕
 ๓๒๖
 ๓๒๗
 ๓๒๘
 ๓๒๙
 ๓๓๐
 ๓๓๑
 ๓๓๒
 ๓๓๓
 ๓๓๔
 ๓๓๕
 ๓๓๖
 ๓๓๗
 ๓๓๘
 ๓๓๙
 ๓๔๐
 ๓๔๑
 ๓๔๒
 ๓๔๓
 ๓๔๔
 ๓๔๕
 ๓๔๖
 ๓๔๗
 ๓๔๘
 ๓๔๙
 ๓๕๐
 ๓๕๑
 ๓๕๒
 ๓๕๓
 ๓๕๔
 ๓๕๕
 ๓๕๖
 ๓๕๗
 ๓๕๘
 ๓๕๙
 ๓๖๐
 ๓๖๑
 ๓๖๒
 ๓๖๓
 ๓๖๔
 ๓๖๕
 ๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐
 ๔๐๑
 ๔๐๒
 ๔๐๓
 ๔๐๔
 ๔๐๕
 ๔๐๖
 ๔๐๗
 ๔๐๘
 ๔๐๙
 ๔๑๐
 ๔๑๑
 ๔๑๒
 ๔๑๓
 ๔๑๔
 ๔๑๕
 ๔๑๖
 ๔๑๗
 ๔๑๘
 ๔๑๙
 ๔๒๐
 ๔๒๑
 ๔๒๒
 ๔๒๓
 ๔๒๔
 ๔๒๕
 ๔๒๖
 ๔๒๗
 ๔๒๘
 ๔๒๙
 ๔๓๐
 ๔๓๑
 ๔๓๒
 ๔๓๓
 ๔๓๔
 ๔๓๕
 ๔๓๖
 ๔๓๗
 ๔๓๘
 ๔๓๙
 ๔๔๐
 ๔๔๑
 ๔๔๒
 ๔๔๓
 ๔๔๔
 ๔๔๕
 ๔๔๖
 ๔๔๗
 ๔๔๘
 ๔๔๙
 ๔๕๐
 ๔๕๑
 ๔๕๒
 ๔๕๓
 ๔๕๔
 ๔๕๕
 ๔๕๖
 ๔๕๗
 ๔๕๘
 ๔๕๙
 ๔๖๐
 ๔๖๑
 ๔๖๒
 ๔๖๓
 ๔๖๔
 ๔๖๕
 ๔๖๖
 ๔๖๗
 ๔๖๘
 ๔๖๙
 ๔๗๐
 ๔๗๑
 ๔๗๒
 ๔๗๓
 ๔๗๔
 ๔๗๕
 ๔๗๖
 ๔๗๗
 ๔๗๘
 ๔๗๙
 ๔๘๐
 ๔๘๑
 ๔๘๒
 ๔๘๓
 ๔๘๔
 ๔๘๕
 ๔๘๖
 ๔๘๗
 ๔๘๘
 ๔๘๙
 ๔๙๐
 ๔๙๑
 ๔๙๒
 ๔๙๓
 ๔๙๔
 ๔๙๕
 ๔๙๖
 ๔๙๗
 ๔๙๘
 ๔๙๙
 ๕๐๐
 ๕๐๑
 ๕๐๒
 ๕๐๓
 ๕๐๔
 ๕๐๕
 ๕๐๖
 ๕๐๗
 ๕๐๘
 ๕๐๙
 ๕๑๐
 ๕๑๑
 ๕๑๒
 ๕๑๓
 ๕๑๔
 ๕๑๕
 ๕๑๖
 ๕๑๗
 ๕๑๘
 ๕๑๙
 ๕๒๐
 ๕๒๑
 ๕๒๒
 ๕๒๓
 ๕๒๔
 ๕๒๕
 ๕๒๖
 ๕๒๗
 ๕๒๘
 ๕๒๙
 ๕๓๐
 ๕๓๑
 ๕๓๒
 ๕๓๓
 ๕๓๔
 ๕๓๕
 ๕๓๖
 ๕๓๗
 ๕๓๘
 ๕๓๙
 ๕๔๐
 ๕๔๑
 ๕๔๒
 ๕๔๓
 ๕๔๔
 ๕๔๕
 ๕๔๖
 ๕๔๗
 ๕๔๘
 ๕๔๙
 ๕๕๐
 ๕๕๑
 ๕๕๒
 ๕๕๓
 ๕๕๔
 ๕๕๕
 ๕๕๖
 ๕๕๗
 ๕๕๘
 ๕๕๙
 ๕๖๐
 ๕๖๑
 ๕๖๒
 ๕๖๓
 ๕๖๔
 ๕๖๕
 ๕๖๖
 ๕๖๗
 ๕๖๘
 ๕๖๙
 ๕๗๐
 ๕๗๑
 ๕๗๒
 ๕๗๓
 ๕๗๔
 ๕๗๕
 ๕๗๖
 ๕๗๗
 ๕๗๘
 ๕๗๙
 ๕๘๐
 ๕๘๑
 ๕๘๒
 ๕๘๓
 ๕๘๔
 ๕๘๕
 ๕๘๖
 ๕๘๗
 ๕๘๘
 ๕๘๙
 ๕๙๐
 ๕๙๑
 ๕๙๒
 ๕๙๓
 ๕๙๔
 ๕๙๕
 ๕๙๖
 ๕๙๗
 ๕๙๘
 ๕๙๙
 ๖๐๐
 ๖๐๑
 ๖๐๒
 ๖๐๓
 ๖๐๔
 ๖๐๕
 ๖๐๖
 ๖๐๗
 ๖๐๘
 ๖๐๙
 ๖๑๐
 ๖๑๑
 ๖๑๒
 ๖๑๓
 ๖๑๔
 ๖๑๕
 ๖๑๖
 ๖๑๗
 ๖๑๘
 ๖๑๙
 ๖๒๐
 ๖๒๑
 ๖๒๒
 ๖๒๓
 ๖๒๔
 ๖๒๕
 ๖๒๖
 ๖๒๗
 ๖๒๘
 ๖๒๙
 ๖๓๐
 ๖๓๑
 ๖๓๒
 ๖๓๓
 ๖๓๔
 ๖๓๕
 ๖๓๖
 ๖๓๗
 ๖๓๘
 ๖๓๙
 ๖๔๐
 ๖๔๑
 ๖๔๒
 ๖๔๓
 ๖๔๔
 ๖๔๕
 ๖๔๖
 ๖๔๗
 ๖๔๘
 ๖๔๙
 ๖๕๐
 ๖๕๑
 ๖๕๒
 ๖๕๓
 ๖๕๔
 ๖๕๕
 ๖๕๖
 ๖๕๗
 ๖๕๘
 ๖๕๙
 ๖๖๐
 ๖๖๑
 ๖๖๒
 ๖๖๓
 ๖๖๔
 ๖๖๕
 ๖๖๖
 ๖๖๗
 ๖๖๘
 ๖๖๙
 ๖๗๐
 ๖๗๑
 ๖๗๒
 ๖๗๓
 ๖๗๔
 ๖๗๕
 ๖๗๖
 ๖๗๗
 ๖๗๘
 ๖๗๙
 ๖๘๐
 ๖๘๑
 ๖๘๒
 ๖๘๓
 ๖๘๔
 ๖๘๕
 ๖๘๖
 ๖๘๗
 ๖๘๘
 ๖๘๙
 ๖๙๐
 ๖๙๑
 ๖๙๒
 ๖๙๓
 ๖๙๔
 ๖๙๕
 ๖๙๖
 ๖๙๗
 ๖๙๘
 ๖๙๙
 ๗๐๐
 ๗๐๑
 ๗๐๒
 ๗๐๓
 ๗๐๔
 ๗๐๕
 ๗๐๖
 ๗๐๗
 ๗๐๘
 ๗๐๙
 ๗๑๐
 ๗๑๑
 ๗๑๒
 ๗๑๓
 ๗๑๔
 ๗๑๕
 ๗๑๖
 ๗๑๗
 ๗๑๘
 ๗๑๙
 ๗๒๐
 ๗๒๑
 ๗๒๒
 ๗๒๓
 ๗๒๔
 ๗๒๕
 ๗๒๖
 ๗๒๗
 ๗๒๘
 ๗๒๙
 ๗๓๐
 ๗๓๑
 ๗๓๒
 ๗๓๓
 ๗๓๔
 ๗๓๕
 ๗๓๖
 ๗๓๗
 ๗๓๘
 ๗๓๙
 ๗๔๐
 ๗๔๑
 ๗๔๒
 ๗๔๓
 ๗๔๔
 ๗๔๕
 ๗๔๖
 ๗๔๗
 ๗๔๘
 ๗๔๙
 ๗๕๐
 ๗๕๑
 ๗๕๒
 ๗๕๓
 ๗๕๔
 ๗๕๕
 ๗๕๖
 ๗๕๗
 ๗๕๘
 ๗๕๙
 ๗๖๐
 ๗๖๑
 ๗๖๒
 ๗๖๓
 ๗๖๔
 ๗๖๕
 ๗๖๖
 ๗๖๗
 ๗๖๘
 ๗๖๙
 ๗๗๐
 ๗๗๑
 ๗๗๒
 ๗๗๓
 ๗๗๔
 ๗๗๕
 ๗๗๖
 ๗๗๗
 ๗๗๘
 ๗๗๙
 ๗๘๐
 ๗๘๑
 ๗๘๒
 ๗๘๓
 ๗๘๔
 ๗๘๕
 ๗๘๖
 ๗๘๗
 ๗๘๘
 ๗๘๙
 ๗๙๐
 ๗๙๑
 ๗๙๒
 ๗๙๓
 ๗๙๔
 ๗๙๕
 ๗๙๖
 ๗๙๗
 ๗๙๘
 ๗๙๙
 ๘๐๐
 ๘๐๑
 ๘๐๒
 ๘๐๓
 ๘๐๔
 ๘๐๕
 ๘๐๖
 ๘๐๗
 ๘๐๘
 ๘๐๙
 ๘๑๐
 ๘๑๑
 ๘๑๒
 ๘๑๓
 ๘๑๔
 ๘๑๕
 ๘๑๖
 ๘๑๗
 ๘๑๘
 ๘๑๙
 ๘๒๐
 ๘๒๑
 ๘๒๒
 ๘๒๓
 ๘๒๔
 ๘๒๕
 ๘๒๖
 ๘๒๗
 ๘๒๘
 ๘๒๙
 ๘๓๐
 ๘๓๑
 ๘๓๒
 ๘๓๓
 ๘๓๔
 ๘๓๕
 ๘๓๖
 ๘๓๗
 ๘๓๘
 ๘๓๙
 ๘๔๐
 ๘๔๑
 ๘๔๒
 ๘๔๓
 ๘๔๔
 ๘๔๕
 ๘๔๖
 ๘๔๗
 ๘๔๘
 ๘๔๙
 ๘๕๐
 ๘๕๑
 ๘๕๒
 ๘๕๓
 ๘๕๔
 ๘๕๕
 ๘๕๖
 ๘๕๗
 ๘๕๘
 ๘๕๙
 ๘๖๐
 ๘๖๑
 ๘๖๒
 ๘๖๓
 ๘๖๔
 ๘๖๕
 ๘๖๖
 ๘๖๗
 ๘๖๘
 ๘๖๙
 ๘๗๐
 ๘๗๑
 ๘๗๒
 ๘๗๓
 ๘๗๔
 ๘๗๕
 ๘๗๖
 ๘๗๗
 ๘๗๘
 ๘๗๙
 ๘๘๐
 ๘๘๑
 ๘๘๒
 ๘๘๓
 ๘๘๔
 ๘๘๕
 ๘๘๖
 ๘๘๗
 ๘๘๘
 ๘๘๙
 ๘๙๐
 ๘๙๑
 ๘๙๒
 ๘๙๓
 ๘๙๔
 ๘๙๕
 ๘๙๖
 ๘๙๗
 ๘๙๘
 ๘๙๙
 ๙๐๐
 ๙๐๑
 ๙๐๒
 ๙๐๓
 ๙๐๔
 ๙๐๕
 ๙๐๖
 ๙๐๗
 ๙๐๘
 ๙๐๙
 ๙๑๐
 ๙๑๑
 ๙๑๒
 ๙๑๓
 ๙๑๔
 ๙๑๕
 ๙๑๖
 ๙๑๗
 ๙๑๘
 ๙๑๙
 ๙๒๐
 ๙๒๑
 ๙๒๒
 ๙๒๓
 ๙๒๔
 ๙๒๕
 ๙๒๖
 ๙๒๗
 ๙๒๘
 ๙๒๙
 ๙๓๐
 ๙๓๑
 ๙๓๒
 ๙๓๓
 ๙๓๔
 ๙๓๕
 ๙๓๖
 ๙๓๗
 ๙๓๘
 ๙๓๙
 ๙๔๐
 ๙๔๑
 ๙๔๒
 ๙๔๓
 ๙๔๔
 ๙๔๕
 ๙๔๖
 ๙๔๗
 ๙๔๘
 ๙๔๙
 ๙๕๐
 ๙๕๑
 ๙๕๒
 ๙๕๓
 ๙๕๔
 ๙๕๕
 ๙๕๖
 ๙๕๗
 ๙๕๘
 ๙๕๙
 ๙๖๐
 ๙๖๑
 ๙๖๒
 ๙๖๓
 ๙๖๔
 ๙๖๕
 ๙๖๖
 ๙๖๗
 ๙๖๘
 ๙๖๙
 ๙๗๐
 ๙๗๑
 ๙๗๒
 ๙๗๓
 ๙๗๔
 ๙๗๕
 ๙๗๖
 ๙๗๗
 ๙๗๘
 ๙๗๙
 ๙๘๐
 ๙๘๑
 ๙๘๒
 ๙๘๓
 ๙๘๔
 ๙๘๕
 ๙๘๖
 ๙๘๗
 ๙๘๘
 ๙๘๙
 ๙๙๐
 ๙๙๑
 ๙๙๒
 ๙๙๓
 ๙๙๔
 ๙๙๕
 ๙๙๖
 ๙๙๗
 ๙๙๘
 ๙๙๙
 ๑๐๐๐

เล็ก

แต่ว่าด้วยการอย่างไรก็ตามที่เด็ก เราจะออกพระราชบัญญัติอะไรไปนั้น คงข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว
 ตัวพระราชบัญญัติที่จะเขียนอย่างไรก็ตามนั้น ข้าพเจ้าไม่เอียง และดีด้วยประการทั้งปวง แต่ว่าที่
 ข้าพเจ้าต้องการจะพูดวันนี้ ข้าพเจ้าต้องการพูดในเรื่องที่ว่าด้วยหลักการและด้วยการปฏิบัติของ
 ข้าราชการ ทุกวันนี้เราไปปฏิบัติไปในทางซึ่งไม่ค่อยตรงตามตัวหนังสือสัก เพราะเหตุว่าตัวหนังสือ
 นั้นเขียนไว้อย่างสวย แต่ว่าเวลาปฏิบัติได้แก่รับบัญชา ไม่จากผู้มีอำนาจนั้นหาไปปฏิบัติให้ตรง
 ตามตัวหนังสือไม่ โดยมากมักจะคล้อยตามผู้มีอำนาจเหนือและหาได้ฟังเข้า เสียงจากประชาชน เขา
 ไม่ ดีสุดตัวอย่างที่มีมากมายเหลือที่จะเอามาอภิปรายในที่นี้ด้วยละเอียดละเอียดได้ ยกตัวอย่างเช่น
 เป็นข้าราชการจังหวัดก๊ก หรือนายอำเภอก๊ก ซึ่ง เป็นผู้ซึ่งใกล้ชิดต่อประชาชนและ โดยศัพท์ของเขา
 ก็ว่าเป็นผู้รับใช้ประชาชน แต่ทว่าเขากลับแทนที่จะห่างจากที่หนีกับประชาชนสมความมุ่งหวังของตัว
 พระราชบัญญัติ ผู้รับสั่งเป็นอยู่เองซึ่งข้าพเจ้าก็จะไปลงโทษให้มากมายนักหรือ เพราะเหตุว่า
 เขาเองก็เป็นผู้ซึ่งต้องสั่งตำแหน่งเขาที่ราชการอยู่ ทั้ง เงินเดือนและพึงความดีความชอบจากผู้
 อำนาจเหนือ ฉะนั้นเมื่อผู้มีอำนาจเหนือต้องการสิ่งใด แม้ถึงสิ่งนั้นจะเห็นที่ควรต้องแก่ประชาชนบ้าง
 เขาผู้นั้นก็จะต้องตัดสินใจเอาในระหว่างผู้บังคับเขากับประชาชนซึ่งจะตัดสินใจด้วยเหตุที่เองเรา
 จึงแลเห็นอยู่ทุกวันนี้และแม้ถึงจะออกพระราชบัญญัติไปอย่างนี้ ซึ่งความจริงตัวพระราชบัญญัตินั้น
 ส่วนมากก็ดีกว่าเท่านี้ และได้กระจายอำนาจออกไป แต่ว่าด้วยการปฏิบัติมันก็เป็นไปอย่างว่า
 แต่ถึงผู้แทนราษฎรก็ได้กล่าวแล้วว่าผู้ปฏิบัตินั้นไปปฏิบัติไปตามผู้มีอำนาจเหนือเท่านั้นหาไปปฏิบัติ
 ไปตามความเห็นชอบของประชาชนไม่ มีแหละข้าพเจ้าจึง ได้ยอนกล่าวไปถึง ข้าพเจ้าก็กล่าวตอน
 คนนี้ว่า การปฏิบัติงานราชการอยู่ทุกวันนี้มันก็เป็นอย่างนี้ จึงทำให้ราษฎรที่อยู่ใต้เงาร่มไม้ของ
 ข้าราชการประจำส่วนภูมิภาคนั้นหาได้เห็นสอดคล้องต้องกันราชการซึ่งทางฝ่ายส่วนกลางนี้ส่งไปไม่
 ด้วยเหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุใดมันถึงเช่นนั้นก็คงย้อนกลับมาอีกทีหนึ่ง ซึ่งจะหาว่า
 ผู้ข้าพเจ้ากล่าวนอกประเด็นนั้นก็หาถูกหาควร ไม่ เพราะเหตุว่าแม้แต่การประชุมสภา เราจึงทำกัน
 ถึงขนาดนี้ ซึ่งเราเห็นสถาบันอันสูงสุดของประเทศแล้ว ก็คิดดูซิ หลังคาครุฑว่า ในส่วนภูมิภาคนั้นจะ
 ไปกัน ไปถึงขนาดไหน ถ้าหากว่าผู้มีความเป็นธรรมซึ่งได้พิจารณาและได้รู้ดีใคร่ครองดูให้รอบคอบ
 แล้ว พยายามที่จะทำให้ข้าราชการของท่านซึ่ง ได้ส่ง ไปประจำส่วนภูมิภาคนั้น ไปปฏิบัติตนด้วยความ

เป็นธรรมดาอย่างยิ่ง เหมือนหนึ่งค้อนที่ตีเหล็กที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติแล้ว ในที่นี้ถ้า พระราชบัญญัติ
 แห่งสภาผู้แทนราษฎรแล้วการปกครองนั้นก็จะเป็นไปโดยราบรื่น เพราะราษฎรก็เสมือนหนึ่งจะ
 ไปปกครองกันเป็นบิดาเขา หรือเป็นลุงเขา เขาควรจะเคารพยำเกรงที่แก่ละมันก็เป็นอย่างนี้ และยิ่งไป
 กว้างนั้น ตามพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ - ๓ แห่งซึ่งข้าพเจ้าก็สงสัยว่าทำไมทางรัฐบาลนี้พยายาม
 ที่กระจายอำนาจไปให้แก่ส่วนภูมิภาคเป็นค่างมากแล้ว แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ยอมให้ เช่นสมมติว่า
 การภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิทธิที่จะเลื่อนขึ้นเงินเดือน (คือที่) ผู้ว่าราชการจังหวัดต่างไปตั้ง
 แต่ชั้นตรีถึงชั้นจัตวาขึ้น แต่ว่าในที่สภานั้นขอยกเว้นก็ยังมิได้ขึ้นเงินเดือนได้ ในมาตราที่ว่า "ถ้าหากว่าผู้
 อำนาจเหนือขึ้นไปคือกับตั้งมาอธิบดีจนกระทั่งถึงรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงขึ้น เห็นสมควรที่จะให้
 ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาบุคคลใดเป็นกรณีพิเศษแล้วก็ยกย่องให้" ข้าพเจ้า
 ก็เสียใจที่ไม่สามารถจะอ้างมาตรานั้นได้ขึ้นใหม่ เพราะเหตุว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับผู้ว่าราชการ
 แห่งถึงพวกเรานั้น บางทีก็เห็นว่าสมควรแล้วและบางทีก็ได้รับเงินเดือนขึ้นก็อาจเป็นอันหนึ่งที่เรา
 พยายามจะยกย่องและอำนาจพระราชบัญญัติได้โดยง่ายแล้วแต่สิ่งประการหนึ่งที่เรา
 พยายามจะยกย่องในราชการบริหารก็ยกย่องเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าถ้าหากว่า
 ท่านเจตนาจะกระจายอำนาจตั้งนี้จริงแล้ว เราก็ควรที่จะให้ท่านยกย่องแห่งจริงของเขาโดยมิได้มี
 ขอยกเว้นตั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว นี้ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งนี้ ที่ข้าพเจ้าสงสัย ความจริงเป็นเรื่องปลีกย่อย แต่ก็ควรจะถาม
 รัฐบาลว่าปัญหาเรื่องการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการการเมืองนี้ ข้าพเจ้าสงสัยว่าในมติที่
 ต่อท้ายพระราชบัญญัติเราก็มีข้าราชการการเมืองขึ้นแล้วนับตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี
 ลงนามรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการตลอดจนกระทั่งผู้ว่าราชการจังหวัด รัฐมนตรี
 ลงไปที่ยกย่องมาตราหนึ่งว่า ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการการเมืองซึ่งต่ำกว่ารัฐมนตรี
 ขึ้นไปลงมา เราสามารถจะทำได้ นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งยังความประหลาดใจให้แก่ข้าพเจ้าว่า
 จะเลื่อนกันได้ด้วยวิธีนี้ เพราะเหตุว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองนี้ก็มีอัตรา
 สูงเหมือนข้าราชการพลเรือนสามัญประจำธรรมดา ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงอยากให้รัฐมนตรี
 ลงมาทำการกระทรวงมหาดไทยที่แจ้งมติว่ามาตราที่นั้นเขียนไว้เพื่อเหตุใด และอีกประการหนึ่งใน

บทเฉพาะกาลนั้น ข้าพเจ้าก็อ่านดูบ้างแล้ว ๆ ก็อ่านอย่างลวกเหลือเกิน ก็อ่านจะไม่เรียกว่า
 ทุกตัวอักษร ก็ยังมีความสงสัยอยู่ว่า คือว่าอ่านไม่เข้าใจเลย เพราะว่าเวลานั้นสัน วัชฺฐัง โคฏ
 ลงโทษไปแล้วในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้น แล้วก็ให้กลับมาพิจารณา
 ใหม่โดยให้ดีกว่าให้ออกเลย ๆ มีใจความอยู่ตอนหนึ่งว่าดังนี้ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษ
 ผู้ขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งไขอยู่ในขณะนั้นเท่าที่หมายถึง พ.ศ. ๒๔๕๕
 แต่เฉพาะการสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติพิจารณาการสั่งให้ออก
 จากราชการตามความในพระราชบัญญัตินี้ และการสั่งให้พ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติว่า
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๕ ให้เปลี่ยนเป็นคำสั่งให้ออกจากราชการตามพระราช
 บัญญัตินี้โดยถือเสมือนว่า ไม่มีความผิด นี้ข้าพเจ้าก็สงสัย และอ่าน คือว่าพิจารณาก็ยังไม่รู้จนบัดนี้ว่า
 ฟ้าไม่ถึงจะต้องเขียนอย่างนี้ และมีความประสงค์อย่างไร และมีความหมายอย่างไรบ้าง เพราะ
 เหตุว่าถ้าอย่างนี้ก็หมายความว่า นี่ข้าพเจ้าเข้าใจเอาเองว่า คนที่ออกไปแล้วมีความผิดไปแล้ว
 แล้วกลับมาเปลี่ยนก็มีเหมือนหนึ่งว่า ไม่มีความผิด เป็นการสั่งให้ออกจากราชการตามพระราช
 บัญญัตินี้โดยถือเสมือนว่า ไม่มีความผิด นี้ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน เพราะเหตุว่าไม่ได้
 ระเบียบคณะออกตัวอย่างว่า เนื่องจากเวลานั้นไม่มี เพราะฉะนั้นก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีคงจะชี้แจง
 ให้ข้าพเจ้าทราบ และอีกประการหนึ่งนี้ ที่ข้าพเจ้าพอใจพระราชบัญญัติอยู่อีกประการหนึ่งก็คือ
 คดีหาเรื่อง โอนข้าราชการการเมือง ในขณะที่ยังรับราชการอยู่ไปประจำเป็นข้าราชการประจำ
 นี้ ข้าพเจ้าเข้าใจเอาเองว่าพระราชบัญญัตินี้ตัดเด็ดขาดใจหรือไม่ หมายความว่า ไม่มีการโอนใน
 ระหว่างที่กำลังรับราชการเป็นข้าราชการการเมืองอยู่ และถ้าไปโอนเป็นข้าราชการสามัญ นี่ถ้าหาก
 ว่าเป็นไปจริงอย่างนี้แล้วข้าพเจ้าขออุโมทนาด้วย เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ามัน (มอ) ยากจะให้นั้น (อ) ใจ
 ใจเช่นนี้ ซึ่งนี้เรา ได้เคยพูดกันในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนมาเกือบทุกสมัย ส่วนผู้ซึ่งออก
 แล้วจะเป็นอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่า เขียนไว้อย่างไร ฉะนั้นถ้าหากจะเป็นไปได้ในขณะ
 ที่ออกการอยู่นั้นก็ไม่ควรจะทำเช่นนั้น เพราะเป็นเหตุให้ข้าราชการสามัญประจำตัวกว่านั้น เขามี
 ใจรู้สึกนึกคิดระอาใจ นี่แหละเป็นเรื่องซึ่งข้าพเจ้า เห็นอยู่มากว่าหนึ่งว่าพระราชบัญญัตินี้มันก็มีส่วน
 ใหญ่ เพราะฉะนั้นก็หวังว่าที่ข้าพเจ้า ได้อภิปรายมานี้และพยายามที่จะอยู่ในสภาที่จนกระทั่งพร

ราชภัฏยุติจะเสร็จลุล่วง ไปนั้นก็ขอให้เห็นใจเถิดว่าเราซึ่งท่านจะถือเป็นฝ่ายค้านหรืออะไรก็ตาม
ที่นั่นยังมีความเป็นมิตรต่อรัฐบาลนี้อยู่ ข้าพเจ้าเชื่อว่ายังดีกว่ามิตรของท่านที่เป็นศัตรู เพราะเรา
พยายามที่จะเป็นศัตรูที่เป็นมิตรต่อท่าน

๑๑.๒๕ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยนี้ดูเหมือนว่าฝ่ายค้านจะถูกขาคำว่าประชาธิปไตย
โดยนั้นเอาไว้นั้นดูเดียว แต่ดูที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎลด้วยความเป็นธรรมและมีจิตใจที่จะตั้งหน้าที่จะ
บริหารราชการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติดู เหมือนจะไม่จำเป็นการในระบอบประชาธิปไตย
โดย ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าคำที่ท่านว่าจำเป็นการในระบอบประชาธิปไตยนั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
เพราะตลอดเวลาที่ท่านก็ใช้เงินเงิน เหลี่ยมทางการเมืองบลุกนี้ราษฎรให้กระต้างกระเดื่องคือ
รัฐบาล ข้าพเจ้าก็มีหลักฐานว่า คุณเทพ ฯ นี้เป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน ได้พยายามพ่นวาทรัฐบาลอย่าง โน่น
อย่างนี้ ระวัง ผมจะขอเตือน คุณอาจจะอยู่ในพวกพระบวณการ เวียดนามหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
ขอเตือนให้ทราบเสียด้วย และอุปายของฝ่ายค้านมีนานาประการ ข้าพเจ้าทราบว่าในการที่ประธาน
สถาปนุแทนราษฎรส่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ถึงมือท่าน ๆ ก็เริ่มรวมหัวตีเดียว บอกว่ามีรับควน เร่งรัก
ก็ไม่มียอมก็จะลุกออกไป ข้าพเจ้าทราบดี ข้าพเจ้ามาสถานีก่อน ๕ โมง ที่สโมสรพูดอย่างไร ๆ
มีคนมาบอกมารายงานข้าพเจ้า ขอประธานโฆ ท่านอย่าได้ถูกขาคประชาธิปไตยไว้คนเดียว
ข้าพเจ้านะ เคยเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์และในข้างหน้าด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็อยากจะตั้ง
เงินเหลี่เหลี่ยมในทางการเมืองของฝ่ายค้านให้ประทุพนี้ได้พิจารณาด้วย รัฐบาลนี้หาคามระเบียบ
อันถึงคัมของกฎหมาย รัฐบาลนี้มีพระราชบัญญัติอันหนึ่งซึ่งเป็นของเร่งควน เพราะเหตุว่าได้มีการ
ประชุมวุฒาราชการจังหวัด วุฒาราชการภาค ฉากกฎหมายนี้ไม่สำเร็จเด็ดขาดไปแล้วเร็วพลัน เรา
ก็สามารถที่จะนำ เรื่องเหล่านี้ไปชี้แจงต่อผู้ซึ่งมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินได้ เพราะฉะนั้นจึง
ขอฝากประธานสภาเป็นการด่วน ประธานสภาเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน ด้วยการมีเหตุผลก็ส่งมา
ข้อบังคับ ซึ่งข้อบังคับนั้นก็สามารถที่จะส่งให้แกท่านสมาชิกได้ทราบก่อนหน้า ๓ ชั่วโมง ก็ทำได้
สมาชิกไม่อ่านเอง เมื่อเข้าคืนมาเวลาก็เบอะแยะ นี้หรือท่านผู้แทนปวงชนประชาไทย ท่าน

ไม่อ่านเอง ข้าพเจ้าเจอเรื่องระเบียบวาระของสภายุทธราชฎละเป็นอ่านก่อนเสีย เพราะรู้
 อยู่ว่าหน้าที่ของเรานั้นเกิดมารับหน้าที่เป็นผู้แทนประชาชน เราก็ต้องทำหน้าที่ ไม่ใช่ว่าจะอะไรรู้
 จะไปเที่ยวเสียบ้าง เล่นมิดเล็กเสียบ้าง กินเหล้ามาดึกบ้าง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องของ
 ท่าน ข้าพเจ้าช่วยไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องการให้พระราชบัญญัตินี้ลุล่วง ไม่เพื่อประโยชน์ในการปกครอง
 บ้านเมือง เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลก็จึงเสนอเรื่องนี้มาให้ประธานสภาส่งมาให้ท่านโดยด่วน ส่งมา
 แต่เป็นความที่ ทายไม่อ่านเอง ท่านอาจจะไปเลี้ยงรวมหัวอะไรกัน ข้าพเจ้าไม่ทราบ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมและผู้ฟังนี้ให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้านาง ข้าพเจ้านั้นเป็นนักประชาธิปไตย —
 โดย และเป็นประชาธิปไตยจะสู้คงควย ข้าพเจ้าจะบอกทว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่เสียเวลา
 เพราะท่านไม่อ่าน ข้าพเจ้าก็ขี้นยากจะอธิบายเพื่อให้เป็นระบอบประชาธิปไตยซึ่งความจริง
 ในเรื่องนี้มีเขียนไว้โดยชัดเจนแล้ว การมีอำนาจเหนือแต่งตั้งข้าราชการชั้นเหนือมีอำนาจที่จะวินิจฉัย
 สืบเปลี่ยนแปลงการลงโทษ การเลื่อน การแต่งตั้งนั้นได้บอกแล้วว่า การขวนยุติธรรมที่ไหนก็ต้องมี
 การอุทธรณ์ ฎีกา พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนเป็นกรขวนยุติธรรมในสังคมของ ^๕ ^๕ ~~๕~~ ~~๕~~
 ข้าราชการพลเรือนมีแต่เจ้าเป็นต้องมื่ออุทธรณ์ ฎีกา

ใหญ่บังคับบัญชาอันเหมือนเปลี่ยนแปลงใจตามเหตุผลดังนี้ เป็นต้น แต่ว่าจะยุติธรรมหรือไม่เห็น
 ด้ถึงอยู่ที่วิธีการปฏิบัติของคนนั้น ๆ ซึ่งอาจจะไม่ยุติธรรมก็ได้ และเราก็มองใจให้
 ร้องทุกข์ไปจนถึงนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่สุด และนอกจากนั้นก็ยังมีกรรมการเรื่องราว
 ร้องทุกข์ซึ่งมีกฎหมายอยู่แล้ว คอยพิจารณาวินิจฉัยให้ของแท้ก็ด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะ
 เป็นที่ที่จะต้องให้มีอำนาจเหนือใจเปลี่ยนแปลงใจนั้นก็ด้วยเหตุผลดังนี้ เพราะฉะนั้นการกระ
 กระจายอำนาจออกไปก็แสดงให้เห็นเจตนาว่ารัฐบาลต้องการให้ข้าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการ
 ภาคได้มีส่วนที่จะวินิจฉัยโดยค้ำประกันว่าแต่ก่อน เพราะเหตุว่าเป็นผู้ที่รับผิดชอบบ้านเมืองโดย
 ใกล้ชิด และอยู่ในใกล้ชิดกับราษฎร ถ้าบุคคลผู้ใดกระทำผิดหรือปฏิบัติตนไม่เรียบร้อยก็
 อาจที่จะได้รับโทษทัณฑ์โดยทันทีอันทำให้บุคคลผู้นั้นเกิดความเช็ดหลาบดังนี้เป็นต้น ส่วน
 การโอนข้าราชการการเมืองมาเป็นข้าราชการประจำนั้นในพระราชบัญญัตินี้ไม่มีตามที่สมาชิก
 ข้าราชการนั้นถูกแต่งตั้งแล้ว แต่ที่ว่าในการครั้งสุดท้ายนั้นระเบียบ ก.พ.ก็จะได้กำหนดให้ความ
 ด้ความชอบปีละชั้น ดังนี้ เป็นต้น ซึ่งเงินเดือนนั้นอาจจะหักเทียบกับในขณะที่ได้รับราชการอยู่มาก
 ้นหรือต่ำลงก็ได้ ดังนี้ เป็นต้น เพราะการที่เราจากข้าราชการประจำมาอยู่การเมืองและใน
 ระหว่างเวลาที่อยู่ไม่ได้รับเงินเดือนเลยดังนี้ เพราะฉะนั้นในขณะที่โอนกลับมาเป็นข้าราชการ
 การประจำก็อาจจะมียศที่จะได้เลื่อนปีละชั้นในระหว่างที่อยู่การเมือง ดังนี้หวังว่าท่านสมาชิก
 ด้เข้าใจ และการที่รัฐบาลนี้ไม่ต้องการสร้างบันไดทองหรืออะไรต่าง ๆ นั้นนะ ไม่ใช่รัฐบาล
 ต้องการให้ความยุติธรรม เมื่อตัวอยู่การเมืองก็กินเงินเดือนการเมือง เมื่อกลับมาก็ได้
 โอกาสได้เลื่อนปีละชั้น เพื่อให้เหมาะสมแก่ความเหนื่อยยากที่รับราชการในขณะนั้น ส่วน
 ด้ปลดออก ไล่ออกต่าง ๆ เหล่านี้ที่มีเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติเก่า นั้น ก็เพราะเหตุว่า
 ด้พระราชบัญญัติฉบับใหม่ถือว่าการให้ออกจากการนั้นไม่ใช่ความผิด แต่ส่วนพระราชบัญญัติ
 ด้เก่านี้การออกจากราชการ ข้าราชการผู้มีความผิดจะต้องถูกส่งโทษปลดออก ไล่ออก
 ด้เพราะฉะนั้นเมื่อประกาศพระราชบัญญัติฉบับใหม่ไปแล้วก็ยังมีสถานอันคดีต่าง ๆ

ยังตั้งค้างอยู่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๔๔๕ พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๔๕ ดังนี้เป็นคน เพราะฉะนั้นจึงว่าเป็น
จะต้องเขียนบทเฉพาะกาลยกเว้นเพื่ออนุโลมคล้ายตามพระราชบัญญัตินี้ หวังว่าท่านสมาชิก
เข้าใจ.

๓๕ น.

นางสุนี เกลาน (นครสวรรค์) : ก่อนอื่นคิดฉันใครจะขอประทานโทษท่านรัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในการที่คิดฉันใครจะขอแถลงข้อเท็จจริง เพื่อความเป็น
ธรรมแก่มวลสมาชิกที่ไม่ได้มีโอกาสจะได้เรียนชี้แจงต่อท่าน—ที่รัฐมนตรีช่วยว่า
การและสภานี้ในที่นี้ ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้แถลงเมื่อก่อนว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้อาจจะได้ออกแก่มวลสมาชิกตั้งแต่เมื่อคืนนี้ แต่ความจริงนั้นสำหรับคิดฉันเองเพิ่งได้รับ
เมื่อ ๔ โมงครึ่งเช้าวันนี้เอง และขอกราบเรียนว่าคิดฉันเองก็มีความสนใจในกิจการของ
สภาอยู่เป็นอันมาก เมื่อใดที่ได้รับหนังสือของสภาก็เปิดอ่านทันที และเมื่อเช้านี้ก็ยังคง
คร่ำครวญ พยายามอ่านหนังสือที่สภาส่งมาและพยายามมาประชุมเพื่อให้เห็นกับเวลาที่ประชุม
นี้ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าเป็นเวลาน้อยกว่า ๓ ชั่วโมงตามระเบียบที่ได้วางไว้
แต่อย่างก็ตามคิดฉันไม่โทษทางรัฐบาล ไม่โทษทางรัฐมนตรีช่วยว่าการ เพราะว่าเป็นเรื่องด่วน
ของทางรัฐบาล ทางรัฐบาลก็ส่งมาเป็นการด่วน แต่หากเป็นเรื่องของท่านประธานสภาผู้
แทนราษฎรที่ท่านได้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุมให้จัดระเบียบวาระประชุมก่อน เรื่องกระทู
งไม่ใช่เป็นเรื่องของทางรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญมาก เพราะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและ
หน้าที่ และจะมีผลใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนทั้งประเทศ ซึ่งเป็นตัวจักรกลไกอันสำคัญ
ของทางรัฐบาลจะขึ้นบริหารบ้านเมือง เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลส่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มา
ถามันถึงที่สุดของชาติ ก็เพื่อที่จะให้ท่านความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรทั้งหมดไม่ว่าฝ่ายสนับสนุนหรือว่าฝ่ายค้าน ได้พิจารณาถ้อยแถลงและเลือกกันที่จะให้เป็นที่
 หมายไปใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนทั่วประเทศ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพและท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ข้าพเจ้าใครจะขอรับรองขอความเห็นอกเห็นใจจากท่าน ขอความ
 ศรัทธาจากท่านในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ สำหรับพระราชมัญญัติฉบับที่ท่านสมาชิกผู้
 เป็นผู้มีเกียรติสนับสนุนรัฐบาลนั้นได้มีโอกาสพิจารณาและได้เถียงกันอย่างมากมายในสภามัง
 กศสภา แต่หากว่าสมาชิกที่ไม่ได้เป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลไม่มีโอกาสที่จะได้พิจารณา โดยละ
 เลียดแต่ประการใด อย่างเช่นข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ใช่ที่กฎหมาย ข้าพเจ้ายังไม่มีกรรม
 และไม่เคยอ่านร่างพระราชมัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับเก่า ข้าพเจ้าจึงไม่ทราบ
 ว่าพระราชมัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับที่รัฐบาลแก้ไขนี้จะ *improve* (ปรับปรุง)
 อะไรดีขึ้นบ้าง เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถจะมาทำหน้าที่ในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชน
 ไม่ว่าจะสนับสนุนหรือค้าน ท่านประธานสภา ฯ ที่เคารพ ในระบอบประชาธิปไตยของเรา
 ทุกวันนี้ มันมีอยู่ ๒ ประการ คือว่าถ้าหากว่าท่านจะเอาตัวหนังสือหรือตามคำพูดก็เป็นประ
 ชาธิปไตยอันสมบูรณ์ แต่หากว่าตามปฏิบัติ (*practice*) ตามความเป็นจริงนั้น
 แล้ว แม้แต่ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็เคยพูดและเคยย้ำเคยรับรองเป็นหน้าเป็นตาว่า เรายังมีไช
 ประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ ซึ่งสำหรับตัวข้าพเจ้าเองก็คิดว่าในภาวะการณ์เช่นนี้ และเท่าที่เร
 ยังพูดมาได้เพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ เช่นนี้ ข้าพเจ้าก็พอใจแล้ว แต่ถ้าหากว่าอยากจะได้
 ทำหน้าที่ของข้าพเจ้าในฐานะที่ราษฎร เขาได้เลือกมาเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยดีที่สุด ถ้า
 หากว่ารัฐบาลนี้ไม่ไ้คำนึงถึงเหตุผลและเสียงของฝ่ายที่ไม่ได้เข้าไปประชุมในมังกศสภาแล้ว
 และรัฐบาลถือว่าเสียงนั้นไม่สำคัญ จะเป็นอย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐบาลคิดเห็นอย่างใดแล้ว
 ก็สามารถที่จะบรรดาศาไฮ้ออกมาเป็นกฎหมายใช้บังคับแก่ประชาชนพลเมืองได้แล้วก็ไม่มีระ
 โยชนอันใดที่ท่านจะนำมาเสนอสู่สภาฯ ท่านประธานที่เคารพ ของประธานไทย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพูดอ้อมีก็อ้อมมาก อภิปรายกันนี้
 ในหลักการพระราชบัญญัตินี้กลายเป็นไปอภิปรายในเรื่องประชาธิปไตยอะไรกันยุ่งเหยิง แล้ว
 ท่านก็บอกว่าท่านไม่สามารถที่จะอภิปรายได้ เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับท่านก็ไม่ได้อ่าน นั่น
 ก็ไม่ใช่ความผิดของคนอื่น เพราะว่าพระราชบัญญัติทุกฉบับก็อ่านไปจากนี้ แล้วที่ท่านบอกว่า
 ท่านไม่ได้อ่าน ข้าพเจ้าถือว่าท่านเป็นพลเมืองที่ไม่ได้อ่านกฎหมาย พลเมืองเขายังอ่านเลข
 เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าระเบียบเถละ

นางสุนี เกลาน (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเคารพนับถือท่าน ข้าพเจ้าถือว่า
 ท่านประธานสภาท่านต้องทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม เมื่อก่อนท่านอนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่า
 การกระทรวงมหาดไทยอภิปรายถึงเรื่องประชาธิปไตยได้ และเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ยอมมีสิทธิ
 ที่จะอภิปรายได้ เพราะว่าเราได้อยู่ในที่นี้มาจาก.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวครับ คุณกับผมจะโต้วาทีกัน
 เสียอีกแล้ว นั่งก่อนครับ คือที่ท่านรัฐมนตรีบอกท่านผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว เรื่องก็หมด
 ไปแล้ว ท่านจะอภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยตอนนี้ และข้อบังคับก็บอกว่าช่ากล่าวช่าช่า
 กันเลย เพราะเวลาคนอื่นที่เขาจะพูดจะไม่พอ เพราะฉะนั้นท่านจะเข้าประเด็นอะไรก็ขอ
 ให้เข้าประเด็นเสียเถิด ข้าพเจ้าก็ยินดีฟังท่านเสมอ แต่ถ้าหากท่านพูดนอกเรื่องนอกกราว
 ไปมาก ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องท้วงกันบ้าง

นางสุนี เกลาน (นครสวรรค์) : ต่อข้าพเจ้าจะพูดคัดค้านสำหรับร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เท่าที่ข้าพเจ้าจะสามารถอ่านดูและเข้าใจภายในระยะอันสั้น ข้าพเจ้ามีความข้อง
 อยู่ในมาตรา ๓๐๓ ซึ่งมีว่า "การลงโทษทางวินัยสำหรับ" ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นอันเด็ด
 ขาด ผู้ใดจะนำคดีมาฟ้องร้องศาลให้เป็นอย่างสิ้นมิได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าจะเข้า
 ขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๓ หรือ ๕๔ อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นก็ใครจะขอฝากความ
 สนใจไว้ให้กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ซึ่งเป็นนักนิติศาสตร์ และเป็นผู้ที่มีความยุติธรรม

ข้าพเจ้าหวังว่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นขอให้ท่านโปรดได้วินิจฉัยดูว่าสำหรับมาตรา
จะควรให้คงอยู่หรือว่าจะโปรดแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ.

๒.๕๒ น.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม สมาชิกประเภทที่ ๒ : ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่าง
สูงที่ได้มาพูดแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับท่านสุภาพสตรีซึ่งเป็นผู้ส.ส.แห่งนครสวรรค์ ซึ่งเพิ่ง
ลงเมื่อสักครู่นี้ ข้าพเจ้าได้นั่งฟังมาตลอดเวลาที่มีผู้อภิปรายคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็ปรากฏว่าแทบจะไม่มีการคัดค้านกันในเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ และหลักใน
หลักการที่เราจะปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนตามที่ได้นำเสนอสมานนี้
ปรากฏว่าได้ไปพูดถึงถึงเรื่องการปฏิบัติราชการระเบียบปฏิบัติของสภาระไรต่าง ๆ นานา ๆ
ลงเป็นเรื่องผ่านไปแล้ว แม้แต่สมาชิกบางท่านซึ่งบอกว่าได้รับเมื่อ ๒ ชั่วโมงนี้ก็อาจเป็นข้อ
เท็จจริง ซึ่งถ้าจะเอากันจริง ๆ จัง ๆ แล้วก็จำเป็นจะต้องตั้งกรรมการสอบสวน บางทีอาจ
จะเสนอไปแล้วคนใช้เห็นท่านนอนหลับก็ไม่อยากจะปลุกให้ลุกขึ้น นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่ง อย่างนี้
เป็นต้น เพราะฉะนั้นจะมาอ้างกันในที่นี้ก็จะเป็นข้อเท็จจริงที่เลื่อนลอย ที่นี้มาพูดถึงหลักต่าง
จากที่ท่านได้หักท้วงมานั้น มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้หักท้วงว่ามีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนอะไร
ๆ ของข้าราชการการเมืองนี้ไม่จริง เพราะว่าไม่มีมาตราในร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ คือข้าราชการการเมืองนี้ก็คงได้รับเงินเดือนเป็นประจำตาม
อย่างเช่นเดียวกับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ที่นี้พูดถึงท่านสมาชิกนครสวรรค์ที่พูดถึงมาตรา ๑๐๓
เกรงว่าจะขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้น ก็ขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาโดยถ่วงเทวรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๐๓ ได้กำหนดขึ้นไว้ว่า บุคคลต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ที่นี้เมื่อกฎหมาย
ใดที่ออกมาที่จะให้ไปปฏิบัติไปเช่นใดแล้วก็มีระเบียบและวิธีการ เมื่อออกมาแล้วบุคคลนั้นก็
ต้องเคารพและต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งส่วนจะไปขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นต้องเป็นเรื่องที่
รัฐธรรมนูญบังคับไว้โดยชัดแจ้งว่าในกรณีเช่นนั้น เช่นนี้ห้ามมิให้ทำเช่นนั้นเช่นนี้ ยกตัวอย่าง

เช่นรัฐธรรมนูณปี ๒๔๘๒ ได้เขียนไว้ว่าการปิดโรงพิมพ์ในกรณีเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์นั้นทำไม่ได้
 เช่นนี้รัฐบาลจะมออกกฎหมายไปปิดโรงพิมพ์ของเขาไม่ได้ นี้เรียกว่าสิทธิรัฐธรรมนูญ เพราะ
 นั้นในกรณีรักษาดลประ โยชนของรัฐ ในกรณีเกี่ยวกับการปกครองข้าราชการต่างๆ ความ
 เปรียบวินัย ซึ่งข้อเท็จจริงเป็นเรื่องของรัฐบาลแล้วก็จำเป็นที่จะต้องมีการป้องกันมิให้การ
 ึ่ง มิให้การอุทธรณ์ฎีกาอะไรขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งผลต่าง ๆ ทางฝ่ายตุลาการ **มีผู้**
 ไม่ได้ข้อเท็จจริงที่แท้และเพียงพอ และการปกครองข้าราชการพลเรือนในต่างประเทศนั้นก็
 เลาว่าฝ่ายบริหาร เท่านั้นที่จะเป็นผู้พิจารณาชี้ขาดว่าบุคคลเช่นใดที่จะ ^{ได้} ~~จะ~~ เป็นการให้ประชาชน
 ับมลประโยชน์สมควรดังที่ปรากฏในกฎหมายที่ตราไว้หรือไม่ เพราะฉะนั้นการที่จะเขียนกฎหมาย
 ับไว้เช่นนี้ ในค้ำระเบียบวินัยของข้าราชการ **พล** ก็พิจารณาโดยถ่วงแท้แล้ว ก็เห็นว่าไม่
 ึ่ง เราอาจจะมีการควบคุมที่หนักบ้างเพียงเล็กน้อย ที่นั้นนอกจากนี้บางท่านก็ได้พูดก้าวไป
 ถึงการเลื่อนชั้นของข้าราชการว่า การเลื่อนชั้นอะไรต่าง ๆ นั้นจำเป็นจะต้องมีการสอบคัด
 ณะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ในกฎหมายฉบับเดิมนั้น เราก็มีการสอบกัน **เหมือนกัน** แต่สำหรับใน
 เลื่อนอันดับเงินเดียนั้นไม่ต้องมีการสอบแข่งขัน คือชอบที่จะเลื่อนอันดับไปได้ เมื่อขึ้นคร
 ันอันดับขึ้นไปจนถึงสุดอันดับแล้ว เมื่อจะไปสู่ขั้นโทหรือจะไปสู่ขั้นเอกเช่นนี้ ก็ต้องมีการสอบ
 ัดกันเป็นธรรมดา ถ้าหากว่าไม่มีการสอบคัดเลือกแล้วท่านก็จะมาบอกว่ารัฐบาลหรือ
 นครหรือฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซง คนนั้นเป็นคนของคนที่ ท่านอยากเลื่อนใครท่านก็
 ันขึ้นไปให้ตามใจชอบ เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนไว้โดยกฎหมายเช่นนี้ มีกรรมการมาสอบ
 ัดคัดเลือกก็หมายความว่าให้ความเป็นธรรมยิ่งขึ้น

จะให้รัฐบาลทำอะไร รัฐบาลป้องกันในข้อครหานินทาต่าง ๆ เพื่อให้ความเป็นธรรม
 เป็นกฎหมายมาอย่างนี้ ท่านก็บอกว่าจะทำไม่ได้เช่นนั้น แต่ถ้าหากว่าปล่อยไปตามที่ว่า
 ว่าแต่จะพิจารณาตามสมควร ผลที่สุดก็บอกว่าเป็นการไม่ยุติธรรม ซึ่งเป็น การเสียทั้ง
 นทั้งล่อง เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็จำเป็นต้องเลือกทางเดียว ซึ่งในนานาประเทศเขาก็
 เขียนกฎหมายกันไปในรูปแบบนี้ เพราะฉะนั้นไม่มีทางจะแก้ไขเป็นอย่างอื่น ให้เป็นเรียกว่าให้
 ความเป็นธรรม หมายความว่าคน ๆ เดียวหรือสองคนทำให้ความเป็นธรรมนั้นเราไม่เชื่อ
 ต่อ เราจะมีคณะกรรมการไปพิจารณากันเพียงคน ๔ - ๕ คนนั้นไม่ได้ ที่นั่นนอกจากนี้
 พวกเจ้าใคร่จะรีบให้สถานีใดพิจารณาว่า กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ได้เสนอ
 ออกมานั้นส่วนมากที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ทั้งสิ้น แต่ที่ใด
 แก้ไขใหม่ใหม่ก็มีตามเหตุผลซึ่งที่รัฐบาลได้เสนอก่อนหน้านี้ ยกตัวอย่างเช่นขยายอำนาจ
 ไปให้ทางภาคทางจังหวัดให้มีอำนาจเพิ่มขึ้นก็โดยเหตุที่จะต้อง การให้ทางภาคและทาง
 จังหวัดได้มีอำนาจบ้างในการที่จะลงโทษข้าราชการ ไม่ใช่หมายความว่าเราจะเอาเสมียน
 ออกคนหนึ่ง ก็ต้องทำกันนับเป็นเวลาปี ๆ แล้วก็ขึ้นมาถึงกระทรวง อ.ก.พ. ถึงอะไรอย่าง
 นั้น ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วไปไม่ได้ เพราะเหตุในเวลาอันแค่นี้ญัตติพจนานุกรมประเภทที่
 เองก็ใคร่จะว่าข้าราชการทำผิดในขั้นอะไร เห็นย้ายไปย้ายมา จะเอาออกก็เอาออก
 ไม่ได้ ผลที่สุดประชาชนก็ได้รับความเดือดร้อน เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจะแก้ไขความเดือด
 ร้อนซึ่งตกอยู่กับประชาชน โดยมอบอำนาจให้แก่ข้าราชการภาคมากขึ้น ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับ
 ข้าราชการต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมก็ให้ออกไปจากราชการ ก็ให้ประชาชนได้รับ
 แห่งความเป็นธรรมอย่างนั้น ยังจะไม่เป็นการสมควรแล้วหรือ ที่นั่นนอกจากนี้แล้วก็มีที่
 เพิ่มเกินขึ้นในกฎหมายฉบับนี้ก็มีในเรื่องเกี่ยวกับการที่ให้ข้าราชการทั้งหลายเข้าใจและ
 ได้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนว่าทำหน้าที่ของจะเมื่อเข้ามารับราชการแล้ว ตนเองจะต้อง
 มีความเจริญก้าวหน้าให้แก่ราชการ จะต้องสนับสนุนนโยบายรัฐบาล ซึ่งได้รับความไว

ทางจิตใจจากสมัญชนแล้ว ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้ราชการขึ้นทำไปตามสว
 ามณ์อะไรต่าง ๆ ไม่มีการเคารพเชื่อถือเชื่อฟังบังคับบัญชา เขาถือว่าคนมีนามเหนือ
 ขึ้นไป ใครจะเอาออกในชั้นจังหวัดชั้นภาคไม่ได้ ผลที่สุดการบริหารนั้นก็จะเป็นอลเวง แม้แต่
 ขอให้ท่านพิจารณา แมื่อก่อนนั้นผู้ใหญ่บ้านต่าง ๆ นั้นราษฎรร้องมาแล้ว เขาออกไปแล้ว แต่
 ผลที่สุดยังจะมาตั้งขึ้นมาใหม่อย่างนี้ทำกันมาอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ทำไมจึงจะแก้ไขหลัก
 ะเหล่านี้ให้กลับคืนสู่อำนาจทำการนั้นโดยเด็ดขาดอย่างไรได้ ข้าพเจ้าได้พิจารณากฎหมายชำระ
 การพลเรือนเหล่านี้มาแล้วหลายยุคหลายสมัย สหัยตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองครั้งแรก
 ก็ได้พยายามแก้ไขกันตลอดมาเรื่อย ๆ ครั้นมาถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่แล้วได้ปรากฏว่า
 ได้มีการปั่นป่วนอลเวงขึ้นเป็นอันมาก ผลที่สุดก็ได้มีการแก้ไขกว้างใหม่ในปี พ.ศ. ๒๔๘๔
 แล้วว่าเมื่อใดมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
 ราชการแผ่นดินซึ่งได้ประกาศใช้ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 (ฉบับที่ ๒) ซึ่งได้แก้ไขประกาศใช้ไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ เพราะฉะนั้นหลักการใหญ่ ๆ นี้
 ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ว่าที่ประชุมสภานิติพิจารณาค่าสมควรหรือไม่ที่เราจะปรับปรุงพระราช
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเสียใหม่โดยกว้างขึ้น—ซึ่งความเดิมที่มีอยู่แล้วท่านจึงยก
 เข้ามา แล้วสิ่งที่เราจะแก้ไขใหม่ตามที่รัฐบาลแถลง สำหรับข้อปลีกย่อยต่าง ๆ นั้นก็ขอให้
 ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเองก็จะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาส
 เปรียบเทียบแก้ไขข้อข้องใจอะไรต่าง ๆ ในชั้นกรรมาธิการนี้ได้ ข้าพเจ้าจึงเห็นควรสนับสนุน

พระราชบัญญัติฉบับนี้

๓๘๖ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : กฎหมายฉบับนี้ขอเรียนต่อ

ท่านประธาน ฯ ว่าความจริงข้าพเจ้าก็ไม่อ่านมาก่อน เมื่อคืนนี้ได้รับเมื่อตอน ๕ หุ่มนอนแล้ว
 แล้วก็ไปอ่านในตอนเช้า มีกฎหมายหลายฉบับด้วยกันที่เราจะอ่าน ถ้าจะเรียกว่าอ่านก็อ่าน
 อย่างลวก ๆ แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าลุกขึ้นมาพูดนี้ข้าพเจ้าขอพูดโดยเหตุผลและหลักการ
 ท่านขอปลื้มขอยื่นข้าพเจ้าไม่สามารถจะพูดได้ ซึ่งนี้ที่ท่านประธาน ฯ คงจะพอใจพูดใน
 เรื่องหลักการ แต่ในขั้นนี้โดยจะอภิปรายต่อไปนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนต่อท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีการตรวจแผ่นดินว่าพวกฝ่ายค้านหรือผู้ที่ไม่ได้นับสนุนรัฐบาลนั้น
 ความจริงก็ไม่ได้มีเจตนาร้ายอะไรกับรัฐบาลถึงกับจะต้องไปรวมหัวกันจะไม่อภิปรายดังที่ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีการตรวจแผ่นดินอภิปรายเมื่อคืนนี้ เพราะยังมีฝ่าย
 ค้านอยู่เป็นจำนวนมากและฝ่ายที่ไม่ได้นับสนุนรัฐบาลคือไม่ใช่ฝ่ายค้านคือฝ่ายเป็นกลาง ๆ
 อย่างข้าพเจ้าก็อยู่ในที่นี้ เพราะฉะนั้นที่ว่าไปรวมหัวกันไม่อภิปรายอย่างนี้ก็ควร จะขอท่านได้
 โปรดเข้าใจว่า พวกเราไม่ได้คิดอย่างนั้น อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าได้นั่งฟังท่านรัฐมนตรีช่วย
 ในการกระทรวงมหาดไทยอภิปรายมาแล้วรู้สึกสะอึกสะอื้นเป็นอย่างยิ่ง ในกรณีที่ฝ่ายค้าน
 บางคนได้อภิปรายไปแล้ว และท่านได้ลุกมาให้ความสำหรับุคคลเทพ ฯ นั้นเมื่อทางตำรวจระวาง
 อาจอาจจะ เป็นกระบวนของเว็บมินต์ก็ได้อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่า
 การกระทรวงมหาดไทยเอาแต่คอมมิวนิสต์เข้ามาอยู่ในสหุสภานี้เรื่อย ๆ ค่อยไปเสมอแล้ว พวก
 ฝ่ายค้านก็ พวกที่ไม่สนับสนุนรัฐบาลก็คิดข่มขู่จะมีความเกรงกลัวเป็นอันมาก เป็นคนอย่างศ
 พทพทาม ฯ ข้าพเจ้าสังเกตดูว่าไม่ได้มาประชุมที่นี้เป็นเวลาช้านานแล้วก็โดยเขามีความ
 เกรงกลัวเป็นนั่นนั่น เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอเรียนว่าถ้าหากฝ่ายค้านคนใดไปทำการอันเป็น
 คอมมิวนิสต์แล้ว ก็ขอให้ท่านจับกุมเสียบเถิด อย่ามีวัริร่อยอยู่เลย เพราะอาจจะทำให้ประเทศ
 ชาติล่มจมได้ เพราะกระบวนเว็บมินต์คอมมิวนิสต์ก็ได้ไกลประเทศชาติเราเต็มที่แล้ว
 เพราะฉะนั้นใคร่ขอวิงวอนต่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีกร มตำรวจ

พยาน

โดยที่ว่าจงอย่ารีรอ จงทำการจับกุมในทันทีนี้เถิด บ้านเมืองเราจะไต่ส่งบราบดาบ ท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพเนื่องจากข้าพเจ้าได้อ่านกฎหมายดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าเห็นเหตุผลของ
 ศาลที่ได้เขียนปะหน้าไว้มีอยู่ว่า เนื่องจากว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะมอบอำนาจในการปกครอง
 และการบริหารในส่วนภูมิภาคให้แก่ผู้ว่าราชการภาค และผู้ว่าราชการจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น
 เพราะผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ได้อยู่ใกล้ชิดกับข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไต่ส่ง
 มีประจำทำงานอยู่ในส่วนภูมิภาคท้องถิ่นและประชาชนยิ่งกว่าส่วนกลาง นี่เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้า
 ขอใคร่ขอซักถาม ไม่ใช่ค้านรัฐบาลนี้ เมื่อแต่ก่อนการปกครองของประเทศไทยเราเรียกว่า
 สมบูรณาญาสิทธิราชย์พระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือกฎหมาย ไต่มีมณฑลอยู่หลายมณฑลได้เปลี่ยนแปลง
 เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ เมื่อครั้งมีมณฑลนั้นสมุหเทศาภิบาลมีอำนาจอันยิ่งใหญ่สามารถที่จะ เอาขึ้น ออก
 และตั้งผู้ว่าราชการ จังหวัดออกได้ ไต่เคยเสนอเข้ามาทางกรมแล้วก็ส่งออก และนอกจากนั้น
 ถือว่าเป็นชั้นโท ชั้นตรี ชั้นจัตวา แล้วเอาออกไต่ทันที เมื่อสมัยนั้นจึงทำให้สมุหเทศาภิบาล
 อำนาจมาก และการมีอำนาจมากนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนต่อท่านประธาน ฯ ว่าในสมัยนั้น
 ข้าพเจ้าได้เคยเป็นข้าราชการ อยู่ด้วย การมีอำนาจเกินไปนั้นบางครั้งก็มันทอนเสด็จบริภาพ
 ของข้าราชการอยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้าได้เคยพบเคยเห็นมาแล้ว ผู้ที่ไปหาสมุหเทศาภิบาล
 นายอำเภอไปหาต้องนั่งอยู่กับพื้น แต่พวกพ่อค้าที่เป็นเจ๊กไปนั่งบนเก้าอี้คู่กับสนุสนาน
 ว่างนี้ข้าพเจ้าไปเห็นมาจริง ๆ เพราะฉะนั้นต่อมาไต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้
 มอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใหม่มีอำนาจต่าง ๆ กระทรวงทบวงกรมไต่ได้
 มีอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดมากขึ้น และการบริหารงานก็เรียบร้อยตลอดมา อย่างไรก็ตาม
 ข้าพเจ้าสังเกตไต่ครั้งหนึ่งว่าประธานโทษ ท่านจอมพล นายกรัฐมนตรีของเราขณะนี้ในสมัยนั้น
 ปรึษาว่าเป็นเผด็จการหรือถึงเผด็จการก็ไต่ใช้อำนาจการบริหารอย่างซิดเขาหรือเอากัน

ข้าออกได้ ทำให้ข้าราชการสะกุงสะเทือนและหวาดราชการไปด้วยสม่ำเสมอ ทำให้ราษฎร
ดูเป็นเป็นสุจริต ข้าพเจ้าได้เคยพบเคยเห็นมาอย่างนี้ ส่วนที่พูดทุกวันนี้เป็นข้าราชการที่
ปฏิบัติต่อประชาชนนั้นรู้จักว่าราชการเป็นส่วนมาก ข้าพเจ้าพูดโดยไม่เกรงใจข้าราชการ
ว่า ข้าราชการนั้นแหละ เป็นผู้ขึ้นทอนเสียดินนาทของประชาชนพลเมือง ไม่ให้มีความสุขความ
เจริญไปได้สมความมุ่งหมาย เพราะฉะนั้นที่ทางรัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อจะกระจาย
อำนาจไปเหมือนอย่างสมัยก่อนนั้นก็เป็นการสองคม ที่ว่าดีหรือไม่ดีนี้

ข้าพเจ้าขอจะซักถามท่านรัฐมนตรีซึ่งเสนอกฎหมายหรือรัฐบาลซึ่งเสนอกฎหมายนี้ว่า ท่านได้มีสติบ้างหรือไม่ว่า การปกครองเมื่อใช้อำนาจ ให้ข้าราชการตั้งผู้ใหญ่ใช้อำนาจ ความหัวเมืองปลดข้าราชการขึ้นโท ขึ้นตรี ขึ้นจัตวา ออกได้กับสมบัติบริหารอยู่ในขณะใหม่ดีกว่ากัน มีข้าพเจ้าอยากจะได้ข้อเท็จจริงให้ท่านชี้แจงว่าอย่างไรใหม่ดีกว่าเก่า เพราะเหตุที่เราจะไม่แน่เพราะมันกลับไปกลับมา คยากกฎหมายฉบับนี้ที่เก่าแก่เป็นการด้อยลงเข้าคลองไปใหม่ดีกว่าสมัยก่อน ก็จะได้หรือเดอนั้นก็อยากจะได้ให้รัฐบาลลงชี้แจงให้สนใจสักหน่อยว่าความจริงเป็นอย่างไร

นายชัชวาลย์ อินทะพันธ์ (จำพวก) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกแห่งบุรีรัมย์ที่ลุกขึ้นมาถาม เมื่อคืนนี้ ท่านก็บอกว่าท่านไม่ได้ถามกฎหมายนี้มาก่อน ก็จำอธิบายให้ท่าน คือเท่าที่ท่านอธิบายไปนั้นไม่ได้ตรงกับที่ปรากฏในกฎหมายฉบับนี้ ท่านพยายามถามข้าพเจ้าพยายามได้ฟังในที่ประชุมสภาแล้ว ฝ่ายค้านบางคนก็บอกว่า ต้องการให้ทางฝ่ายบริหารส่วนกลางมอบอำนาจไปให้ส่วนภูมิภาคบ้าง แล้วฝ่ายค้านที่ถามนี้ตั้งเมื่อคืนนี้ที่ท่านบอกว่าการมอบอำนาจไปให้แก่ผู้ว่าราชการภาคก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี กลัวจะเป็นเครื่องสนับสนุนเดือนนั้นตอนเสรีภาพของข้าราชการ รวมความก็ว่าถ้าหากว่าทางรัฐบาลมอบอำนาจไว้ส่วนกลาง ท่านก็หวังไว้คิดว่า เป็นแต่จัดการ ครั้นให้อำนาจไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านก็กลัวผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการภาคแต่จัดการอีก รวมความว่าคนสนับสนุนในเรื่องแต่จัดการทั้งนั้น แต่จัดการหรือไม่แต่จัดการขอให้ท่านถามในรายละเอียดในรายละเอียดนี้เป็นการที่ส่วนกลางมอบอำนาจให้แก่ส่วนภูมิภาคไปมีอำนาจนั้น มีอำนาจอยู่ ๓ อย่าง ท่านประธาน ๑. อำนาจในการเลื่อนเงินเดือน ๒. อำนาจในการเลื่อนตำแหน่ง ๓. อำนาจในการลงโทษ อำนาจทั้ง ๓ นี้ถ้าหากว่าท่านจะได้ดูรายละเอียดในกฎหมายฉบับนี้ ทางรัฐบาลมิได้ให้อำนาจโดยเด็ดขาด รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงหรือกรม หรือ ๒. กระทรวงมีอำนาจที่จะไม่ให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดในการ

จะปฏิบัติไปอย่างนั้นได้ แต่นอกจากนั้น ผู้ที่ได้รับโทษตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีสิทธิที่จะ
 ขอร้องฎีกาขึ้นมาได้ กฎหมายนี้หรือรัฐบาลนี้มิได้ปิดปากข้าราชการในการที่ถูกลงโทษแล้วจะ
 ขอร้องขึ้นมาไม่ได้ ธรรมดาจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประชาธิปไตยอย่างยิ่ง
 ไม่เคยมีกฎหมายข้าราชการพลเรือนฉบับใดที่จะให้สิทธิในการที่ข้าราชการถูกลงโทษทางวินัย
 ขอร้องฎีกาได้ถึงท่านนายกรัฐมนตรี ในกฎหมายฉบับนี้ให้ไว้ด้วย นี้ธรรมดาจะกราบเรียน
 ท่านผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ท่านท่านมาตรา ๑๐๓ มาบัดนี้ ธรรมดาจะกราบเรียน
 ฉบับนี้ คือการที่เขียนมาตรา ๑๐๓ ^{ไว้} นั้น กฎหมายข้าราชการพลเรือนนี้คือสัญญาในระหว่าง
 หน่วยงานกับลูกจ้าง รัฐบาลส่วนกลางเป็นนายจ้าง ข้าราชการที่มาปฏิบัติราชการเป็น
 ลูกจ้าง เราเขียนกฎหมายขึ้นไปแล้ววางไว้ ถ้าหากผู้ใดโดยสมมติที่จะปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้
 แล้วก็เข้ามารับราชการ ธรรมดาเห็นว่ามาตรา ๑๐๓ นั้นเป็นผลดีแก่การปฏิบัติราชการ
 อย่างยิ่ง คือข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่นั้นจะได้ระมัดระวังตัวยิ่งขึ้น ถ้าหากให้ ~~ผู้~~ โอกาส
 จะไปฟ้องร้องต่อศาลได้แล้ว ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการนั้นเขาจะไม่ระมัดระวังตัวในการที่
 ปฏิบัติไว้ในมาตรา ๑๐๓ ธรรมดาเห็นว่า เป็นผลดีแก่การที่จะบังคับบัญชาข้าราชการให้อยู่ในกรอบ
 ของวินัยอย่างดีที่สุด ข้าราชการที่จะเข้ามาปฏิบัติเข้ามารับราชการสนองตัวเข้ามา เป็นผู้รับใช้
 ประชาชน ความกฎหมายฉบับนี้จะก่อให้เกิดความระมัดระวังตัวว่า กฎหมายเขาเขียนดังนี้สัญญาเขา
 ในฉบับนี้ ตัวเข้ามาแล้วจะต้องระมัดระวังมิให้เกิดต่างพร้อย กฎหมายนี้ออกไปแล้วนั้นแหละ
 ประชาชนจะได้รับความสุขสมบูรณ์จากข้าราชการ อย่างลึบว่าสมานนี้ได้เคยมีสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั่วจังหวัดได้นำฟ้องร้องว่า ข้าราชการที่นั่นทำไม่ใช่ออย่างนี้ทำคอรัปชั่นที่นั่นเกิดขึ้นที่นี่เกิดขึ้น
 แหละ กฎหมายฉบับนี้เท่าไม่ดี เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปในรูปนี้แล้ว ข้าราชการของประชาชน
 ที่นั่นจะปฏิบัติตนเป็นผู้รับใช้ประชาชน บัญหาเรื่องการคอรัปชั่นหรือการปฏิบัติผิดปฏิบัติ
 ที่ต่อประชาชนนั้นจะมีน้อยลง

อีกประการหนึ่ง ธรรมดาจะกล่าวแก่ท่านอธิบดีรัฐมนตรี เทพ โชคินุจิต ขอประทาน
 ที่ออกชื่อ ท่านได้กล่าวว่า ในกฎหมายนี้ไม่เป็นระบอบประชาธิปไตย ความคิดเห็นของท่าน

คนที่ต้องการจะเอาบ้างนี่คืออยากจะทำนายอำเภอที่ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดี หรือผู้ว่าราชการ
 ชาติปฏิบัติราชการให้คลายความจิตใจของประชาชน กระผมว่า กฎหมายนี้เป็นระบอบประชา
 โดยแล้ว เพราะข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งไปประจำทางตุลาการรัฐบาลเป็นผู้มีใจประชาชน
 ความหัวเมืองนี่มัน ใครเล่าเป็นผู้แต่งตั้ง ผู้แต่งตั้งไปนั่นคือข้าราชการบริหารส่วนกลางซึ่งมัน
 แต่ท่านนายกรัฐมนตรี ตลอดจนคณะรัฐมนตรีทุกคน คณะรัฐมนตรีทุกคนนี้ปฏิบัติงานคลายความ
 ความเห็นของประชาชน แล้วการที่รัฐบาลจะ ได้รับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินความ
 รัฐธรรมนูญนั้นได้รับความไว้วางใจได้ฟังความคิดเห็นจากประชาชน จากผู้แทนประชาชน
 คนคนในสภาผู้แทนประชาชน ฉะนั้นคุณได้ให้ความคิดเห็นแก่รัฐบาล แสดงความคิดเห็น
 ตลอดทางสภาให้รัฐบาลรับทราบ และรัฐบาลก็ปฏิบัติตามนโยบายตามความคิดเห็นของประชาชน
 ของผู้แทนประชาชนในสภา แล้วอย่าลืมว่าข้าราชการเหล่านี้ตลอดตั้งแต่ผู้ว่าราชการภาคที่ดี
 ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดี นายอำเภอที่ดี เป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล ไม่ใช่ไว้ว่าคลาย
 คุมประชาชนโดยตรง ๗๗๗ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลนั้นเองคือ เอาความคิดเห็นของประชาชน
 มาสู่รัฐบาล รัฐบาลออกไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการภาคและนายอำเภอ แล้ว
 อดนั้นก็ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล พวกนั้นปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลก็หมายความว่า
 ปรึกษาลอยตามประชาชนนั่นเอง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่า พระราช
 บัญญัติเป็นการเหมาะสมแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนไปอย่างนี้อีกว่า ได้ผู้มีสมาชิกผู้มีเกียรติ
 หลายคนหลายท่านได้พยายามกล่าวว่ากฎหมายนี้มีเวลาอันน้อย ๒๐ นาทีบ้าง ชั่วโมงเดียวบ้าง
 ะไรอย่างนี้เป็นต้น กระผมอยากจะกราบเรียนตั้งนี้ว่า รัฐบาลเสนอกฎหมายนี้เข้ามาเสนอ
 หลักการ เราจะพิจารณาว่าจะสมควรไหมที่เราปรับปรุงข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมกับ
 กลเทศะสมควรไหม ส่วนรายละเอียดเป็นประการใดนั้นกฎหมายใหม่นี้จะ อิมปรูฟกฎหมายเก่า
 หรือไม่อย่างใดนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการหรือผู้แทนรัฐบาลท่านใดแถลงแล้ว เราก็ฟังเอา
 เหตุผลจากท่าน เมื่อได้ฟังเหตุผลจากท่านก็แถลง เหตุผลไปถามหลักการว่า เหตุผลที่ท่านแถลงนั้น
 นั้นอิมปรูฟกฎหมายเก่าหรือเปล่า ถ้าหากว่าอิมปรูฟกับกฎหมายเก่าแล้วก็เป็นเรื่องที่น่าพอใจ

เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า คณะที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนมาสู่
สภาในขณะนี้ กระผมเห็นว่าเป็นการเหมาะสม ก็ควรที่สภานี้จะ ได้รับหลักการ โดยทั่วกันแล้ว

นายคล้าย ละลองนตี (สงขลา) : ก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายเรื่องนี้ เพราะ
สมาชิกก็ รัฐบาลก็ได้อภิปรายมานานแล้ว แล้วที่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนเพื่อออกตัวก่อน
รัฐมนตรีและผู้มีอำนาจทั้งหลาย ณที่นี้ด้วยว่า ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านก็ตาม แต่ข้าพเจ้าไม่ได้
เป็นปฏิปักษ์ต่อฝ่ายใด และก็ขอได้โปรดอย่านำเอาบัญชีแดงเข้าไปลงในบัญชีอย่างที่ท่านได้
กล่าวมาเมื่อนี้ ข้าพเจ้าไม่คิดเลยว่า สมาชิกในสภาสภานี้จะได้รับการเชื่อถือในสภาและนอก
สภา แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังดังนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจเป็นอย่างมากว่า สมาชิกฝ่ายค้านนั้น
สวดมนต์กรรม และบังเอิญข้าพเจ้าเองก็ได้เป็นฝ่ายค้านมาเกือบทุกสมัย จึงรู้สึกว่าข้าพเจ้าก็
เหมือนข้าพเจ้าก็ที่เป็นฝ่ายค้านนี้ก็มีกรรมเป็นอย่างมาก กลายเป็นศัตรูของรัฐบาลไป แทนที่
รัฐบาลจะมองเราในแง่ที่ว่าเราได้ช่วยชีวิตจิตใจที่บกพร่องให้ เมื่อท่านไม่ปฏิบัติตามที่ท่าน
ปฏิบัติได้ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีรู้สึกว่าพวกเรานี้เป็นปฏิปักษ์หรือเป็นศัตรูของท่าน จนข้าพเจ้า
คิดว่าในเมืองไทยนี้ประชาธิปไตยของเมืองไทยนี้มีกรรม เพราะฝ่ายค้านกลายเป็นศัตรูของ
รัฐบาล รัฐบาลรู้สึกอย่างนั้น แต่เราหาไม่รู้สึกอย่างนั้นไม่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อข้าพเจ้า
ได้อภิปรายมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านรัฐมนตรีก็ ผู้มีอำนาจทั้งหลายในสภานี้หรือนอกสภานี้
ก็คงจะให้ความเข้าใจว่า ฝ่ายค้านนั้นไม่ได้เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลหรือต่อประชาชน ขอให้
เข้าใจอย่างนี้ และไม่ได้ผูกขาดประชาธิปไตย ความเป็นประชาธิปไตยนั้นก็คือการพึงเสี่ยง
สูงมาก และเสี่ยงข้างมากซึ่งท่านถือไว้แล้วนั้นไม่ได้คุ้มครองประชาธิปไตยอย่างที่ท่านว่า
เพราะท่านถือเสี่ยงข้างมาก แต่เสี่ยงข้างมากของท่านนั้นจะ ถูกต้องหรือหาไม่นั้น แล้วแต่ผล
เกิดขึ้นจากกฎหมายหรือจากการกระทำของท่าน แต่ความหลักการกฎหมายที่เสนอมานี้ในวันนี้
ที่ข้าพเจ้าอยากจะคัดค้านว่า หลักการกฎหมายที่เสนอมานั้นมันไม่จำเป็น ความจำเป็นอันใหญ่ยิ่ง
ของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่จะปฏิบัติกฎหมายพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนที่มีมาแล้วนี้

ในเวลาที่เรานี้ ถ้าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ท่านใดปฏิบัติปฏิบัติชอบให้ถูกต้องความระเบียบ
เป็นไปโดยท่านของคลองธรรมแล้วไซ้

ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าบ้านเมืองที่อยู่ใต้ความสงบหาใช้ด้วยกฎหมายที่ออกมาเพื่อจะแก้ไ
 ด้วันนี้ไม่ ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างให้ฟัง สมมติว่าข้าราชการคนหนึ่งถูกฟ้อง แต่ข้าราชการคน
 นี้มีเงินมากมีอิทธิพลโดยไต่ทอบโกยไว้มากแล้ว เขาก็จะใช้อิทธิพลนั้นวิ่งหาเจ้านายข้างฝ่ายใน
 ที่กรุงเทพระ ๗ นี้ข้าพเจ้าได้ยินอยู่จนทั่วทุกหัวระแหง ใครมีเงินแล้วไม่กลัวเรื่องถูกฟ้อง แม้จะ
 ถูกพระราชบัญญัตินี้มากก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นอย่างนี้ถ้าพอเกิดมีเรื่องอะไรขึ้น มีเงิน
 แสนสองแสนวิ่งเต้นแล้ว ใครโกงไว้ได้มากคนนั้นก็สามารที่จะบันดาลอิทธิพลให้ไม่ต้องถูกออก
 ถูกไล่ออก แม้จะทำชั่วเอาเลวทรามต่อประชาชน ผู้นั้นก็มีอิทธิพลในบ้านในเมืองอยู่ ตัวอย่าง
 นี้ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างให้ฟังมีข้าหลวงประจำจังหวัดหลายคนที่ถูกไล่ออกไปในสมัยหนึ่งซึ่ง
 จะพูดถึงความชั่วช้าเลวทรามจนประชาชน ชาวภูมิกันทั่วทุกหัวระแหงในประเทศไทยนี้ แต่เมื่อผู้มี
 อำนาจฝ่ายหนึ่งขึ้นมาแล้ว และผู้มีอำนาจคนนั้นเป็นผู้ที่ชอบพอรักใคร่สนิทสนมกับบุคคลผู้เป็นข้าหล
 ประจำจังหวัดนั้น ๆ เขาก็วิ่งงัดเข้ามาเข้ารับราชการได้ และกลับมีหน้ามีตาใหญ่โตขึ้นในบ้านใน
 เมือง เมื่อเป็นดังนี้แล้วจะให้ประชาชน เขานิยมชมชอบกระไรได้ ข้าพเจ้าว่าหลักการของกฎหมาย
 นี้แก้มานี้ไม่จำเป็น ขอสำคัญเราต้องปรับปรุงตัวบุคคลผู้ใหญ่ที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนั้นให้ดียิ่ง
 กว่านี้แหละบ้านเมืองจึงจะอยู่กันด้วยความสงบสุข กฎหมายเราแก้มาเท่าไร ๆ ไม่สำคัญ
 ใ้ไรนัก—แต่สำคัญผู้ใหญ่ในวงราชการที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ข้าพเจ้าหวังว่าสมาชิกฝ่ายค้านคงจะ
 ไปด้วยกับข้าพเจ้า แต่ฝ่ายสนับสนุนนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะไม่เห็นด้วย แม้จะเห็นด้วยกับข้าพเจ้า
 ก็คงจะไม่ยกมือให้ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวนี้ข้าพเจ้าจึงขอคัดค้านกฎหมายฉบับนี้

๒๕๔ น.

นายพลคำรวจเอก เฒ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เมื่อที่
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดว่ารัฐบาลนี้ชอบชมเชยทั้งในสภาและนอกสภา คล้าย ๆ ว่า เออะอะข้าพ
 เจ้าคงมาใช้ ความจริงข้าพเจ้าได้พูดกับคุณเทพ ๆ ตั้งเปอะแยะหลายหนหลายครั้งแล้ว ข้าพ
 เจ้ารวจ คำรวจสมัยนี้ทำการป้องกันและระลึกเสมอว่าการจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายนั้น

เราจะจับตอเมื่อไคร่มีจุดระเบิดขึ้น หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่าไคลแมกซ์ (climax))

ไม่อย่างนั้นเราไม่ทำ เรายังถือว่าบุคคลทุกคนนั้นย่อมมีความคิดความเห็นในทางการเมือง ชัก

ตัวอย่างนายศิริ บำเพ็ญอยู่ ซึ่งมีครบเลือกตั้ง กับนายสง่า ศรีเพ็ญ คำรัฐบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด

หรือรายงานมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกว่าย่าเพิ่งจับกุมจนกว่าจะเลือกตั้งเสร็จ เพราะเหตุว่า

ข้าพเจ้ารัฐบาล เขาไม่มีประมาทรัฐบาลมันไม่ใช่ เป็นเรื่องที่ว่ารัฐบาลนี้เสียหายไปหรือ เกิดการ-

กบฏอะไรขึ้นในจังหวัดชั้นนาท เขาว่า เขาว่า เขาอาจจะมึเหตุผล แต่เมื่อเสร็จแล้วเราก็เอา

เรื่องที่เขากระทำมาแล้วนั้นมากระทำการสอบสวน แต่ให้เสร็จการเลือกตั้งเสียก่อน อันนี้เป็น

นโยบายของรัฐบาลนี้ เราไม่ใช่หมายความว่าเรา^{รัฐ}จะทำอะไรไป ข้าพเจ้าเสนอมาพูดมาเพื่อ

เป็นการป้องกันซึ่งกระทรวงมหาดไทยถือว่าการป้องกันนั้นสำคัญกว่าการปราบปราม ข้าพเจ้าขอ

ประทานโทษว่าที่ท่านกล่าวนั้นเป็นความรู้สึกของข้าพเจ้า และถ้ามีโลกาสุข้าพเจ้าก็จะได้ทำความ

เข้าใจกับท่านในเรื่องความคิดความเห็นของข้าพเจ้า ส่วนในเรื่องความยุติธรรมที่ท่านพูดกล่าว

สมัยหนึ่งให้ข้าราชการออกไป ชักตัวอย่างตรง ๆ อย่างนายทอง ฯ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

ปลัดข้าราชการออกไป ปลดออกไป ๆ ไม่ได้ทำการสอบสวน ถึงเวลาสั่งเขาออกไปอย่างนั้น

ซึ่งในพระราชบัญญัติบอกให้ทำการสอบสวน ข้าพเจ้ารับรองว่าข้าราชการคนนั้นทำผิดจริง

ข้าพเจ้าได้เคยเทียบที่ท่านนายก ฯ บอกว่าผิด ไม่ใช่ แต่ท่านนายก ฯ พูดออกมาในกฎหมาย

ถูกเขียนให้สอบสวนแล้วไม่สอบสวนจะทำอย่างไรต่อไปคุณจะได้ทำอะไรมาปกครองบ้านเมือง ข้าพ-

เจ้าก็เชื่อท่านนายก ฯ ดังนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดออกมาสมัยหนึ่ง ออกมาแล้วสมัยหนึ่ง

ออกแล้ว ก็สมัยนายทอง ฯ ที่ว่านักประชาธิปไตยนั้นไม่ได้สอบสวนจะว่าอย่างไร ท่านเองเป็น

นักซึ่งสนับสนุนนายทอง ฯ อยู่ และคน ๆ นั้นถูกออกไปนะสมัยนายทอง ฯ ถ้าข้าพเจ้าเล่น

การเมือง ข้าพเจ้าก็บอกว่าคุณไปหานายทอง ฯ ซิ อะไรต่าง ๆ ตรงกันข้ามท่านนายก ฯ จึงต้อง

ใจอะไรต่าง ๆ อันใดที่จะพอทำจำนวนสอบสวนให้มัน^{ครบ}ครบถ้วนก็เอาออกไป และถ้าอันใด

ไม่มีผิดและไม่ได้ทำการสอบสวนแน่ชัดก็ต้องเอาเข้ามา ดังนี้ เป็นต้น เราไม่ครองกันด้วย

กฎหมายไม่ใช่โดยเหตุผลและอารมณ์ เหมือนอย่างหัวหน้าพรรคของท่านเมื่อก่อนนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบเสียด้วย ส่วนในเรื่องความยุติธรรมนะ พูดว่า อะอะอะบอกว่ามีสำคัญอยู่ที่ผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าพระราชบัญญัตินี้ เราได้กระจายอำนาจบริหาร ไปสู่ส่วนภูมิภาคและผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการภาค ก็มีอำนาจเอาออกเอาเข้าได้ตามแต่กรณี แต่ว่าที่เขียนมาว่าให้มีรัฐมนตรีหรืออธิบดีนั้น ได้มีโอกาสได้ เสนอหน้า ที่ผู้รับอุทธรณ์ร้องทุกชั้นนี้ ก็เพื่อความยุติธรรม และในัจจุบันนี้ เราได้เปลี่ยนวิธีการปกครองใหม่ หมายความว่าอธิบดีกรมการต่าง ๆ ในส่วนบริหารเริ่มมีหน้าที่ตรวจสอบทางส่วนภูมิภาค เพื่อให้รู้ชอบหรือไม่จริงว่าการปฏิบัติมันดีร้าย เป็นผลก็อย่างไร เพราะฉะนั้นวิธีการอย่างใหม่ของเรานี้ก็ เชื่อว่าดีกว่าเก่า ไม่ใช่กลับไปกลับมาเอาของเก่ามาใช้ทำใจไม่ คือ รวมอบการบริหารให้ส่วนภูมิภาคและส่วนกลางมีหน้าที่ตรวจสอบต่อให้จริง เพราะฉะนั้นก็เข้าใจว่าความยุติธรรมและผลของงานจะ เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามมาก็คงมีเท่านี้ จึงขอตอบเท่านี้

นายชาย สุอังคะ (ชลบุรี) : กระผมขอเสนอลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอลงมติแล้ว มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

นายสาเมศ สายสว่าง (นครปฐม) : คือพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติสำคัญและข้าพเจ้าได้ออกตัวแล้วว่าข้าพเจ้าอภิปรายครั้งแรกนี้อ่านไม่ละเอียด และไม่ทั่ว และข้าพเจ้ากำลังนั่งอ่านละเอียดแล้วก็อยากที่จะพยายามที่จะช่วยหาทางให้รัฐบาลนี้ได้ตกลงให้เป็นที่แจ่มแจ้งโดยผลดี ก็มีประเด็นที่จะขอเปิด ก็ขอชี้ประเด็น

๑. พุทเพื่อเปิดช่องให้ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นตกลงเป็นสื่อเอาสภาผู้ให้ออกกระจายไปอย่างใดก็ตาม เป็นที่เข้าใจและแจ่มแจ้งนั้นเป็นหวังดี แล้วก็
 ๒. หวังถึงบางประการเพื่อให้ท่านผู้ใหญ่ทำเพื่อให้เป็นผลสมบูรณ์ตามกฎหมายนี้ ก็คือว่า
- ท่านผู้ใหญ่สำคัญ ถ้าผู้ใหญ่ผู้ใหญ่อีกก็มีความ ถ้าผู้ใหญ่ใหญ่ผู้ใหญ่อีกก็เียงตาม แล้วอีกอย่างหนึ่ง

ก็คือว่ามันมีหลายอันที่ก่อเค็ม เช่นความสามัคคีอะไร ๆ อย่างนี้ ในสถาบันนี้ไม่สามัคคี ในคณะ
 รัฐบาลไม่สามัคคี ข้าราชการกับประชาชนก็ไม่สามัคคี แล้วก็ข้าราชการจะต้องประพฤติให้ดี
 ประชาชน ถ้าในสถาบันนี้รัฐมนตรีไม่ยอมชอมกับสมาชิกแล้วจะให้ข้าราชการไปออมชอมกับ
 ประชาชนก็ไปไม่ได้ อย่างกับพี่เฒ่า ๆ ของผมมีผมนับถือ แหมแต่เวลาไม่โห่แล้วก็เลยซักจะ
 หมกไป ความจริงเอาอย่างท่านนายกรัฐมนตรีรับ รับ เป็น ๆ อย่างท่านแล้ว ผมรับรองมีหวัง
 ทุกอย่าง เหตุผลดีหมด แต่พอไม่โห่ขึ้นมา ขอประทานโทษผมขอพูดอะไรไม่มีอะไรอย่างนี้
 แต่ความผมนับถือจริง ๆ ที่นี้ข้าราชการเขาจะบอกว่าคุณแค่นายอ้าวท่านยังตั้งตั้งไม่โห่ มันก็เลยจำ
 กันไป ความจริงใจไม่มีอะไรหรอก แต่ทำทางเป็นอย่างนั้นเอง ข้าราชการอื่นไปทำกับประ
 ชาติ....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ชี้แจงประเด็น

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ผมขอชี้แจงประเด็นทรอกครับ ไม่เอาก็ไม่
 เอาครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นก็ไม่โห่แล้วละ มีผู้เสนอให้ลงมติ
 เมื่อไม่มีผู้ใดเห็น เป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมให้ลงมติ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่าง-
 พระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการโดยพร้อมเพรียงกัน

กรรมาธิการ

นายพลคำรวจเอก เฒ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กรร-

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๓ (วิสามัญ)

ฉันทนา. ค.๘/๕

~~๕๐๓~~
392

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ

จำนวน ๑๕ นาย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุม

อนุมัติกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ นาย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ทวงรัฐบาลขอเสนอ นาย :

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทวงรัฐบาลขอเสนอ นาย เนื้อไปตี

คร คัดค้าน ถือว่าเรวรับจำนวน ๗๗ นาย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

- ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ๒. นายหมุด แสงอุทัย ๓. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์
- พิทักษ์สุนทร ๔. นายสุวิทย์ อัมระเศรษฐ ๕. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์อมรวงศ์ ๖. หลวงสุขุมชัยประดิษฐ์

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาระเท่าสมาชิกเสนอ

นายसानนท์ สายสวาจ (นครปฐม) : ประธานไทย เสนอมากจะเสนอเลยได้ใหม่

ให้ผู้ทำการแทนสภาทุกภาค ควรจะเอามาเป็นกรรมการ เพราะมีส่วนที่จะรับทราบ จะ

เห็นค่ากว่าจะครบ ผู้ทำการแทนสภาทุกภาค ๕ คน เมื่อก่อนความคิดอย่างนี้ น่าจะเอามาด้วย

กับ ผมไม่มีสิทธิยกมือก็ไม่ถูก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอไปแล้ว ๗ นาย ก็สภารับทราบ

ไปแล้ว

นายแก้ว สิงห์คเชนทร์ (พิจิตร) : กระผมขอประธานเสนอนายนิวัฒน์ พุ่มศรี

ผู้ว่าราชการ

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญช่วย อัคราภรณ์ (มหาสารคาม) : ขอเสนอคุณระพีพรพร พงษ์วีระ

มีสมาชิกรับรอง

นายพร อิมทร โกมลาลย์ (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอหลวงอรุณพิศวด

มีสมาชิกรับรอง

หลวงอรุณพิศวด (ตรัง) : ขอเสนอนายจิวัดิน อิมพะพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัฒน์ อิมพะพันธ์ (ลำพูน) : กระผมขอเสนอตัวตรีวิเชียร สิมัศตร

มีสมาชิกรับรอง

นายจวน กุลละวณิช (ระยอง) : ขอเสนอเสนอประหยัท เขี่ยมศิลา

มีสมาชิกรับรอง

นายเข้ม บุญคิด (อุบลราชธานี) : กระผมขอเสนอ นายพันธุอินทวงศ์

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (ลำปาง) : ผมขอเสนอขุนคงฤทธิศึกษากร

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้ว มีท่านผู้ใดเสนออีก

นายสุวิทย์ คุ้มเศรษฐ์ สมาชิกประเภทที่ ๒ : ขอเสนอปิดการเสนอชื่อ

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อแล้ว เมื่อไม่มี

ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้ปิดการเสนอชื่อ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ๑. นายพลตำรวจเอก เข็ม ศรียานนท์

๒. นายหฤศ แสงอุทัย ๓. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร ๔. นายสุวิทย์ คุ้มเศรษฐ์

๕. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ธรรมรงค์ ๖. หลวงสุขุมชัยประดิษฐ์ ๗. พระยาภักดิ์พิสิฐกรมประคัลภ์

๘. นายนิวัติ พูนศรี ศรีสุวรรณดี ๙. นางระพีงพรรณ พรหมวีระ ๑๐. หลวงอรรถพิพรพิศาล

๑๑. นายชัยวัฒน์ อิมพะพันธ์ ๑๒. พันตรี วิเชียร สิมัศตร ๑๓. นายประหยัท เขี่ยมศิลา

๑๔. นายพิเชิ์ อินทวงศ์ ๑๕. ขุนคงฤทธิศึกษากร

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติ

นายพลตำรวจเอก เข็ม ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ภายใน ๓ วัน

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มี

คัดค้านก็.....

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ยานักดู (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยานักดูให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยานักดู (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยานักดู
พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๑๑ ทวิ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนเงินค่าแถมยานักดู
ที่ได้ออกและซื้อมาโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เมื่อพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจอธิบดี
ยานักดูที่บรรจุอยู่ในซองที่ปิดแถมยานักดูนั้นได้ ส่อมคุณภาพไม่สมควรจะไข้นักดู"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติยานักดู
พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดขายยานักดู เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก
เจ้าพนักงาน

ผู้ขายยานักดู ต้องขายทั้งซองตามที่ส่งออกจากโรงอุตสาหกรรม และห้าม
มิให้เอายานักดูออกจากซองบรรจุในภาชนะอื่นเพื่อขาย

การกระทำความผิดในอนุญาตจำหน่ายยานักดูให้เรียกเก็บปรับละเมิดบาท และให้สัน
นิษฐานเมื่อสิ้นปีประจักษ์"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยานยนต์

ศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรค ๒ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยานยนต์

ศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสิบเท่าของค่าแถมป้ายานยนต์ที่ออกมิดสำหรับยานยนต์ที่มีการฝ่าฝืน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ศรี แห่งพระราชบัญญัติยานยนต์

ศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๑ ศรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยานยนต์

ศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรค ๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

.....

.....

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐสภาขอ
 ประทานเสนาบดีกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑. หลักการ เพิ่มโทษผู้กระทำความผิดให้เหมาะสม
 ยิ่งขึ้น และกำหนดการจำคุกยาวคดี การปิดสถานศึกษาที่ปิด เหตุผล โดยที่ไต่สวนพระราชบัญญัติ
 ยาวคดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖ เพิ่มอัตราโทษจำคุกผู้ต้องหา ซึ่งสมควรกำหนดโทษในการที่
 ไม่ปิดสถานศึกษา และการลักลอบทำยานยนต์ให้สูงขึ้นเพื่อมิให้เกิดความเสียหาย และเป็นการ
 ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ได้รับค่าตอบแทนที่สมควรแก่ความเสียหายที่ได้รับประโยชน์จาก
 การค้า กับกำหนดการจำคุกผู้ต้องหา ครอบงำความยุติธรรมให้ยุติลงยิ่งขึ้น ขอ
 ประทานเสนาบดีกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้เสนอมาสู่สภาในที่ประชุมมา เพื่อเพิ่มอัตราโทษจำคุกผู้
 และ ได้เคยชี้แจงต่อสภาไปแล้วว่าภาวการณ์ทางยานยนต์รัฐบาล ไม่ค่อยหวัง เป็นรายได้และในที่ประชุมการ
 กำหนดภาษีได้ประมาณกันไว้ก็สูงเกินสมควร ไม่ เพราะฉะนั้นในที่ประชุมได้กำหนดงบประมาณ
 ไว้เพียง ๒ ล้านบาท เพียง ๒ ล้านบาท เท่าที่ไต่สวนก็ได้เรียนแล้วว่าไม่ได้ตั้งใจจะส่งเสริม
 อนาคตจะหาหนทางที่จะได้มียังการศึกษานี้ในขั้นต้นสุภาพ ก็เห็นว่าได้ผลสมประสงค์ไปส่วนหนึ่ง
 ก็น่าจะทรงพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดให้รัดกุมเหมาะสมยิ่งขึ้น และเดิมที่
 ปรากฏไม่ว่าอะไร ๆ ปรับ ๒๐๐ บาททั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผลที่จะเพิ่มภาษีที่แล้วมาก็ไม่ได้ผลเต็ม
 มืดเต็มเท่านั้น นอกจากนั้นก็ได้กำหนดให้มีการควบคุมการจำหน่ายยานยนต์เพิ่มขึ้น เดิมมีกฎหมาย
 เพียงแต่ว่า ผู้ประกอบ ผู้จำหน่าย จะต้องขออนุญาตและต่อไปนี้ผู้จำหน่ายก็ต้องขออนุญาต
 อนึ่ง สำหรับการปิดสถานศึกษาได้อ่อนเกินกว่าที่ปิดสถานศึกษาแล้วไม่ได้ขายยานยนต์ขึ้น
 ให้สามารถนำเอาภาษีได้ ก็เป็นการช่วยเหลือส่วนหนึ่ง และประการสำคัญก็คือการเพิ่มโทษซึ่ง
 ได้แยกแยะให้ฟังดังนี้ เดิมที่ปรับโทษปรับเพียง ๒๐๐ บาท ในทุกกรณี เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้
 ในทางภาษีซึ่งได้เรียนแล้ว ในทางปฏิบัติจึงได้มีหลักการดังนี้ คือ ๑. การทำยานยนต์เดิมต้องขอ
 อนุญาต ถ้าไม่ขอปรับ ๒๐๐ บาท ความที่ร่างใหม่ก็ปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท และจำคุกไม่เกิน
 ๖ เดือน หรือว่าทั้งปรับทั้งจำ ส่วนในการขายเดิมที่ไม่ต้องขออนุญาต ในพระราชบัญญัติซึ่งตั้งว่า
 ต้องขออนุญาต เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่ขออนุญาตก็มีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ผู้จำหน่ายยานยนต์ไม่
 ขออนุญาตตามพระราชบัญญัติใหม่ปรับ ๒๐๐ บาท ที่นำมาในเรื่องแสตมป์ โรงงานที่ไม่ปิดสถานศึกษาเดิมที่

นั้นเราปรับ ๒๐๐ บาท ตามพระราชบัญญัติใหม่คือปรับ ๑๐ เท่าของราคายานยนต์ที่ไม่ปิดแสดมพ์เกิน
 แต่ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ บาท และมีโทษจำคุก ๓ เดือน หรือว่าทั้งปรับทั้งจำ ในลำดับต่อไปก็มีแสดมพ์ไว้
 จำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ในกฎหมายเดิมปรับไว้ ๒๐๐ บาท ตามพระราชบัญญัติใหม่คือ ๑๐ เท่า
 เท่าของแสดมพ์ที่จับได้ และมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือนหรือว่าทั้งปรับทั้งจำ ต่อไปก็ยานยนต์ที่มา
 จากต่างประเทศ ถ้าไม่ปิดแสดมพ์ ยานยนต์ที่มาจากต่างประเทศเดิมก็ปรับ ๒๐๐ บาท ตามพระราช
 บัญญัติใหม่คือปรับ ๑๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ บาท จำคุกไม่เกิน ๓ เดือนหรือว่าทั้งปรับทั้งจำ นี้
 ข้าพเจ้ายกย่องให้ฟังถึงว่าบทลงโทษที่กำหนดใหม่เปรียบเทียบกับเก่าเป็นอย่างไร ก็มีสาระสำคัญในกา
 ที่เสนอพระราชบัญญัติว่าสำสุมานี้ คือว่า ๑. เพิ่มโทษผู้กระทำความผิดในการกระทำ ในการจำหน่าย และ
 ในการที่ไม่ปิดแสดมพ์ ประการที่สอง ก็บังคับให้มีการขอขมุดำเนินการจำหน่ายยานยนต์ ประการที่
 สาม ขอย้อนแย้งให้มีการคืนแสดมพ์ได้ สำหรับยานยนต์ที่คิดแล้วและไม่ได้จำหน่ายหรือเสื่อมคุณภาพอัน
 ไม่ประโยชน์จากการค้า ก็มีสาระสำคัญเสนอว่าสำสุมานี้ เพื่อให้โปรดพิจารณา

นายสาบเท สบายสว่าง (นครปฐม) :

ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่า
 การกระทรวงการคลังจะเข้าใจผิดแห่งกฎหมายของกระทรวงการคลัง ทุกครั้งข้าพเจ้าได้ฟังการ
 แถลงของท่านมา กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ท่านบอกว่าทางคลังมีได้หวังรายได้ ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่ากฎหมายทุกอย่างเกี่ยวกับภาษีอากร เป็นกฎหมายเกี่ยวกับรายได้ของรัฐ เพราะฉะนั้นค่าแสดม
 ก็นั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะขัดกับหลักการคลัง แต่ที่นี้ท่านไม่หวังรายได้ แต่เพื่อป้องกันไม่ให้คน
 ก็นานักผู้ไม่ดี ก็ต้องให้สาธารณสุขีหยกเลิก ๑ ครบที่ยานยนต์ไม่ได้ ๑ ครบที่ยานยนต์ไม่ดี ถือว่าเป็น
 ภัยต่อสุขภาพอนามัย ห่วงเด็กขาดเลย ถ้าตราเป็นสาธารณสุขีซึ่งไม่ห้ามก็ถือว่ายาอันตราย ไม่ใช่ภัย
 ต่อร่างกายของประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าตราเป็นคลังยังต้องการแสดมพ์รายได้อยู่ก็ยังคงเกี่ยว
 กับรายได้ ถ้าห้ามว่าไม่เกี่ยวกับรายได้ก็ควรจะยกเลิกกฎหมายนี้แล้วให้สาธารณสุขีห้ามไม่ให้ทำ
 ไปได้ทั่วประเทศ เพราะเป็นภัยต่อประชาชน เพราะฉะนั้นแม้ยังเข้าใจว่าท่านเสนอให้เพราะ
 เกี่ยวกับการรายได้ ส่วนใดมากก็ไม่ได้ถึง ต้องเกี่ยวกับรายได้

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :

ความที่ท่าน
 สักขีเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอแสดงว่าได้เรียนต่อสภาแล้วว่ามีสองประเภท คือภาษีเงิน

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คืออย่างนี้ครับ มันเกี่ยวกับกรณีพิพาทพิน
งมก็เลยนำมาอภิปรายในที่นี้ด้วย เนื่องจากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ถัดมาท่านแล้วยังอภิปราย
อะไรกันอีกเล่า ขอให้เข้าประเด็นเถิด

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ผมก็กำลังเข้าประเด็นแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่ว่าอย่าโยงไปอีกนะ ไม่งั้นผมก็
ไม่มีประสิทธิภาพอะไร ผมบอกว่าย่าอภิปราย คุณก็อภิปราย เหวะจะฉะนี้เล็กกันอย่า
อภิปรายเลย ขอให้เข้าประเด็น

นายทิม ภูริพัฒน์ (มหาสารคาม) : คือมันอย่างนี้ครับ เพื่อให้มันมีการพิพาทพิง
ถึง แล้วก็เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย ผมจึงได้อภิปรายเพื่อจะได้เชื่อม โยงกัน
เพราะว่าศิลปะแห่งการพูดนั้นมันไม่เหมือนกัน จะไปว่าศิลปะแห่งการพูดต้อง เหมือนกันกับท่าน
รองประธานซึ่งทำการแทนประธานอยู่เวลานี้ทุกคนไปเช่นนั้นหรือ เพราะฉะนั้น.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไป เรื่องศิลปะของการพูดเสียอีกแล้ว
พูดไปพูดมา เรื่องศิลปะ ก็เลยวกไปหา เรื่องเดิมของท่านอีกแหละ ขอให้เลิกเสียทีบนเวทีใน
สภา เพราะเวลาของคนอื่นเขามีค่าอยู่เหมือนกัน เมื่อท่านจะเข้าประเด็นก็เข้า เมื่อเข้า
ประเด็นไม่ได้หรือหาเรื่องเข้าประเด็นไม่ได้ก็นิ่งเสีย มีเท่านั้นแหละครับ.

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือสิทธิของสมาชิกที่จะอภิปรายไปนั้นก็
ย่อมมีสิทธิที่จะอภิปรายได้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อภิปรายเข้าประเด็นตามข้อบังคับ
กันออกประเด็นประธานห้าม มีเท่านั้นแหละข้อบังคับ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ที่จริงท่านประธาน ฯ ไม่ควรจะมาโต้กับผม
เลย ให้ผมพูดไปเสียก่อนซิ คือเนื่องจากว่าท่านรัฐมนตรีได้กล่าวที่อภิปรายคราวก่อนว่าอาจจะ

เป็นอุบายของฝ่ายค้านยุยงส่งเสริมอะไรเช่นนี้ และโดยเจตนาอย่างยิงผมสงสัยยิ่งอะไร
เป็นคนที่เสนอขึ้นมาว่าเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่ผมก็สนใจอยู่บ้าง เพราะ
ฉะนั้นผมถึงได้ขอชี้แจงเรื่อย ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เข้าประเด็นเถิด มิฉะนั้นผม
จะไม่คุยถึงทันที

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ครับ ผมจะเข้าประเด็นนี้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าเป็นอุบาย
ยุยงส่งเสริมนี้ ท่านจะหาคนใจกว้างและใจนักเลงเหมือนท่านรัฐมนตรีนี้ไม่ได้ ขอให้เชื่อ
ท่านไม่มีเจตนาร้ายกับใคร

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ครับ ผมเชื่อแล้ว ผมถึงได้เรียนให้ทราบ.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นก็ขอให้เข้าประเด็น
อย่างกลับไปหาร่างพระราชบัญญัติเมื่ออื่นอีก

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมก็ตั้งเข้ามา
เรื่องเหมือนกับครม. ตั้งดูมันเสียก่อน เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มโทษผู้ซึ่งทำมานักตฤณคดีหรือ
อะไรคดีคดี หรือบิดแสดมอะไรคดี เหล่านี้มันไม่ใช่สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ แต่
ว่ามันเป็นการคำนวณผิดพลาดของทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่เห็นว่าประ
มาณรายได้จะสูงขึ้น ครั้นมาถึงนี้เห็นว่าไม่ได้สูงขึ้นแล้ว ก็มาคำนวณที่จะให้คิดค่ากรแสดม
ให้ถูก ถ้าใครไม่คิดให้ถูกต้องจะเพิ่มโทษขึ้น การที่มาเปลี่ยนแปลงกฎหมายอะไรบ่อย ๆ เช่น
นี้ ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ทำงานโดยไม่รอบคอบ ก่อนที่จะเสนอะไรขึ้นมาท่านก็ควรจะ
คิดตัวเลขให้ถูกต้องเสียก่อน แล้วหาทางแก้ไขให้เสร็จเรียบร้อยเสียก่อนแล้วจึงเสนอขึ้น
มา มิใช่ว่าวันนี้สมัยนี้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามา แล้วสมัยหลังมาขอแก้ ขอเพิ่ม ขอ
ลด การกระทำเช่นนี้บ่อย ๆ มันเป็นการทำให้เสียเวลาของสภา คู่แต่ร่างพระราชบัญญัติ

ทางอย่างเสนอขึ้นมาแล้ว กลับกรองหลายชั้นหลายเชิงจนกระทั่งกร มาธิการส่งเข้ามาสภา
แล้ว พิมพ์แจกไปหมดแล้ว พอมาในที่ประชุม เอ้า ขอถอนไปอีกแล้ว อย่างนี้แสดงว่ารหย่อน
สมรรถภาพหรือไรสมรรถภาพของคณะกร มาธิการอะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจึงขอได้
โปรดว่าถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่เสียหายแก่ประเทศชาติแล้ว ก็ขอได้โปรดอย่าให้พิจารณาแก่
ใช้บ่อยนัก แล้วที่ท้ายที่สุดนี้ในการที่พิมพ์ได้ เสนอเรื่องที่ว่าท่านท่านเห็นการควนหรือไมควน
อะไรนั้น ผมทำไปในฐานะที่หวังดีเพื่อจะให้มีการร่วมกันในสภานี้ ไม่ใช่ว่าส่งอะไรมา ไม่
ได้ให้มาพิจารณาารวมกันมันก็คล้าย ๆ กันว่าท่านไม่ให้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออกนอกประเด็นอีกแล้ว ท่านเป็น
เป็นชายแก่ไปเรื่อยเชียว ขอโทษเถิด ทุกคนหวังดีต่อเพื่อนสมาชิกและหวังดีต่อสภาด้วย
กันทั้งนั้นแหละ และผมก็เชื่อว่าคุณหวูดี ไม่อย่างนั้นผมชี้คนอื่น ผมไม่ชี้คุณก็ได้.

นายทิม กุริพิณ (อุบลราชธานี) : ครั้น แล้วก็ผมขอเรียนอีกนิดหนึ่งขอ เป็น
ประการสุดท้ายว่า ในการที่ท่านประธาน ๆ ทำอะไร ~~ก็~~ ^{ก็} ไปท่านว่าท่านพิจารณาว่าถูก
ผิดคนเสนอว่ายุติคดีนี้เป็นการ ผิดข้อบังคับ ท่านก็ยื่นขึ้นเนคิจการเสียว่าเป็นคำสั่งของท่านประ
ธาน แล้วท่านก็บอกด้วยว่าถ้าเห็นผิดให้เสนอเป็นยุติคดีขึ้นมา ~~ขอ~~ ^{ขอ} ผมขอ เรียนในที่นี้ด้วยว่าผม
ขอเสนอเป็นยุติคดีขึ้นมาเพื่อให้สภาตีความก่อนนั้น ก็ขอได้โปรดทราบด้วยว่า ~~ไม่~~ ^{ไม่} เป็นอุบาย
อะไรทั้งหมด.....

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : นอกประเด็นครับท่านประธาน ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาว่านอกประเด็นแล้วท่าน ท่านจะ
ทำอะไรท่านมีสิทธิเต็มที่

นายทิม กุริพิณ (อุบลราชธานี) : ~~ขอ~~ ^{ขอ} ขอจบเท่านั้นแหละ

นายทองพูน ทิมฉิม (นครนายก) : ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่
มากตราและได้พิจารณากันมาเรียบร้อยแล้ว ผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอชื่อให้ลงมติและมีผู้รับรอง
ถูกต้องแล้ว ใคร เห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือ
ว่าลงมติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมมาช-
การวิสามัญหรือวิสามัญ

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ขอประ-
ทานเสนอกรรมมาชการวิสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ถือว่าส่งคณะกรรมมาชการวิสามัญ แล้วก็ขู่มือเจ้าขอตั้งให้ ส่งตรา
คณะกรรมมาชการ สศร ธุรกิจ แปรวัติ ภายใน ในวัน

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : เรื่องนี้
เป็นเรื่องภายในและจะสิ้นปีแล้ว ขอความกรุณาว่าแปรวัติภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นถือว่าตกลงความนั้น ระเบียนวารจะต่อไป กระหู่ตาม กระหู่ตามของนายชาญบุทช ไซบคำมิ่ง
ตามเรื่องใบขับชื่กรยาน สสอ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาพลื่นธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยได้ทราบว่าการมสำรวจจะไม่อนุญาตให้ผู้มีใบขับขี่จักรยาน ๓ ล้อต่างจังหวัด
เข้ามาขับขี่รับจ้างในจังหวัดพระนครตั้งแต่ ๑ ธันวาคม ๒๔๕๖ นั้น เป็นความจริงเพียงใด
หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องทำเช่นนั้น

๒. ปรากฏว่าเวลาที่ทางกรมสำรวจได้เรียกผู้ขับขี่ ๓ ล้อไปสอบกฎจราจรใหม่
และมีผู้เข้าสอบแล้วในจำนวน ๑๐๐ คน ได้เพียง ๒ - ๓ คนนั้นจริงหรือไม่ กรรมการที่ตั้ง
ขึ้นนั้นเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่พอเชื่อถือได้หรือไม่ เพียงใด มีเสียงพูดเลวว่ามีกรรมการนั่งถั่ง
ข้าง ทานทราบหรือไม่

๓. ตามกฎหมายถือว่าใบอนุญาตขับขี่จักรยาน ๓ ล้อ บอมนิสิตขับขี่ได้ทั่วไป
เพราะเหตุใดทางการจึงได้ห้ามเช่นนี้ หรือมีข้อยกเว้นอย่างไร เจ้าพนักงานจึงใช้อำนาจอัน
ได้โดยไม่ว่าถึงกฎหมาย

๔. ถ้าหากเลิกจดทะเบียน ๓ ล้อ หรือไม่อนุญาตให้ใช้ใบขับขี่ต่างจังหวัดแล้ว
ประชาชนส่วนมากขาดอาชีพและเดือดร้อนทางครอบครัว ทางรัฐบาลมีนโยบายจะช่วยเหลือ
อย่างไรบ้าง.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นไม่มีเจตนาที่จะไม่ให้สามล้อต่างจังหวัดเข้ามาขับขี่ในพระนคร
เป็นการที่เรียกมาสอบเสียก่อนนั้น เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยในการจราจร และเพื่อป้องกันมิ
ให้เกิดความครุฑระหว่างตำรวจท้องที่กับผู้ขับขี่ ๓ ล้อ ซึ่งมีการจับกุมกันบ่อย ๆ ถ้าสมเสร็จ
สักครั้งหนึ่งก็แปลว่าผู้นั้นภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ๗ คี และภูมิลำเนาการจราจรดี เพราะเหตุ
เครื่องหมายจราจรในกรุงเทพฯ ๗ นั้นมีแปลกไปจากต่างจังหวัด และเฉพาะแห่งก็มีการจราจร
เปลี่ยนวิธีเป็นพิเศษ ไม่ใช่เสียขายแต่อย่างเดียว เพราะฉะนั้นการที่เรียกมาสอบเสีย

นั้น เป็นข้อดีกว่าจะจับกุมในตอนหลัง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในัจจุบันนี้ตำรวจกับผู้ที่ซบซู่
 ล้วนมีการจับกุมกันน้อยที่สุด ซึ่งเป็นประโยชน์ในการป้องกัน ผู้ที่เข้ามาสมาคมเพียงรอบ
 รอบนั้นไม่จริง ผู้ที่เข้ามาสมาคมทั้งหมด ๑,๕๕๓ คน สวมได้ ๕๗๒ สวมตก ๑,๑๒๓ คน
 และผู้ที่สวมตกนั้นมีสิทธิกลับมาสวมได้ใหม่ซึ่งตำรวจก็จะต้องปล่อยให้ ส่วนผู้ที่ท่านถามว่าผู้
 รวมใบขึ้นชื่อกรมตำรวจจะช่วยเหลืออย่างไร ข้าราชการเชื่อว่าถ้าพวก ๓ ล้อต่างจังหวัดได้
 ขยายมาอบรมศึกษาเพียงแค่วันสองเดือนเท่านั้นก็เข้าใจว่าจะถูกจรรยาบรรณและทำการสอบ
 ได้ เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่ควรเป็นห่วง ถ้าสถานที่ที่มีอาชีพสมัคร ๓ ล้อได้พยายามฝึกฝนตน
 ของ ในขณะที่ผู้ที่สวมตกได้กลับมาสอบและมีจำนวนได้ก็ขึ้นกว่าเก่า.

นายชาญบุทท ไชยคำมิ่ง (ภาคสมัคร) : ความจริงคำสั่งของกรมตำรวจซึ่ง
 ได้ออกเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ซึ่งได้ออกไปก่อนสิ้นเดือนธันวาคมนี้ เป็นคำสั่งรับควนซึ่ง
 กรมตำรวจได้ออกไปโดยหลวงสนธิ ฯ เป็นคนเซ็นคำสั่งนั้น ในการปฏิบัติเกี่ยวแก่ ๓ ล้อ
 นี้เมื่อมีกลางผมก็ได้เคยตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยหรืออธิบดีกรม
 การจว โดยคำตอบของท่านก็บอกว่าทางกระทรวงมหาดไทยไม่มีความจำเป็นที่จะไม่ให้ใบ
 ขึ้นชื่อต่างจังหวัดเข้ามาขึ้นชื่อในพระนครได้ และเมื่อไม่มีกฎหมายโดยกเว้น แต่ในทางปฏิบัติ
 แล้วเจ้าหน้าที่ของท่านอธิบดีกรมตำรวจได้ออกคำสั่งให้บุคคลซึ่งมีจักรยาน ๓ ล้อและได้ขึ้นชื่อ
 รวมเข้ามาสอบภายในกำหนด ๑ เดือน ก็ท่านอธิบดีกรมตำรวจได้ทราบแล้วมิใช่หรือว่า จักร
 ยาน ๓ ล้อที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ นี้มีประมาณ ๕,๐๐๐ คัน ในจำนวน ๕,๐๐๐ คันนี้ท่านทราบ
 ไหมว่ามันเป็นใบขึ้นชื่อเสีย ๒,๐๐๐ ใบ และท่านก็คิดไม่ให้เกิดการสอบต่อไป และเมื่อท่านให้
 เขาสอบแล้วท่านเคยทราบไหมว่าคำตอบอย่างนี้เป็นกฎจรรยาบรรณที่ท่านเห็นว่าจำเป็นของจำเป็น
 สำหรับกรุงเทพฯ ฯ เช่นอย่างใช้คำตอบกับผู้ขึ้นชื่อ ๓ ล้อ โดยกระผมไปแอบฟังอยู่ดังนี้ ๑.
 ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

อยู่ที่ไหน ๕. เทพภาคนครกรุงเทพฯ ๖. ตั้งอยู่ที่ไหน ใกล้กับอะไร ๗. เขาวรรณตั้งแต่
 แต่ไหนถึงไหน ๘. ประชาชนโดยตั้งแต่ไหนถึงไหน ๙. จุฬาลงกรณ์ตั้งแต่ไหนถึงไหน
 นอกจากนั้นยังมีคำถามซึ่งเรียกว่าจะกลั่นแกล้งหรือถ้ามักว่าเจ้าของผู้ถามไม่เคยมี
 ความรู้ทางกฎหมายจริงก็เป็นได้ เช่นถามคนหนึ่งว่าในจังหวัดพระนครมีกี่ถนน และ ๒. ถาม
 นางเลี้ยงมาถึงสนามหลวงมีมะขามกี่ต้นและมีกี่วิธี ๓. วันหนึ่งเลี้ยงวัวกี่ครั้ง อ้ายคำถาม
 อย่างนี้ไม่มีคนยืนยันยืนยันอยู่ กระผมเข้าใจว่าผู้สอบครั้งแรกเป็นการกลั่นแกล้งที่จะให้ ๓ ล้อสอบ
 ตก และภายหลังก็มีการเรียกแม่เจียะกันภายหลัง ซึ่งมีหนังสือพิมพ์ตั้งข่าวลือบ่อย ๆ ว่ามี
 การขายใบขมิ้น ๓ ล้ออยู่คาชกิน เรื่องนี้ท่านทราบหรือไม่ และนอกจากนั้นในคำถามที่ถามถาม
 ว่าท่านได้ตั้งตำรวจใหญ่ที่พอไว้ใจแล้วเป็นผู้ทำการสอบประการใดหรือไม่ ฯลฯ ท่านรัฐ
 มंत्रीช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ยังไม่ตอบ นอกจากนั้นในการที่ท่านได้กำหนดเวลาอัน
 สั้นเช่นนี้และต้องเลื่อนมาเป็นลำดับ ๆ เช่นนั้นท่านถือว่า เป็นการปฏิบัติดีต่อความเป็นอยู่
 อันแท้จริงหรือไม่ เพราะความจริงผู้ใหญ่ทางตำรวจเองก็ควรที่จะกำหนดเวลาเป็น ๆ อย่าง
 น้อย ๒ เดือนให้เขามีเวลาได้สอบ แต่ที่ท่านบอกว่าเมื่อสอบตกแล้วก็สอบใหม่ ระยะเวลา
 สอบตกและยังไม่ได้สอบใหม่นั้นเขาจะอยู่ได้อย่างไร ใบขมิ้นก็ไม่มี เงินก็ไม่มีจะกิน ตั้งอา
 ทัยคนอื่นเขากิน ขมิ้น ๓ ล้อ โคนมากท่านทราบไหมว่าเป็นคนชั้นกรรมมาชีพ คือกรรมกรที่จาก
 ไบรามาเพื่อจะมาหาเงินไปซื้อข้าวซื้อปลาซื้อลูกเมียที่บ้าน และบางทีได้มากก็ซื้อวัวซื้อควาย
 ทำมา การกระทำโดยการสุจริตเช่นนี้รัฐบาลควรที่จะส่งเสริมหรือไม่เพียงใด นอกจากนั้นใน
 การที่ท่านบอกว่าการมาสอบใบขมิ้นนี้มีเพียงร้อยกว่าคนนั้น ความจริงเข้าใจว่าท่านอ่านผิด
 เมื่อสี่ปี เพราะทุก ๆ วันมีไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน แต่เจ้าหน้าที่มีเพียงคนเดียว คือร้อยตรี
 ชวน ๆ เท่านั้นเป็นคนสอบ เพราะฉะนั้นการสอบมันจะเป็นไปได้อย่างไร วันหนึ่งไม่กี่
 ๑๕ คน และคำถามเหล่านี้ต่างก็แล้วแต่อยากจะถาม จักอะไรออกมาก็ตาม อย่างลึวกก็
 สรุปร้อยวันหนึ่ง ไปโคนมือจิ้ง ๆ เขาคคนหนึ่งบอกว่าวันหนึ่งเลี้ยงครั้งเดียว เลขโคจรไม่ใหญ่
 บอกว่าเลี้ยงครั้งเดียวอย่างไร ก็เลี้ยงแต่ขยับไปเท่านั้น เขาพูดอย่างนี้ท่านเคยเห็นไหม แล้ว
 เมื่อ ๑๔ - ๑๕ วันมานี้ได้มีการฟ้องกรมตำรวจที่กองทะเบียน ก็เพราะว่าเจ้าหน้าที่ไม่อุ
 มุสลัยในเรื่องการจดทะเบียนรถ อย่างนี้ท่านทราบหรือไม่ว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ชักเลิก อภิปรายมากนักร

นายชาญนุทร ไชยคำมิ่ง (ภาพสินธุ์) : นี่แหละชัก ท่านทราบหรือไม่
ว่า นี่แหละชัก ที่นี้ท่านบอกว่าคุณมีสามล้อเหล่านี้ ถ้าหากว่าเห็นว่ามีมาจากต่างจังหวัดไม่
สามารถจะถูกต้องจรรยาบรรณนั้น ท่านอธิบดีกรมตำรวจจะให้เวลาแก่กรมตำรวจกรมพวกที่ไม่
รู้ได้หรือไม่ โดยเปิดงบประมาณก้อนหนึ่งขึ้น ผู้ที่ไม่รู้เอาของมาขายแล้วออกไปจนพูดไปอบรม
เป็นรุ่น ๆ เป็นการช่วยเหลือคนไทย ก็กว่าที่จะเอามาสอบได้ไม่ได้ก็ช่างแกล้งไปและวันหลัง
แก่ก็มาใหม่ ถูกเมียทางบ้านก็เคืองร้อน ท่านทราบหรือไม่ จะผ่อนผันได้เพียงใด

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ผู้สอบนั้นมีสองคนคือนายร้อยตำรวจตรี ช้วน ๆ และนายพันตำรวจตรี ประเสริฐ ๆ จำนวน
สามล้อที่สอบนั้น ๑,๕๕๓ ไม่ใช่ ๒๐๐ เมื่อก่อนข้าพเจ้าก็อ่าน ๑,๕๕๓ สอบได้ ๔๒๒ สอบตก
๑,๑๓๑ ในขณะที่เราผ่อนผันให้จนถึงวันที่ ๓๑ มกราคมปีนี้ พวกที่มีสิทธิที่จะเข้าสอบได้ใหม่
และขณะนี้ก็ยังขังรถสามล้ออยู่ได้ ถ้าไม่ประพฤติผิดกฎจราจร นี่เป็นการผ่อนผันของตำรวจแล้ว
ในการที่ตำรวจจำเป็นต้องสอบรถสามล้อใหม่นี้ เพราะเหตุว่าอุบัติเหตุคนขี่รถสามล้อถูก
รถยนต์ชนตายถึง ๕๗ คน เป็นคนมาจากต่างจังหวัด ท่านไม่เสียดายชีวิตของคนซึ่งเสียดชีวิต
ไปถึง ๕๗ คนบ้างหรือ ท่านจะเอาสิทธิให้แก่บุคคลคนหนึ่ง แต่ไม่ถือถึงความตายของคนโดยสาร
และคนขี่ถึงตายถึง ๕๗ คนเมื่อปีกลายนี้ เพราะฉะนั้นตำรวจจำเป็นที่จะต้องหาวิธีแก้ไข
ที่จะสอบเพื่อจะคัดเลือบุคคลซึ่งมีความรู้ คำถามนั้นถามถนนหนทาง ถามได้ซึ่งมีอยู่ในพระราช
บัญญัติจราจร แต่ถามค่านะ ขามก็คนนั้นข้าพเจ้าเรียกว่า ผู้ตามคงเป็นมา ซึ่งท่านมีสิทธิที่จะเอา
หลักฐานมาร้องเรียนข้าพเจ้าได้ อย่างมาพูดกันในสภาแล้วให้ตกไป ข้าพเจ้าจะทำการสอบสวน

นายชาญนุทร /
นายชาญนุทร ไชยคำมิ่ง (ภาพสินธุ์) : ผมต้องขอประทานโทษที่ไล่

ถามซึ่งผมไล่คือมาด้วยนี้มาพูดในสภา ความจริงถ้ามีหลักฐาน แต่ว่าเมื่อเอาขึ้นไปมามันก็จะ เป็น

การลำบากแก่คนสามล่อนั้นเอง เพราะไม่มีอิทธิพลในกรุงเทพฯ จึงขอให้เป็นการผิดของ
 คนที่โชยขึ้นขึ้นเป็นหลักฐาน ท่านอธิบดีกรมตำรวจบอกว่าข้าพเจ้านี้ไม่เสียดายชีวิตของประชาชน
 ๕๗ คนหรือที่ตายไปแล้วนั้น อยากจะพูดตามว่าในจำนวน ๕๗ คนนี้รัตนบัตรสามล่อ ไม่ใช่
 สามล่อชคน ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟังที่งานวัด หน้าวัดนครนาถรถยนต์ของนายทหารชั้น
 ผู้ใหญ่คนหนึ่งชรถสามล่อเครื่อง เกือบสามคนตายไม่ได้เงินค่าทำศพที่จนกระทั่งมีคดี/ รถของ
 ท่านรัฐมนตรีคนไหนชรถสามล่อที่หน้าวังสวนกุหลาบชนหัก ผลที่สุดคดีค่าเงินไม่ได้ เพราะมีผู้มี
 อิทธิพลคนหนึ่ง ใครชนใครแน่ สามล่อไม่ได้ชนเลย ความจริงการเงอะงะยอมมีเป็นของ
 ธรรมดา มันเกี่ยวกับกฎจราจรและเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ชื่อนี้จะ โทษผู้บริสุทธิ์ที่มาขับไม่ได้ นอกจาก
 นั้นท่านทราบไหมว่า เดียวนี้สามล่อเครื่องขึ้นไม่เท่าไรแล้ว เพราะสามล่อธรรมดาไม่มี
 สามล่อธรรมดาเป็นการลดค่าครองชีพอย่างหนึ่ง และเป็นการเหมาะสมอย่างหนึ่งที่ทำให้คนโดยสรว
 ไปพระ ของตนเองให้ทันรวดเร็ว ท่านทราบหรือไม่ว่าเป็นการลดค่าครองชีพอย่างหนึ่ง และนอก
 จากนั้น ในการที่ท่านสอบกฎจราจรนี้เท่าที่ผมได้ถามว่าท่านจะเรียกสามล่อที่มาลงชื่อแล้วจัดเป็น
 นิคมอบรมเพื่อช่วยเหลือจะไต่หรือดูไม่ ถ้าหากไม่ได้เป็นการแสดงว่าท่านต้องการ จะให้สามล่อ
 กลับไปบ้านไซหรือไม

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย:
 ในการที่จะเรียกเอาสามล่อเข้ามาอบรมนั้น ไม่มีอำนาจที่จะเรียกได้ กฎหมายก็ไม่มี ข้าพเจ้าไม่
 สิทธิที่จะเรียกสามล่อเข้ามาอบรมและไม่มีงบประมาณที่จะกระทำด้วย ที่บอกว่าสามล่อเครื่องนั้น
 ราคาสูงขึ้น เพราะเหตุว่าสามล่อลดลง ความจริงรถสามล่อนั้นไม่ใช่ลดลงมีจำนวนเท่าเดิม
 เพราะเหตุว่าสามล่อนั้นมีคนขับขึ้นหลายผลัด ผู้ที่ไม่ได้ก็มี ผลัดอื่นที่เขาได้ไม่ขับขึ้นก็มีสิทธิที่จะเอา
 สามล่อคืนนั้นไปใช้ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นปัญหาอะไร ที่ว่าเนื่องจากว่าการสอบไม่ขึ้นขึ้น

สภาผู้แทนราษฎร ก.ร./๓๔๗ (วิสามัญ)

อุทงศ์

๒๕
ก.ร./๓ 408

ทำให้สามล้อรวมคาลกตงและสามล้อเครื่องขึ้นราคา และสามล้อเครื่องเราก็จำกัก
ในขณะนี้อ่าคิดไว้เพียง ๒,๐๐๐ คัน ไม่นำมาก

ส่วนในเรื่องที่ท่านบอกว่า มีปัญหาที่ทางตำรวจเขามาสอบถามไม่ถูกต้อง ท่านไม่กล้ามา
 ขึ้นชั้นในสภา และเกรงว่าสามล้อจะถูกกรมตำรวจจากตำรวจนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้า
 ยินดีที่จะคุ้มครองป้องกัน และขอออกว่า นับตั้งแต่ ๗๗๗ ที่เราทำวิธีนี้ไปแล้ว ตำรวจจับรถสามล้อ
 น้อยลงไปที่สุด เพราะว่าทั้งสองฝ่ายเข้าใจที่ทางกันดี หยุดจกตคามบ้าง ช้าไม่เกาะกะ ข้าพ
 จุสดีติการที่ดีจับกุมรถสามล้อนี้ทุกวัน เพราะเรามีรายงานประจำมาถึงอธิบดีตำรวจ ในเรื่อง
 การลักทรัพย์อะไรต่าง ๆ ถ้าท่านจะถาม ท่านรัฐมนตรีทุกคนรู้ว่าใครถูกจับกุมอะไรข้างใน
 กรุงเทพฯ ฯ เพราะเราแจกจ่ายเรื่องนี้ไปถึงรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทุกคน และแม้แต่ผู้พิพากษา
 ศาลอาญา ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ซึ่งอยู่ในขบวนการยุติธรรม เราก็ส่งสถิติการจับกุมนี้ให้ท่าน
 ผู้ใหญ่เหล่านี้ช่วยกันวินิจฉัยในการแก้ไขเหตุการณ์

นายชาอุยหฺร โสภคาวัง (กาศสินธุ) : กระผมขออภิปรายเป็นครั้งสุดท้ายว่า

ข้อ ๑. การจดทะเบียนสามล้อในต่างจังหวัดก็ดี และการออกใบขับขี่ที่จักรยาน
 สามล้อในต่างจังหวัดก็ดี ถ้าท่านจะได้ทำทะเบียนขึ้นว่า ผู้ใดบ้างที่ถึงขยับอยู่ในเดือนนี้ และ
 ผู้ใดบ้างที่ถึงขยับขึ้นในเดือนนี้ แล้วนำใบขับขี่เหล่านี้มาฝากไว้ที่กองทะเบียน เพื่อให้นำเข้ามา
 เป็นการล่าช้าลงแบบนี้จะได้หรือไม่ เพราะว่าถึงนำเข้ามาแล้วก็ยังคงมาสอบใหม่ โดยที่
 ทางกฎหมายถือว่าใบขับขี่ทั้งประเทศนะใช้ได้หมด ทางตำรวจก็ออกข้อบังคับว่า จะยังคงสอบ
 ใหม่สักครั้งหนึ่ง เพื่อไม่เป็นการยุ่งยากไม่ให้เกิดเส้นทางมาเสียเวลา เมื่อนายทะเบียนต่าง
 จังหวัดออกใบขับขี่ให้แก่ผู้ใดแล้ว ก็ให้ทำทะเบียนไว้ว่า จะขยับอยู่ที่วัน ไหนจะเลิกให้มา
 แจ้ง ห้ามมิให้นำเข้ามาเป็นการเสียเวลาของกองปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทางกรุงเทพฯ ฯ

ข้อ ๒. ขณะนี้ใกล้เวลาจะหมดกำหนดเกี่ยวกับการสอบใบขับขี่ที่จักรยานสามล้อและ
 จักรยานยนต์แล้ว ท่านจะผ่อนผันให้อีกสัก ๒ เดือนได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้จักรยานสามล้อที่นำ
 ครบครันมาต่างจังหวัดได้หาเวลาเตรียมตัวขยับขายกณบ้าน หรือใช้วิธีผ่อนใจซึ่งยัง
 คิดค้างเขาคอยู่

ข้อ ๓. กรรมการและเจ้าหน้าที่ที่ตั้งขึ้นไว้บนชื่อให้ท่านกล่าวหาว่าพร้อมเสร็จ โดยท่านอธิบดีใหญ่ที่สนใจว่าคำถามเป็นข้อ ๆ เป็นหมวด ๆ แล้วให้เรียกสามล้อไปสอบ แต่ละหมวดอย่าให้ซ้ำกัน และขอให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เอียงบ้างคนประมาณ ๑๒ คน แบ่งออกเป็น ๔ หมวด เพื่อให้การสอตรวจเร็วขึ้น เป็นแถวไม่ถ่วงปากจะได้หรือไม่

นายเพชรจรรจนอก ผู้แทน ศรียามนที รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ใบขมขื่นนั้น ตำรวจไม่สามารถจะเก็บไว้ได้ เพราะการที่จะปิดใบขมขื่นได้นั้น ๑. ^{๑.} ศาลสั่ง
๒. ผู้มีใบขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติจราจร ไม่ใช่เอะละ ๒ ๆ จะทำให้ต้องยุติการปฏิบัติของท่านนะ ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นทางตำรวจจะจัดการควบคุมวิธีของท่านที่เสนอนั้น ไม่ได้ คำถามนั้นได้เขียนแล้วได้เขียนเป็นระเบียบอยู่แล้ว แต่ว่าไม่เกิดเคย เพราะว่าเจ้าหน้าที่อาจจะหยิบมาตามข้อหนึ่งข้อใดได้เพียง ๕ ข้อ ดังนั้นซึ่งไม่เป็นของยากนัก จำนวนสายล่อที่ สอตรวจเวลานี้มีอยู่เพียง ๕๕๐ คน และบันทึกก็มีมาสอบอยู่เรื่อย ๆ วันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ดังนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นดูเข้าใจว่าในวันที่ ๑๑ มกราคมจะมีผู้สอตรวจได้สัก แต่ส่วนการจะ ก่อนยื่นประกาศโจทก์ไม่มัน ต้องดูสภาพผู้สอตรวจว่ามีคุณสมบัติที่ดีพอที่จะให้สอตรวจได้หรือไม่ ถ้าหากมีคุณสมบัติ ตำรวจบันทึกที่จะก่อนต้นให้ผู้อื่นที่สามล้อต่างจังหวัดสอตรวจได้ความที่ท่านเสนอ ทั้งนี้ต้องดูผลของการสอเสร็จ จดวันเป็นวันที่ ๑๑ มกราคม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งรวมคณบดี ๑. ของนายอารีย์ ตันติเวชกุล ตามเรื่องการปลูกสร้างอาคารบริเวณเพลิงไหม้ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

โดยที่ได้มีการกล่าวขวัญกันในหมู่ประชาชนถึง เรื่องการปลูกสร้างอาคารในบริเวณเพลิงไหม้ที่จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมทั้งการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องคำสัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและนายกเทศมนตรีเมืองเพชรบุรี เกี่ยวกั

การปลูกสร้างอาคารในเขตบริเวณเพลิงไหม้ ดังนั้นถ้าจะปล่อยให้เป็นที่ร้างทิ้งไว้ อาจทำให้เกิดผลเสียหายแก่การปกครองขึ้นได้ เพื่อให้เป็นที่กระจำจัต ซ้ำพเจ้าขอเรียนถวาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาการปลูกสร้างอาคารในบริเวณเพลิงไหม้จังหวัด เพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ ตั้งแต่เมื่อใด และได้มีแผนที่กำหนดเขตปลูกสร้างอาคารไว้โดยแจ้ง ชัดหรือไม่
 ๒. ขณะนี้ได้มีการปลูกสร้างอาคารในบริเวณดังกล่าวตามพระราชกฤษฎีกาหรือไม่
 ๓. กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ควบคุมการปลูกสร้างอาคารในบริเวณเพลิงไหม้ดังกล่าว โดยตรง หรือมอบหมายให้กรมโยธาเทศบาล หรือเทศบาลเมืองเพชรบุรีเป็นผู้ควบคุมแทน
 ๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เคยให้คำสัมภาษณ์ใด ๆ เกี่ยวกับกรณี ปลูกสร้างอาคาร เขตเพลิงไหม้ที่จังหวัด เพชรบุรีนี้แก่หนังสือพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์ใดอย่างใดหรือไม่
- ผู้ทำการแทนประชาชนสรกัญแดวารามฎร : เดี่ยว ท่านโฆษกครับ เนื่องจากจำนวน สรกัญซึ่งอยู่ในที่ประชุมจนจะไม่ครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาอยู่ในที่ ประชุมด้วย แล้วก็ยังมีความที่ควร จะเสร็จไหมซึ่งควร จะ ได้พิจารณา

พลเอก เดช เดชประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของค่านสมาชิกผู้ี้เกียรติดังนี้

๑. ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง ในเขตเพลิงไหม้เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงในราชกิจจานุเบกษาตอนที่ ๓๑ เล่ม ๒๗ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๕๓ และมีแผนที่วางแนวปลูกสร้างอาคารไว้ชัดเจนแล้ว
๒. ในขณะนี้ได้มีการก่อสร้างอาคารตามพระราชกฤษฎีกาย่าง และมีบางส่วนเท่า นั้นที่ได้มีการก่อสร้างรุดแล้วส่วนในเขตที่ยังไม่ได้เวนคืน ก็มีอาคารชั่วคราวบ้าง
๓. เมื่อได้ประกาศกฤษฎีกาควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้แล้ว กระทรวง

มหาดไทย โดยกรมโยธาเทศบาลเป็นผู้พิจารณาออกอนุญาตแบบและแผนผังการก่อสร้าง และ
จังหวัดเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างให้เป็นไปตามแบบแบบและแผนผังที่กรมโยธาเทศบาลได้
อนุญาตไว้ และเมื่อได้มีการประกาศใช้เทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเทศบาล
เมืองเพชรบุรีแล้ว เทศบาลเมืองเพชรบุรีก็เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการก่อสร้างอาคารต่อไป
ตามกฎหมาย

๔. เรื่องการสัมพันธไมตรีไม้อาจจะคงได้ เพราะว่ามีหลักฐานอะไรที่ในขณะนี้
จะทราบได้

นายอารี ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ครับ ขอประทานโทษ
นี่ก่อน คือข้อ ๒ ท่านรัฐมนตรีตอบยังไม่แน่ชัดครับ ที่พูดว่าให้กรุณาตอบข้อ ๒ นี้สักสักครั้งหนึ่ง

พลเอก เสงี่ยม ประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ขณะนี้ได้มีการก่อสร้างอาคารควบคุมอีกบ้างแล้ว

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานซักอย่างนี้คือ
ข้อ ๑ ที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่าได้มีพระราชกฤษฎีกากลางวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๔๙๓
รวมทั้งแผนผังก่อสร้างพระราชกฤษฎีกา เรียบร้อยแล้ว นั้นเป็นอันว่ามีการออกพระราชกฤษฎีกา
อย่างสมบูรณ์ถูกต้องแล้วความหลักการ

ส่วนข้อ ๒. ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่ามีการก่อสร้างจริง จึงขอประทานกราบเรียน
ซักข้อ ๑ - ๒ รวมกันดังนี้คือ พระราชกฤษฎีกานั้นเป็นที่แจ้งชัดกันอยู่ว่าเป็นไปตามพระบรม-
ราชโองการของพระมหากษัตริย์หรือพระหนึ่งพระมหากษัตริย์ไว้ว่าให้กระทำเช่นนั้น ในฐานะ
ที่รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลที่แล้วก็ตามเป็นรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และข้าราชการ
ก็เรียกชื่ว่าข้าราชการ ก็หมายความว่าบุคคลในพระองค์อย่างนี้เป็นต้น จึงออกจะ
เรียนซักว่าการที่มีการก่อสร้างอาคารขึ้นบ้างแล้วจริงตั้งที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนั้น ได้ก่อสร้าง
กันแยกแตกต่างกันไปจากแผนผังที่ก่อสร้างพระราชกฤษฎีกาหรือไม่ ถ้าผิดแยกแตกต่างกันไป คือ
ไม่ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกา อยากจะขอประทานกราบเรียนซักว่าบรรดาบุคคลที่อนุมัติไป
กันหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมก็ ได้กระทำตนละเมิดหรือหมิ่นพระบรมเดชา-
ชาติของพระมหากษัตริย์หรือเปล่า

ส่วนข้อ ๓. ที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าเป็นหน้าที่ของกรมโยธาเทศบาล และต่อมา
ก็มอบหมายให้เทศบาลเมืองเพชรบุรี เป็นผู้ดูแลแทนภายหลังที่ออกเทศบัญญัติการปลูกสร้างอาคาร
แล้วนั้น ใคร่ขอประทานกราบเรียนดังนี้ในระยะเวลาที่มีการปลูกสร้างเริ่มขึ้นนั้นอยู่ในหน้าที่ของใคร

ส่วนข้อ ๔. ข้าพเจ้ามีหลักฐานคือในหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ว่าเอาละข้าพเจ้าจะไม่
ถามเพราะท่านไม่ทราบ

พลเอก เชช เชชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทาง
กระทรวงมหาดไทยขอเรียนตอบข้อซักดังนี้ การประกาศพระราชกฤษฎีกาไปแล้วก็ได้มีการ
นี้

ก่อนนั้นอันเนื่องจากความเดือดร้อนของประชาชนไปบ้างบางราย ส่วนการเริ่มต้นปฏิบัติการตามกฎภูิกานั้น ในขั้นต้นก็เป็นหน้าที่ของกรมโยธาเทศบาล

นายอารีย์ ต้นคิเวชกุล (นครราชสีมา) : คือท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อบรมที่มเรียนซักไว้ว่าเป็นการละเมิดพระบรมเชษานภาพหรือเปล่า แล้วก็บรรดาท่านเหล่านั้นจะทำไมไม่กระทำคามหน้าที่ราชการ ไปרכזี่แจงด้วย ประเดี่ยจะหมดเวลา

พลเอก เศษ เศษประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : การที่ได้ออนันไป เนื่องจากความเดือดร้อนของประชาชนนั้นเนื่องจากว่าทางเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าเป็นความเดือดร้อนของประชาชน แต่ส่วนที่จะเป็นการละเมิดหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับวิธีที่จะวินิจฉัยได้

นายอารีย์ ต้นคิเวชกุล (นครราชสีมา) : น่ากลัวจะเป็น ๓ เพลงตกม้าตายเสียแล้ว คือไม่พยายามยอมกัน คือเรื่องจริงมันมีกฎหมายคือพระราชบัญญัติก่อสร้างเขตเพลิงใหม่ พ.ศ. ๒๔๗๒ เมื่อวานนี้ท่านรัฐมนตรีก็ไม่แจงเรื่องจังหวัดสุรินทร์ที่หนึ่งแล้ว อยากจะขอประทานกราบเรียนอย่างนี้มีข้อบังคับอยู่การปลูกสร้างอาคารนะชั่วครวต้อง ขออนุมัติคืออธิบดีกรมโยธาเทศบาลเป็นผู้เคียวที่อนุมัติ พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๒ เบิกคูมีเขียนไว้ชัดแจ่ง หน้าที่ใครกระทำอย่างไร มี แล้วการออกพระราชบัญญัติอาศัยกฎหมายอย่างไร มีอยู่ชัดแจ่ง ไปรคอย่าเลี้ยงกัน ข้าพเจ้าขอซักใหม่ว่าท่านเคยได้ใหม่ว่าเป็นการละเมิดพระบรมราชโองการพระมหากษัตริย์หรือเปล่า แล้วบรรดารัฐมนตรีชุกนั้นก็ ข้าพเจ้าไม่ว่าชุกนี้คือชุกนั้นก็ หรือว่าข้าราชการในครั้งกระนั้นก็คือ ซึ่งชุกนี้ได้รับราชการกันอยู่ ทำคนสมเป็นข้าราชการในพระองค์ใหม่

พลเอก เศษ เศษประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ทราบว่าจะเรียนอย่างไร นอกจากว่าได้มีพระราชกฤษฎีกาควบคุมการก่อสร้างและมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการไปตามนั้น-ในขณะที่ได้พิจารณาความเหมาะสมในขณะนั้น

ประชาชนมีความเดือดร้อน เจ้าหน้าที่ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของตนซึ่งจะพิจารณาความ
เหมาะสมก็ผ่อนผันไป

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ไม่ตรงประเด็น การผ่อนผันมีใน
กฎหมายคือปลูกอาคารชั่วคราวหรือเพิง อาคารถาวรปลูกไม่ได้ กฎหมายว่าจ้างก็ไม่ได้
ข้อบังคับบอกว่าไม่ให้เอาเข้ามาพูด ปลูกไม่ได้ ที่นี้เอาละเมื่อมีปลูกแล้ว ท่านตอบอย่างนี้
เอา มันเหลือครึ่งสุดท้ายแล้วก็รวบรัดอย่างนี้ก็แล้วกัน ท่านไม่ยอมตอบอย่างนั้นก็แล้ว
คุณเจ้าขอชี้ว่าถ้าปรากฏว่ามีการปลูกสร้างอาคารผิดไปจากกฎหมายที่ออกไว้โดยมีอนุมัติ
ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ดี รัฐมนตรีรับใหม่ว่าจะดำเนินการลงโทษโดยเปิดเผย นี่ข้อ ๑.

๒. เมื่อมีการปลูกสร้างอาคารซึ่งผิดขึ้นนี้ ตามพระราชบัญญัติบอกชี้ว่าทางกรม
เขตเทศบาลก็ดี หรือทางมหาดไทยก็ดีมีอำนาจขอร้องศาลสั่งให้รื้อได้ นี่ตามกฎหมาย
กระทำหรือไม่ นี่ข้อ ๒.

๓. คือเดี๋ยวนี้เห็นที่แจ้งชัดแล้วใช่ไหมว่าถ้าหากว่ามีการปลูกสร้างอาคารผิดก็
ะบุคคลผู้สร้างอาคารผิดจากกฎหมายก็ดี บุคคลผู้มีหน้าที่รักษากฎหมายไม่ดำเนินการตาม
หมายก็ดี หรือบุคคลผู้มีหน้าที่คุ้มครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ดีไม่ลงโทษอย่างนั้น ควรจะต้อง
โทษตัวเองบ้างไหม

พลเอก เศษ เศษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ขอเรียนว่าถ้าหากว่ามีผู้ที่เสียหายร้องเรียนขึ้นมา ทางกระทรวงมหาดไทยก็ยินดีที่จะพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันคับคอบไปเห็นกระทูล้อมขรรพดา

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา เรื่องการจำหน่ายสุราแม่โขง ตามกระทรวงอุตสาหกรรม ปรากฏ
ว่านายเสรี ไม่มา เป็นน่านไป อันที่ ๕ นายแคว้น นรปติ เรื่องการกู้เงินจากธนาคารโลก
ตามกระทรวงการคลัง

นายแคว้น นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทูล้อมขรรพดาว่า การกระทรวง
การคลัง คึงคอบไป

ตามที่ปรากฏว่าในเร็ว ๆ นี้ประเทศไทยกู้เงินจากธนาคารโลกเพื่อการรถไฟไม่ได้
เนื่องจากธนาคารโลกได้เสนอเงื่อนไขแก่ประเทศไทยหลายประการนั้น ขอเรียนถามว่า

๑. ธนาคารโลกได้เสนอเงื่อนไขแก่ประเทศไทยอย่างใดบ้าง และรัฐบาลไทยได้
ให้ข้อสัง^{๓๓}เทศหรือได้ปรับปรุงกิจการตามเงื่อนไขของธนาคารโลกประการใด

๒. เมื่อธนาคารโลกไม่ให้กู้เงิน รัฐบาลได้เงินประเภทใดมาจ่ายในกิจการก่อสร้าง
ทางรถไฟหยุดงักหรือไม่เพียงใด รัฐบาลตั้งใจจะนำเงินกู้มาใช้จ่ายอย่างไร

๓. ประเทศไทยได้เป็นลูกหนี้ธนาคารโลกเท่าใด ส่งให้คืนแล้วเท่าใด เหลือเท่าใด
และได้กู้ยืมมาที่ครั้ง เมื่อใด และการกู้ครั้งที่แล้วธนาคารโลกได้เสนอเงื่อนไขอย่างไรบ้าง

๕/พลโทเอก เพ็ญเลิศบริรักษ์พิทักษ์กิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

กระทรวงการคลังขอตอบ ตอบข้อ ๑ การเจรจาเงินจากธนาคารโลกที่กำลังอยู่ในขั้นดำเนินการ
จึงไม่สมควรจะเปิดเผยสิ่งใด ๆ ซึ่งยังไม่เสร็จลง ตอบข้อ ๒ ที่ถามว่าเมื่อธนาคารโลกไม่ให้
เงิน รัฐบาลได้เงินประเภทใดมาจ่ายกิจการก่อสร้างรถไฟจะหยุดงักหรือไม่เพียงใดนั้น ขอตอบ
ว่าเพื่อตอบในข้อ ๑ ว่าการเจรจากำลังดำเนินการอยู่ก็ไม่หมายความว่าธนาคารโลกไม่ให้เงิน

ตอบข้อ ๓ ประเทศไทยได้กู้เงินจากธนาคารโลกครั้งเดียว คือเมื่อตุลาคม ๒๔๕๓
เป็นเงินวงเงิน ๒๕ ล้านเหรียญอเมริกัน แบ่งเป็นโครงการชลประทานวงเงิน ๑๕ ล้านเหรียญ
กอกเบี้ย ๕ เพอร์เซนต์ครึ่ง โครงการรถไฟ ๓ ล้านเหรียญกอกเบี้ย ๓ ^๓/_๔ เพอร์เซนต์ โครงการ
รถไฟ ๕.๕ ล้านเหรียญ กอกเบี้ยค่าธรรมเนียม ๓ ^๓/_๔ เพอร์เซนต์ จนถึงสิ้นปี ๒๔๕๖ เปิดเงินมา
ใช้ ๒ ล้านเหรียญอเมริกัน ยังไม่ได้ส่งให้คืนเงินเพราะยังไม่ถึงกำหนด การกำหนดส่งคืนเงิน

เงินงวดแรกวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒๐,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน แต่ส่งดอกเบี้ย
ไม่มีค่าเลย เงื่อนไขในการกู้เงินมีดังนี้ ๑. รัฐบาลจะตั้งการรถไฟ และการท่าเรือเป็นองค์การ
อิสระ ๒. รัฐบาลจะตั้งงบประมาณให้โครงการทั้ง ๓ ค่าเงินไปเรียบร้อยแล้วไม่ขาดเงินบาท ๓.
รัฐบาลจะรักษาสภาพเศรษฐกิจการคลังให้อยู่ในฐานะมั่นคง

นายแคล้ว นรมติ (ชอนแกม) : ข้าพเจ้าขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังตั้งข้อสงสัย โดยที่ทราบว่าขณะนี้เรา ได้กำลังเจรจากู้เงินธนาคารโลกอยู่นั้น ข้าพเจ้า
ขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่า คือว่างบประมาณปี ๒๕๕๓ นี้ ท่านได้ตั้งไว้จากเงินกู้จำนวนนี้หรือไม่
ไม่ ประการที่สอง ถ้าหากว่าท่านเจรจากู้เงินจากธนาคารโลกไว้ไม่ได้แล้ว ขอเรียนท่านว่าการ
รถไฟจะส่งออกไปหรือไม่ ถ้าหากว่ากู้เงินจากธนาคารโลกไม่ได้ ท่านจะเอาเงินจากประเทศไทย
จ่าย ขอเรียนตั้งข้อสงสัยว่าในการที่เราได้กู้เงินเขาไป ความที่ท่านว่า ๒๕.๔ ล้าน ยังไม่ได้เงิน
คืน ใช่แต่เพียงดอกเบี้ยคืนนั้น ขอเรียนว่าในการที่เราได้กู้เงินมา เขาเสนอเงื่อนไขมาตั้งนั้นแล้ว เขา
ส่งเจ้าหน้าที่กิจการ เจ้าหน้าที่ของธนาคารโลกมาควบคุมเพียงใดหรือไม่ และเราต้องมีข้อผูกมัดใน
การที่จะปฏิบัติตามความคิดเห็นแนะนำของเจ้าหน้าที่เหล่านั้น เพียงใดหรือไม่

พลโท เภา เพ็ญเลิศบริรักษ์พิทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตอบข้อ
ตั้งข้อสงสัยว่า ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่าเมื่อธนาคารโลกยังดำเนินการเจรจากู้เงินไม่ได้หมายความว่า
ธนาคารโลกไม่ให้เงิน ถ้าหากว่าธนาคารโลกไม่ให้เงิน เราได้ตั้งงบประมาณ ๒๕๕๓ ไว้แล้ว และ
มีเงินที่จะใช้ได้ตามงบประมาณที่ได้เสนอต่อสภานี้แล้ว ข้อที่ ๒ ขอเรียนว่า เมื่อได้กู้เงินมาแล้ว
ธนาคารโลกจะได้ส่งเจ้าหน้าที่มาควบคุมเราหรือไม่ ในข้อนี้ขอตอบว่ามีเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ ๓
ข้อนั้น เราต้องปฏิบัติตาม ๓ ข้อนี้ที่การที่ธนาคารส่งคนมาดูแลก็เพื่อให้อำนาจควบคุมเงื่อนไข ๓ ข้อที่
กล่าวแล้ว

นายแคล้ว นรมติ (ชอนแกม) : ข้าพเจ้าขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ท่านยังไม่ได้
ตอบคำถามของข้าพเจ้าข้อหนึ่งว่า ในงบประมาณปี ๒๕๕๓ นั้น ท่านได้ตั้งเงินไว้จากเงินกู้หรือไม่
ข้าพเจ้าขอทราบด้วย ประการที่สอง ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าในการกู้เงินเข้ามา ๒๕.๔ ล้าน ทาง
รัฐบาลไทย ได้เอาอะไรเป็นหลักประกัน แล้วถ้าหากว่า เขาเสนอเงื่อนไขมาเช่นนั้น ถ้าหากว่าเรา

หรือเรามีสัญญาผูกมัดกับประชาชนให้ธนาคารโลกจัดการต่อเราในฐานะที่เป็นลูกหนี้ประจำ เค้าบ้างหรือ
ไม่

พลโท เกา เพียรเลิศมริวัฒน์หุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาล
ไม่มีเอาสิ่งใดเป็นประกันเป็นอันขาด นอกจากความเชื่อถือของรัฐบาลนี้เอง ข้อข้อ ๒ ที่บัญญัติมา
แล้วรัฐบาล ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขใดถูกต้องทุกประการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทำในอันจับ ๕ พรรคคา ของ
นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ ตามเรื่องการคืนเงินบางขุนพรหม ตามกระทรวงการคลัง

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุคร) : ก่อนที่จะถามนี้ กระผมใครจะเวียนถาม
ท่านประธานเสียก่อนว่ากระทำเรื่องนี้ตามเจตนาที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ กระผมไม่ทราบ
เหตุผลเหมือนกันว่าเหตุไฉนท่านประธานจึงได้จัดให้ตามกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า จริง
อยู่ที่ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลัง แต่ว่าเรื่องนี้ไม่ไช่นโยบายก็เหมือนนโยบาย

แล้วอีกประการหนึ่ง ค้วยเหตุผลที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรี้ ได้มีหนังสือติดต่อกับข้าพเจ้า
ซึ่งมีส่วนที่จะได้รับมรดกครั้งนี้ แล้วผมจึงสงสัยว่าเหตุไฉนจึงได้ไม่ไห้กระทรวงการคลังเก็บเงิน
ถ้าหากว่าผมได้ชัก ไซร้ ได้เลี้ยงหรืออ้างถึงหนังสือของท่านนายกรัฐมนตรี้ซึ่งมีสองสามฉบับที่มีไปถึง
กรมหมื่นนครสวรรค์ศักดิ์พินิจแล้ว ทำไมทางกระทรวงการคลังจะรู้เรื่อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การที่ส่งกระทรวงเกี่ยวกับกิจการที่จะให้ตอบ
ความสวยงามและการรับผิดชอบมอบหมายในหน้าที่ จะให้ท่านก็ถามได้ ตามเถอะ และถามตามที่
ท่านว่า

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
การกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่ารัฐบาลคำจริจะคืนวังบางขุนพรหมให้แก่ทายาทของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิจผู้เป็นเจ้าของ มีความจริงเพียงไรหรือไม่ ถ้าจะคืน
คืนเมื่อใด ถ้าจะไม่คืน เพราะเหตุใด.

พลโท เกา เพียรเลิศ บริษัทผู้ทอผ้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ตามสมมติตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าคือว่าการกระทรวงการคลัง
ตอบว่าไม่ทราบเรื่องเลย

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : กระผมสงสัยเหมือนกันว่า ทำไม
รัฐมนตรีจึงตอบมาอย่างนั้น ท่านตอบมาบอกว่าไม่ทราบเรื่อง คือในคำถามของผม จริง
ที่ท่านชอบที่จะตอบได้ว่าไม่ทราบเรื่องเลย แต่ว่ากระผมถามว่าคำจริจะคืน ที่ผมว่าคำจริจะ
คืน ผมมีหลักฐาน หนังสือของนายกรัฐมนตรีฉบับนั้นและเป็นนายกของรัฐบาลในสมัยนี้ด้วย
ได้มีหนังสือคิดต่อไป นั้นแหละคือความคำจริ นี่ผมไม่ถึงเรียนท่านประธานในตอนแรกว่าผม
เรียนตามท่านนายก แล้วทำไมมาให้ทางกระทรวงการคลังตอบ กระทรวงการคลังจึง
ตอบว่าไม่รู้เรื่อง นี่แล้วท่านประธานจะไปรจจัดการสถานีใด เพราะว่าคนที่ผมถามนั้น
เรื่องของประชาชนเขาสงสัย ผมเป็นผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ที่จะรับใช้ประชาชนผมก็ถาม แล้ว
ทางรัฐบาลตอบมาอย่างนี้ท่านประธานจะว่าอย่างไร

พลโท พรหมวิเกา เพียรเลิศ บริษัทผู้ทอผ้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้ ก็ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ตอบ
อย่างนี้แหละ เพราะข้าพเจ้าไม่รู้จริง ๆ และในรัฐบาลนี้ที่ข้าพเจ้าอยู่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังจะไม่ทราบ ในรัฐบาลนี้

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : นี่ที่ผมเป็นขึ้นมาอย่างนี้ถือเป็นการชักชวนท่าน

ประธาน ฅปลานทานประธานก่อน .

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการชักอยู่ในตัว

นายบุญคุ้ม จันทรสิริยวงศ์ (อุทรธานี) : เป็นการชักอย่าง ไร ไม่อยู่ในประ

นเลย แล้วจะเป็นการชักได้อย่างไร คือเรื่องมันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน ฅก็เห็นใจ

ฅรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะเรื่องนี้ฅทราบมาเหมือนกันว่าฅเตรียมจะให้

ฅฅมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ตอบ แล้วเวลานี้ท่านไม่ได้อยู่ที่นี้ ท่านลุกออกไป

ฅแล้ว เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการฅอาจจะไม่ทราบเรื่องจริง แล้วท่านประธานจะ

ฅการสถานีโต เพื่อให้เรื่องนี้เป็นการคลี่คลายต่อประชาชนซึ่งเขาต้องการจะทราบ ท่าน

ประธานจะจัดการสถานีโต ฅมีเหตุผลของท่านประธาน ฅตามมานะฅตามว่าค่าที่จะคืน

ฅใหม่ ถ้าคืนจะคืนเมื่อโต ถ้าไม่คืนเพราะเหตุโต ฅมีเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานจะ

ฅการสถานีโต เมื่อเรื่องเป็นอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็รัฐมนตรีท่านก็ตอบแล้วว่าท่านไม่

ทราบ

นายบุญคุ้ม จันทรสิริยวงศ์ (อุทรธานี) : ท่านประธานของที่ประชุมนี้ ท่านว่า
7เป็น

ฅนั้นจะคงจัดการให้เรื่องนี้ใ้ค่าเร็วลุล่วงไป เพื่อให้ประชาชนเขาได้ทราบสิ่งที่เขาสงสัยอยู่

ฅท่านจะตอบอย่างนี้ตอบได้หรือ ข้าพเจ้าตั้งกระทู้มานี้ ตั้งมาตามข้อบังคับ ซึ่งข้อบังคับนี้เอาด้วย

ฅรัฐธรรมนูญออกมา แล้วถ้าเป็นอย่างนี้แล้วจะหมายความว่าอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือตามข้อบังคับและตามรัฐธรรมนูญ

ฅฅมนตรีมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามของสมาชิกในเมื่อตั้งกระทู้ถาม ในเมื่อเรื่องนั้นเกี่ยวกับฅไม่

ฅหรือเกี่ยวกับความสำคัญ อาจจะไม่ตอบก็ได้ ท่านอาจจะรักษาสิทธิของท่าน

นายบุญคุ้ม จันทรสิริยวงศ์ (อุทรธานี) : ถูกแล้ว ถ้าหากว่าสิ่งใดรัฐธรรมนูญ

พูดไว้ว่าจะไม่ตอบก็ได้ แต่ว่าจะต้องเป็นเรื่องที่ถ้าตอบแล้วจะเป็นการเสียหายแก่แผ่นดิน
มาหาซิ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกข้าพเจ้ามาซิว่าทำไมไม่ได้ เพราะว่า
นโยบายลับซึ่งจะต้องสงวนไว้ ถ้าตอบไปจะเสียหาย ท่านรัฐมนตรีตอบมา ผมพอใจ

พลโท เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : คือ
นโยบายลับหรือลวง คือว่าข้าพเจ้าก็รักษานโยบายของรัฐ ไม่ทราบกับลวงว่าไม่ทราบ
ท่านจะมาเค้นให้ข้าพเจ้าบอกอย่างไร ก็มันไม่ทราบ ไม่มีเรื่องทางกระทรวงการคลัง
กระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบในทรัพย์สินสมบัติ อสังหาริมทรัพย์ของรัฐ ของประชาชน ก็ไม่มี
เรื่องในกระทรวงการคลังเลย จะให้ตอบว่าอย่างไร

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ความระเบียบข้อบังคับนี้ ระบุไว้
จะจัดการเข้าสู่ระเบียบวาระจำเป็นที่ทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะต้องแจ้งไปให้เจ้า
กระทรวงใดทราบ และเจ้ากระทรวงใดแจ้งมาทางสำนักงานเลขานุการ แล้วว่าพร้อมที่จะตอบ
จึงได้แจ้งเข้าระเบียบวาระ นี่ก็แสดงว่าคำถามของสมาชิกสำนักงานเลขานุการ ได้คิดต่อไป
จึงแจ้งกระทรวงแล้ว และเจ้ากระทรวงใดตอบมาแล้วว่าพร้อมที่จะตอบ แล้วเรื่องมันขึ้นเป็น
งานนี้ ท่านจะจัดการสถานใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ากระทรวงของท่านเลื่อนไป

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ไม่ได้จะเลื่อนไปอย่างไรท่านประ
ธาน จะต้องให้เจ้ากระทรวงตอบมาซิว่าขอเลื่อนไปโดยผู้ตอบไม่อยู่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ คืออย่างนี้ เคี้ยวขอตัดสินใหม่
ที่ท่านตอบแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ตอบว่าอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านตอบว่าท่านไม่ทราบเรื่อง

ท่านตอบแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวงศ์ (อุครธานี) : ท่านตอบว่าไม่ทราบ ร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวงศ์ (อุครธานี) : เอ๊ะ ท่านประธาน ในฐานะที่สภาผู้

แทนท่านขึ้นไปอยู่บนบัลลังก์นั้นก็เพื่อควบคุมการประมุขให้เป็นที่ตามข้อบังคับ ซึ่งได้เป็นผลที่ได้

ของดีมาจากรัฐธรรมนูญ เมื่อประชาชนเขาสนใจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้ถามเข้า

มา แล้วท่านจะมาตอบว่าไม่ทราบอย่างนี้ อย่างนี้จะใช้ใครหรือท่านประธาน ท่านตอบไม่

ได้หรือ ท่านตอบไม่ว่าไม่ทราบ มีอย่างเคียวว่าเป็นนโยบายลับซึ่งเปิดเผยไม่ได้จะเสียหายน

แก่แผ่นดิน ท่านตอบอย่างนั้นข้าพเจ้ายอม ถ้าตอบว่าไม่ทราบอย่างนี้ใช้ใครหรือท่านประธาน

เมื่อไม่ทราบแล้ว ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีกลังนะ ข้าพเจ้าเคารพ ท่านเป็นคนพูน้อย แต่

ข้าพเจ้าเชื่อจริง ๆ ว่าท่านไม่ทราบเรื่องเพราะว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องของรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงจะเป็นผู้ตอบ แล้วมีคนที่ท่านลูกหายหนีไปไหนไม่ทราบ แล้วนี่ท่านจะว่าอย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นั่ง เชิญท่านรัฐมนตรีกระทรวง

กลัง

พลโท เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทผู้ธุรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ข้าพเจ้ารับผิดชอบในกระทรวงของข้าพเจ้าตามรัฐธรรมนูญคนเคียวที่จะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ

คนนั้นเป็นสิทธิของข้าพเจ้า บัดนี้เขาไม่อยู่ ข้าพเจ้ารับผิดชอบ ข้าพเจ้าก็ตอบในหน้าที่ของ

กระทรวงการคลัง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ความแล้ว แปลว่าท่านรัฐมนตรีซึ่ง

ทำหน้าที่รับผิดชอบในกระทรวงการคลังท่านก็ได้รับในเรื่องนี้แล้วที่ท่านไม่ทราบในเรื่องนี้ เป็น

ไม่ว่าให้ท่านกระหู่ไป

นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวงศ์ (อุครธานี) : เคียวก่อนท่านประธาน คือว่าที่

ประชุมท่านประธานนะ ผู้ที่พ่นถูกไฟ คุมระเบียบข้อบังคับเมื่อมีสมาชิกถามไป แล้วเจ้า

กระทรวงคมนาคมว่าพร้อมที่จะตอบที่หมายควมว่ามีเรื่องแล้วซี ผมขอเรียนถามอีกนึคหนึ่งว่า
กระทรวงการคลังมีหนังสือแจ้งมา เมื่ออยู่ที่สำนักงานเลขที่ ๓ นี้ มีหนังสือของกระทรวงการ
คลัง ผมไปดูแล้วลงวันที่ ๒๐ ได้แจ้งมาจากกระทรวงการคลังว่าบัดนี้กระทรวงการคลังพร้อม
จะตอบกระทู้ของนายบุญคุ้ม ๓ แล้ว จึงได้ส่งผู้จัดเข้าระเบียบวาระ แล้วท่านมาตอบ
ที่หมายควมว่าอย่างไร ผมว่าไม่ถูกนะท่านประธาน

พลโท เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทวิทยุธุรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
แล้วแต่ท่านผู้แทนจะคัดค้านเถอะ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะตอบและตอบได้ยวันนี้ ตอบแล้วว่าไม่ทราบ
เรื่อง ข้าพเจ้าได้ตอบแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันกระทู้นี้ผ่านไป กระทู้อันถัด
ไปของนายบุญช่วย อัครถาวร ตามเรื่องสถานที่เรียนชั้นมัธยมไม่พล ตามกระทรวงศึกษา
การ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนอีกก่อน
ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญช่วยถามได้ ผมก็เรื่องแล้ว
ท่านตอบแล้ว บอกไม่ทราบ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานจะปล่อยให้
เขานี้ไปก็ได้หรือ ถูกข้อบังคับแล้วหรือท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว

หลวงธรรมพิศาล (ตราด) : ท่านประธานก็มิใช่ข้อบังคับ ก็ว่าเขาตอบ
อย่างนี้แล้ว จะชกหรือไม่ชก ประธานถาม ถามว่าจะชกหรือไม่ชก ถ้าไม่ชกก็เป็นอันว่าไป
กระทู้อื่น

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : เกี่ยวท่านประธาน ท่านจะปล่อยให้
สถานันนี้ไปปฏิบัติไปโดยเลอะเทอะ ไม่อยู่ในข้อบังคับอย่างนั้นหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เลอะเทอะนะท่าน ท่านเข้าใจ
เอาเอง ที่นี้ข้าพเจ้าก็ให้คุณบุญช่วย อัดดากรถามแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : เกี่ยวก่อน ท่านขึ้นมาถึงบนบัลลังก์
ท่านทราบหรือเปล่าว่า ข้อบังคับมีว่าอย่างไร รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้นะ ว่ารัฐมนตรีต้องตอบ
ในฐานะผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่มีความคุ้มครองและบริหารเพื่อประชาชน แล้วผู้แทนราษฎรของใจ
อื่นใด ถามเข้ามาต้องตอบ มีหน้าที่จะคอยตอบตามรัฐธรรมนูญ

นายฉวีวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : กระฎี่ที่ท่านประธาน ~~๘๕~~ทางรัฐบาล ^{และ}ผู้ถาม
ได้ปฏิบัติความระเบียบครบถ้วน ท่านถามมา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคอยแล้ว
ว่าไม่ทราบเรื่อง หาก ถ้าจะถามชัดอะไร ชักอีก ๓ ครั้งตามข้อบังคับ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ : เมื่อได้มีการตอบ
และถามแล้ว ถ้าหากว่ายังไม่พอใจ ตั้งกระทู้มาใหม่ได้ นี่เป็นหลักข้อบังคับ ท่านมีสิทธิ
จะเสนอเป็นกระทู้เข้ามาใหม่อีก เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านบอกว่า
ไม่ทราบ ท่านอาจจะไปตั้งถามที่ไหนอีกก็ได้

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : คุณสุวิชัย ๗ เอาข้อบังคับข้อไหนมาพูด
อย่างมาให้ฟังหน่อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอน่า มันแล้วไปแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : มันไม่ใช่เรื่องซุกกิ้นเล่น ๆ นี่ซุกกิ้น
สภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้ากินเงินเดือนเดือนของราษฎรเขานะ มาหาหน้าที่ในฐานะเป็น
แทนกินเงินเดือนเขา ก็ต้องให้ราษฎรรู้เรื่องกันซิว่าตอบไม่ตอบอย่างไร ถูกต้องหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ท่านตอบแล้ว ตอบว่าไม่ทราบ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : โหนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอบว่าไม่ทราบอย่างไรแล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ท่านประธานเห็นว่าถูกแล้วหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูก

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ท่านประธานดูรัฐธรรมนูญแล้วหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเออะ ท่านนั่งเถิด คุณบุญช่วย ๗

เขาจะได้ถาม

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : ข้าพเจ้าเสียใจ ท่านประธานว่า
การปฏิบัติอย่างนี้ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเขาเถิดไม่เป็นไร เมื่อท่านเห็นว่า
ถูกต้องแล้ว ผมเห็นว่ามันไม่ถูก เป็นเรื่องถูกของท่านแต่ผู้เดียว ผมไม่เห็นด้วย ผมเห็น
ว่าท่านประธานปฏิบัติฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่าน ที่ท่านกล่าวเช่นนั้นไม่ควรนะ
การฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญนะ ไม่เป็นการสมควรที่ท่านกล่าวเช่นนั้น

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : เคียวท่านประธาน ได้ ผมพร้อมที่
จะถอนถ้าหากเป็นการล่วงเกิน ที่ผมกล่าวนี้ผมกล่าวตามข้อเท็จจริง ตามความจริงที่ปรากฏ
ต่อหน้าสภาฯ ขอบอกนี้ ก็มันไม่ถูกต้องท่านประธานตามรัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้ว่าจะต้องตอบ
เพราะว่าผู้แทนเป็นผู้ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ก็เมื่อไม่ตอบมืออย่างเคียวเท่านั้น
ที่ไม่ตอบได้ คือเป็นราชการลับกับออกมาซิ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านนั่งก่อน คือการที่ข้าพเจ้า
ปฏิบัติหน้าที่.....

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ไปปรึกษาระเบียบ เขาอย่างนี้คิดว่า
ถ้าคุณบุญคุ้ม ๗ ซ่องใจ ผมก็พวกเดียวกัน ก็ท่านประธานก็ตีความในรัฐธรรมนูญไม่ได้ ก็ให้
สภาตีความ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษเออะ เลิกสอนกันเสียทีเออะ
โดยที่ข้าพเจ้าทำหน้าที่นี้ ข้าพเจ้าทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ และท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบตาม

รัฐธรรมนูญ ตัวท่านเองก็ซัดถามถามรัฐธรรมนูญ จะหาว่าข้าพเจ้ามีรัฐธรรมนูญหรือเป็น
การละเมิดรัฐธรรมนูญอย่างไรกัน เพราะฉะนั้นขอให้เลิกกันที่เรื่องนี้

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ผมคิดว่าหมดระเบียบวาระกระทู้อแล้ว
ขอให้ดำเนินการตามร่างระเบียบวาระต่อไป เมื่อกี้มีสัปดาห์ครั้น ครบหนึ่งชั่วโมงแล้ว
ก็ควรจะเกิดขึ้น ๑ ชั่วโมงไป ข้อบังคับชี้ไว้คำว่า ไม่เกิน ๑ ชั่วโมง

พร. รัฐผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีเวลาอีก ๒ - ๓ นาที
กระทู้อตามต่อไป ของนายบุญช่วย ชิตตถก อธิการ เรื่อง สถานที่เรียนชั้นมัธยมไม่พอ
ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายบุญช่วย ชิตตถก (มหาสารคาม) : ผมขอประทานโอกาสเรียนถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คึงต่อไปนี้

๑. เนื่องจากในท้องที่จังหวัดมหาสารคาม รัฐบาลได้จัดตั้งโรงเรียน
มัธยมศึกษาขึ้นตามอำเภอต่าง ๆ เกือบครบทุกอำเภอแล้ว ยังขาดแต่อำเภอโกสุมพิสัยเพียง
อำเภอเดียว เป็นเหตุให้ราษฎรในอำเภอนี้เดือดร้อนในเรื่องสถานที่ศึกษาอยู่เป็นอันมาก
จึงขอเรียนถามว่าจะกรุณาจัดตั้งโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอเมื่อใด และจะจัดตั้งให้ทัน
ปีการศึกษา ๒๔๕๗ นี้จะได้หรือไม่

๒. โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอในจังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดอื่น ๆ โดย
ทั่วไป ไม่มีเพียงชั้นมัธยมปีที่ ๓ เท่านั้น และทราบว่ารัฐบาลคำริจะให้อำเภอต่าง ๆ มี
เพียงชั้นนี้เท่านั้น เรื่องนี้เป็นความจริงเพียงใด จะกรุณาจัดตั้งให้ถึงชั้นมัธยมปีที่ ๒ เสียทุก
แห่งจะได้หรือไม่

พลเอกมังกร พนมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้อถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าคึงนี้ ๑ กระทรวงศึกษาธิการมี
โครงการที่จะจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้นตามอำเภอต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกอำเภอตามความ
จำเป็นก่อนหลัง และกำลังเงินงบประมาณที่ได้รับ สำหรับจังหวัดมหาสารคามมีโรงเรียน

มีระบบประจำอำเภอมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ บางจังหวัดคือแล้ว เพราะยังขาดอยู่อำเภอเดียวเท่านั้น การจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าวจึงต้องเฉลี่ยให้จังหวัดอื่นยังขาดมาก และมีความจำเป็นก่อน ฉะนั้นจึงไม่อาจจัดตั้งโรงเรียนประจำอำเภอโกสุมพิสัย ในปีการศึกษา ๒๔๘๓ ได้

ตอบข้อ ๒ โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอนั้นมีอยู่ ๒ สาย คือสายสามัญศึกษา และวิสามัญศึกษา ในสายสามัญศึกษา รับเด็กนักเรียนสอบไล่ได้ชั้นประถมปีที่ ๔ เพื่อให้เรียนต่อถึงชั้นมัธยมปีที่ ๓ มีการเรียนวิชาชีวะควบไปกับวิชาสามัญ เมื่อสำเร็จไปแล้วจะได้ออกไปประกอบอาชีพเป็นพลเมืองดีต่อไป และเป็นการยกระดับความรู้สามัญจากชั้นประถมปีที่ ๔ ให้สูงขึ้น ในสายวิสามัญศึกษา รับเด็กนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔ เพื่อเรียนต่อไปจนถึงชั้นมัธยม ๖ เพื่อเป็นการเรียนวิชาความรู้เพื่อไปศึกษาต่อในระดับสูง-หรือเตรียมเข้ามหาวิทยาลัยต่อไป โรงเรียนพิเศษที่โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอในสายวิสามัญนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะจัดขึ้นให้ถึงชั้นมัธยมปีที่ ๖ ทุกแห่ง

นายบุญช่วย อัครดากร (มหาสารคาม) : กระผมขอประทานซักสักเล็กน้อย คือว่าสำหรับอำเภอโกสุมพิสัยนั้น แม้ว่าจะ เป็นอำเภอที่อยู่ห่างไกลจากที่จังหวัดเพียง ๓๐๐ เส้นก็จริง แต่หาระยะทางที่จะไปสู่อำเภออื่นไปมาหากันไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว หน้าฝนไปมาไม่ได้เลย แม้แต่จะไปเวียง หรือไปม้า ก็ไปไม่ได้ ในเรื่องนี้เป็นที่สำคัญมาก เป็นความเดือดร้อนแก่ราษฎรในอำเภออย่างยิ่ง เพราะจะต้องเดินทาง ระยะทางอันห่างไกลคือว่าแทนที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ซักเถิด จะเอาอะไรก็ว่าไป

นายบุญช่วย อัครดากร (มหาสารคาม) : ครับ เหตุผลเล็กน้อยเท่านั้นครับ ที่คือแทนที่จะเดินทาง ไปชั่ว ระยะชั่ว โมงเดียวจะต้องเดินทาง ไซ้ระยะเวลาเท่า ๆ กับจากมหาสารคามหรือจังหวัดขอนแก่นแก่มากรุงเทพฯ ฯ ระยะเท่า ๆ กัน นี่เป็นระยะที่ห่างไกลอย่างแสนไกล ซึ่งทำให้ราษฎรเดือดร้อนในเรื่องนี้มากที่สุด จึงอยากจะกราบเรียนเพื่อท่านรัฐมนตรีได้โปรดเมตตาราษฎรในอำเภอนี้ เพื่อให้ได้จัดตั้งขึ้น ถ้าหากว่าท่านไม่สะดวก

พทพ

กรมการจะจัดตั้งขึ้นในปี ๒๔๕๓ ใ้แล้ว ก็อยากจะวิงวอนด้วยความเคารพว่า อยากจะขอ
 ให้จัดตั้งให้ทันปีการศึกษา ๒๔๕๔ จะไ้หรือไม่ นี่สำหรับ ~~จังหวัด~~ อำเภอนี้ อำเภอนี้มีจำนวน
 เมืองเท่ากับ ๒ - ๓ จังหวัดในบางจังหวัด ซึ่งเป็นความจำเป็นจริง ๆ จึงกราบเรียน
 ขวอน และอีกประการหนึ่ง ~~เรื่อง~~ เรื่องเกี่ยวโรงเรียนมัธยมวิสามัญ ซึ่งท่านจะโปรดให้มีการ
 จัดตั้งขึ้นถึงชั้นมัธยมปีที่ ๒ ทุกอำเภอที่ราชอาณาจักนั้นย่อมเป็นความกรุณา กระผมขอขอบ
 ประคุณอย่างสูง แต่อย่างไรก็ดีเท่าที่สังเกตในขณะนี้รู้สึกว่ ไ้ทราบจากทางการ โดยใกล้ชิด
 ในปี ๕๓ กิติ ในปี ๕๔ กิติ ทางการจะไ้มีการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมปีที่ ๕ ปีที่ ๕ หรือ
 ที่ ๒ ให้โรงเรียนที่กล่าวนั้นเลย เรื่องนี้เป็นความจริงเพียงใด ถ้าหากว่าเป็นนโยบาย
 กรมแท้จริงที่จะจัดตั้งขึ้นแล้ว ก็อยากจะขอความกรุณาให้จัดตั้งเพิ่มชั้นมัธยมปีที่ ๔ และปีที่ ๕
 ในปีการศึกษา ๒๔๕๓ นี้จะไ้หรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เมื่อกี้ก็
 คอยแล้วปี ๕๗ ซึ่งไม่ได้มีงบประมาณ เพราะฉะนั้นก็เห็นใจเหมือนกันว่า จำเป็นจะต้อง
 มี แต่ว่าท่านก็บอกว่าที่อำเภอเมืองมันลำบากเดินทางไปมาลำบาก ท่านก็ดูแต่ที่จังหวัดของท่าน
 อย่างเดียว ข้าพเจ้าว่าคงดูทั่วราชอาณาจักร เพราะฉะนั้นก็ต้องดูให้เหมาะสมที่จะทำอะไร
 แล้วก็ได้เรียนท่านสมาชิกแล้วว่า ท่านมีโรงเรียนอยู่^{ที่}อำเภอเวียงอำเภอเดียว ที่อื่นเขายัง
 ไม่มีอีกมาก เพราะฉะนั้นก็เห็นใจ แต่หากว่าถ้าจะมีงบประมาณในปีต่อ ๆ ไปก็คงจะจัดการให้
 ส่วนการตั้งมัธยมวิสามัญและสามัญนั้นก็แล้วแต่กำลังเงิน ถ้ามีเงินและเหมาะสมเราก็ตั้ง
 วิสามัญขึ้นให้เขาเรียนอย่างที่ได้เรียนกับท่านแล้ว สำหรับคนที่จะได้เรียนเตรียมอุดมต่อไปจน
 ถึงมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นถ้าเขาไม่มีที่เรียนในอำเภอพอก็มาเรียนที่จังหวัดก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นก็อาจจะถ่ายเทกันไป อย่างนี้ก็แล้วแต่กำลังเงิน ส่วนที่เราจะมีมัธยม ๓ นั้นเพื่อยกฐานะ
 ประถม ๔ ขึ้นเพราะว่าทั่ว ๆ ไปเขามีประถม ๒ ประถม ๓ ประถม ๔ อะไร ^{แต่} ^{ที่}ไม่มี
 มัธยม แต่ว่าพระบรมมหาราชวังก็ให้ใช้เพียงประถม ๔ เพราะฉะนั้นเพื่อมิให้ออกพระราช
 บังคับถึงชั้นมัธยมศึกษา ถ้าบังคับถึงมัธยมศึกษาแล้วรัฐบาลไม่มีเงิน เราจึงหาวิธีระดม
 ภาษีให้สูงขึ้น ก็คือผ่อนให้เป็นถึงมัธยม ๓ ได้โดยที่ไม่อยู่ในบังคับกฎหมาย เพราะนี่ก็เพื่อ
 เป็นการยกกระดุมการศึกษา ท่านก็เลยไปเข้าใจผิดว่า จะไม่มีชั้นนั้นชั้นนี้คือประถมศึกษานั้นเอ
 แหละ แต่เราอยากยกกระดุมการศึกษาให้ขึ้นถึงมัธยมได้โดยที่ไม่ต้องออกพระราชบัญญัติบังคับ
 ให้การศึกษาถึงชั้นมัธยมในชั้นต้นนี้ เพราะว่าถ้าขึ้นทำอย่างนั้น ออกพระราชบัญญัติไปถึงให้
 เด็กเรียนต้องบังคับเรียนถึงมัธยมศึกษาแล้ว รัฐบาลคงไม่มีเงินพอที่จะสร้างครู สร้าง
 โรงเรียนได้อย่างงั้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นการที่เราช่วยยกกระดุมการศึกษาขึ้นให้สูงเท่านั้น

นายบุญช่วย สัตถการ (มหาสารคาม) : กระผมขอประทานซักถามครั้งเดียว
 ก็ว่าสำหรับชั้นมัธยมปีที่ ๓ ซึ่งได้จัดตั้งไว้แล้วเป็นเวลาช้านานมาหลายปีแล้ว แล้วทว่า
 ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ปีต่อไปคงให้มีการตั้งเพิ่มถึงมัธยมปีที่ ๔ แล้ว จะรู้สึกว่ารุ่งนี้

จะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเป็นอันมาก กระทบก็ยากจะวิงวอน
สักว่า ถ้าหากปีนี้จะโปรดให้มีเพียงชั้นมัธยมปีที่ ๔ เพิ่มขึ้นในบางอำเภอโดยเฉยๆ ให้จังหวัด
ต่าง ๆ แล้วยังจะเป็นพระคุณมาก เรื่องนี้ท่านจะโปรดได้หรือไม่ ความจริงไม่จำเป็นจะต้องเพิ่ม
งบประมาณอะไร จำนวนครูที่มีอยู่เวลานี้พอแล้ว ขอประทานเรียนเท่านั้น

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

เรื่องปัญหาการศึกษาเป็นเรื่องปัญหาใหญ่ ท่านบอกว่าจะเกิดยุ่งยาก เป็นปัญหาใหญ่ เป็น
ความจริง ข้าพเจ้ารับรอง เวลานี้รัฐบาลให้เงินกระทรวงศึกษารวมทั้งเงินพิเศษของครูและ
งบประมาณการจร ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดแล้วเป็นเงินตั้ง ๕๐๐ ล้านแล้วเวลานี้ เพราะฉะนั้น
ภาระอันหนักของรัฐบาลเวลานี้ ทางกระทรวงศึกษาและทางรัฐบาลเป็นนโยบายที่จะผลักดันการ
ศึกษานี้ให้แก่เอกชนเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นจึงได้มีพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ที่เสนอ
ในคํ่าไป นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง เวลานี้ในห้องสี่นครจะจัดการศึกษาได้ในเขตเทศบาลอีกมาเป็น
ภาระของรัฐบาลอีก เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องอย่างนี้จะ เป็นปัญหาที่สำคัญมากในเรื่องการศึกษา
เพราะฉะนั้นประชาชนจะต้องช่วยการศึกษา และมีองค์การหรือมูลนิธิอะไรตามพระราชบัญญัติ
ที่จะเพิ่มเติมแก้ไขในพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์นั้น เพื่อให้ราษฎร ประชาชนได้รับการ
ในการศึกษาช่วยรัฐบาล เพราะรัฐบาลจะเอาเงินที่หามาได้อย่างเดียวไม่ไปทำรุมทางอื่นนี้
ก็เป็นการที่ขัดข้องอยู่เหมือนกัน นี่เป็นเรื่องของนโยบายทางการศึกษา ท่านก็ทราบหมดแล้ว
พลเมืองของเราเพิ่มปีหนึ่งตั้งหลายแสนคน ประมาณตั้ง ๓ แสน ๔ แสนคนเช่นนี้โรงเรียนจะ
พอไหม โรงเรียนอย่างน้อยต้องได้ปีละ ๑๐๐ โรงเรียนถึง ๕๐๐ โรงเรียนที่เพิ่มขึ้นใหม่ จึงจะ
พอกับประชาชนที่เกิดขึ้นทุกปี ๆ อย่างปี ๒๕๕๒ เราสร้างได้ ๒๕๐ โรงเรียน เพราะฉะนั้น
ฉะนั้นนี่ละ เป็นความจำเป็นก็ต้องให้เอกชนร่วมช่วยกันในการศึกษา เพราะฉะนั้นท่านบอกว่า
จะเป็นปัญหายุ่งยาก ข้าพเจ้ารับรองว่า จริง เวลานี้เราจะต้องหาวิธีช่วยเหลือกันอยู่แล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ๖๕/๕๗ (วิสามัญ)

431
หมายเลข ๔๓/๓

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างมาจากคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๔/๒๔๕๗ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

ต่อไปขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๕๗ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกเหตุการณ์ และ เหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์

พ.ศ. ๒๔๘๑

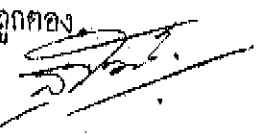
หลักการ

ให้มีการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์และบังคับให้ขายได้

เหตุผล

เวลานี้ปรากฏว่ามีพ่อค้าเป็นจำนวนมากได้ถือโอกาสกักตุนโภคภัณฑ์ เพื่อ
ประสงค์จะให้สิ่งของดังกล่าวขาดแคลนในท้องตลาด ราคาสิ่งของจะไต่สูงขึ้น แล้วจึง
จะนำของดังกล่าวออกขาย การกระทำของพ่อค้าดังกล่าวนี้ไม่เป็นธรรมแก่สังคม จึง
เป็นการสมควรที่จะให้มีการสำรวจการกักตุนเครื่องโภคภัณฑ์ และมีการบังคับให้ผู้ที่กัก
ตุนสิ่งของดังกล่าวขายสิ่งของแก่ประชาชนได้ ทั้งนี้โดยจัดให้มีคณะกรรมการสำรวจจ
การกักตุนโภคภัณฑ์ขึ้น เพื่อดำเนินการสำรวจการบังคับให้ขาย ในกรณีที่จำเป็นต้อง
ตราเป็นพระราชบัญญัติ.

นายผู้ตรวจ

แผนกรับเป็นวาระ.

โอบ เสงี่ยม พินิจ

W.S. ทาน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ประจำท้องที่
เรียกว่า "คณะกรรมการส่วนท้องที่" ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับท้องที่ที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว คณะกรรมการส่วนท้องที่
ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายกเทศมนตรีซึ่งแล้วแต่รัฐมนตรีจะแต่งตั้ง เป็น
ประธาน และบุคคลอื่นอีกไม่น้อยกว่า ๔ คน ซึ่งประธานแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของ
รัฐมนตรีเป็นกรรมการ

(๒) สำหรับท้องที่ที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลภายในจังหวัดหนึ่ง ๆ
คณะกรรมการส่วนท้องที่ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และบุคคลอื่นอีก
ไม่น้อยกว่า ๔ คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีเป็น
กรรมการ

ให้คณะกรรมการส่วนท้องที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ของ
ตน และให้คณะกรรมการส่วนท้องที่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสำรวจการกักตุน
โภคภัณฑ์

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดหรือคณะบุคคลใดเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งหมดหรือ
แต่บางส่วนในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งแทนคณะกรรมการได้

มาตรา ๗ เมื่อเป็นการสมควรสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ในท้องที่ใด จะ
ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ท้องที่นั้นเป็น เขตสำรวจการกักตุน โภคภัณฑ์

มาตรา ๘ ใน เขตสำรวจการกักตุน โภคภัณฑ์ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
โภคภัณฑ์ ซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุน และสั่งหรืออนุมัติให้
พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้บุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาให้อับคำเกี่ยวกับการสำรวจการกัก
ตุน โภคภัณฑ์ได้

(๒) ประกาศให้บุคคลที่มีโภคภัณฑ์ซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำการ
สำรวจการกักตุนมาแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บ และห้ามขยับ้ายสิ่งของดังกล่าวจาก
สถานที่เก็บหรือเปลี่ยนแปลงสภาพของสิ่งของนั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาต ประกาศ
ดังกล่าวให้ผิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการเทศบาล และที่ชุมนุมชนอื่น ๆ ตามที่คณะ
กรรมการเห็นสมควร

(๓) เข้าไปหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่หรือเคหสถานของบุคคลใด เพื่อตรวจโรคภัยซึ่งคณะกรรมการประสงค์จะทำการสำรวจการกักตุนใบรับในการขายหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของดังกล่าว รายการการค้าสิ่งของดังกล่าว แอเอกสารอื่น ๆ เกี่ยวกับการค้าสิ่งของดังกล่าวได้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

(๔) สิ่งหรืออนุมัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้อยู่ซึ่งมีโรคภัยที่อยู่ในครอบครองอันเป็นสิ่งของ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าได้มีการกักตุนโดยไม่เป็นธรรม ขายสิ่งของดังกล่าวให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือคณะกรรมการ ความราคาและปริมาณที่คณะกรรมการกำหนดหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดและบังคับซื้อสิ่งของตามราคาและปริมาณที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่มีการซื้อคืนสิ่งของของคณะกรรมการ กับมีอำนาจกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขในการชำระเงินค่าสิ่งของและในการส่งมอบค่าสิ่งของนั้น

ในกรณีที่ไมพบตัวผู้มีโรคภัยที่อยู่ในครอบครอง คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ปิดคำสั่งให้ขายสิ่งของนั้นไว้ ณ สถานที่เก็บสิ่งของ หรือพาหนะที่ขนส่งสิ่งของนั้น เมื่อล่วงพ้น ๓๒ ชั่วโมงนับแต่วันปิดคำสั่งแล้ว ผู้มีสิ่งของอยู่ในครอบครองไม่มาจัดการขาย ให้คณะกรรมการมีอำนาจปิดและบังคับซื้อตามความในวรรคก่อนได้

มาตรา ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งหรือประกาศของคณะกรรมการตามความในมาตรา ๘ (๑) (๒) หรือ (๔) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดขัดขวางการกระทำของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๘ (๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดให้อภัยค่า เพื่งแก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘ (๑) หรือให้อภัยค่า เพื่งในการแจ้งปริมาณหรือสถานที่เก็บโรคภัยซึ่งตามมาตรา ๘ (๒) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เว้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
นายถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ
ประยูร พิมพ์

๑๒,๕๑ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยมีหลักการว่า ให้มีการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์และบังคับให้ขายได้

เหตุผล เวลาที่ปรากฏว่ามีพ่อค้าเป็นจำนวนมากได้ถือโอกาสกักตุนโภคภัณฑ์เพื่อ
ประสงค์จะให้สิ่งของดังกล่าวขาดแคลนในท้องตลาด ราคาสิ่งของจะได้อู้อขึ้น แล้วจึงจะนำ
ของดังกล่าวออกขาย การกระทำของพ่อค้าดังกล่าวนี้ไม่เป็นธรรมแก่สังคม จึงเป็นการ
สมควรที่จะให้มีการสำรวจการกักตุนเครื่อง โภคภัณฑ์ และมีการบังคับให้ผู้ที่กักตุนสิ่งของ
ดังกล่าวขายสิ่งของแก่ประชาชนได้ ทั้งนี้โดยจัดให้มีคณะกรรมการสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์
ขึ้น เพื่อดำเนินการสำรวจการบังคับให้ขาย ในการนี้จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

จึงขอเสนอท่านสมาชิกเพื่อได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อใช้ประกาศเป็น
กฎหมายต่อไป

๑๒,๕๒ น.

นายหิษ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นว่า พระราชบัญญัตินี้
นี้ไม่น่าจะรับหลักการ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า การที่จะออกพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนสินค้า
ไปนั้นเหตุผลที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและราษฎรแล้ว อาจจะเป็นภัยและเป็น
ผลร้ายแก่ราษฎรของเราด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่ามีปริมาณอยู่อย่างหนึ่ง สิ่งใดเป็นความลับแล้ว
คนมักอยากจะทำขาย อันนี้อันหนึ่ง สิ่งใดที่พยายามห้ามการกักตุนแล้ว ก็พยายามที่จะกักตุน ยก
ตัวอย่างเช่นคราวสงครามที่แล้วมานั้น เมื่อมีพระราชบัญญัติใด ๆ หรือมีการที่จะกักตุนสินค้า
ใด ๆ หรือห้ามการกักตุนสินค้าใด ๆ แล้ว ก็สินค้านั้นมักจะไหลเข้าไปสู่ตลาดมืดเสีย ไปเก็บ
เอาไว้ แล้วก็คอยขายเอาราคาแพง ๆ เมื่อสินค้าถูกเก็บเช่นนี้ ก็จะทำให้พ่อค้าถือโอกาสขึ้น
ราคา แม้ที่ราคาสินค้านั้นก็พากันตีบสูงขึ้นเสมอ ๆ ไป

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามัญ)

ฉันทนา. ก.๕๕/๑

จึงเป็นเหตุให้สินค้าในตลาดสูงขึ้นอย่างที่เป็นข้อเท็จจริงที่เรารวมกันอยู่แล้ว แล้วอีกประการหนึ่ง เมื่อสินค้าสูงขึ้น เช่นนี้ก็ย่อมทำให้ราษฎรของเราได้รับความเดือดร้อน สินค้าของเราตีสูงขึ้นมาเป็นลำดับขึ้นมานับตั้งแต่เมื่อสงครามเลิกแล้ว ความจริงตามปกติก็ควรจะหลังสงครามเพียงปี ๒ ปีก็ควรจะลดลงสู่ระดับเดิมแล้ว แต่มาบัดนี้เป็นเวลาหลายปีนับแต่เลิกสงครามมาแล้ว แต่สินค้าก็หาได้ลดลงไม่ตามที่เป็นไปได้ไม่ รัฐบาลหลายคณะได้พยายามที่จะลดค่าครองชีพลดราคาสินค้าลง แต่ก็ไม่สำเร็จ จนเกิดการเปลี่ยนรัฐบาลโดยรัฐประหารขึ้นซึ่งท่านก็มีนโยบายหรือมีอุดมคติในการที่จะลดค่าครองชีพของประชาชน อันนี้เป็นเมโนโลยี (main policy) อันหนึ่ง แต่ว่านับตั้งแต่บัดนั้นมาสินค้าอะไรบางอย่างที่ลดลง ค่าครองชีพนับวันแต่จะสูงขึ้นจนมาบัดนี้ก็ได้เกิดพระราชบัญญัติกักตุนสินค้าขึ้น ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยในการที่ท่านพยายามที่จะลดค่าครองชีพ แต่ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจว่านี่จะไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล แทนที่จะไปสำรวจหรือไปให้สินค้าออกมาในแยะจะทำให้สินค้าที่มีอยู่เวลานี้วิ่งเข้าไปสู่ที่กักตุนนั้นอีกให้มาก และมีข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตไว้อย่างนี้และอาจจะเป็นจริงอย่างที่ข้าพเจ้าได้คาดคิดไว้ด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรที่จะรับหลักการ

๑๒๖.๕๕ น.

หลวงอรอดพรพิศาล (อรอด) : ที่ท่านบอกว่าการที่จะออกกฎหมายนี้ขึ้นทำให้มีการกักตุนสินค้ามากขึ้นซึ่งท่านควรอ่านเหตุผลในตัว เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าเวลานี้ปรากฏว่ามีพ่อค้าเป็นจำนวนมากได้ถือโอกาสกักตุนโภคภัณฑ์เพื่อประสงค์จะให้สิ่งของดังกล่าวขาดแคลนในท้องตลาดราคาส่งของจะไต่สูงขึ้น ถ้าเราไม่มีพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วถ้าเราจะควบคุมราคาสินค้าประการใดก็ตามให้ราคาสินค้านั้นถูกลง ผู้ที่มีสินค้าอยู่ก็จะกักตุนหรือเก็บไว้ยังไม่ขาย เมื่อไม่ขายแล้วสินค้าก็จะขาดตลาด ราคาสินค้าก็จะสูงขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่ออกพระราชบัญญัติกักตุนนั้นก็มีประโยชน์อยู่ว่าให้ทางเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่นั้นมีอำนาจบังคับให้ขายของนั้นออกไปเพื่อไปสู่ในท้องตลาดแล้วราคาจะไต่ลงที่หรือถูกลง เพราะฉะนั้นในการที่ท่านผู้ควบคุมตั้งข้อสังเกตนั้นและสรุปว่าจะไม่ทำ

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามัญ)

ฉันทนา. พ. ๑๘/๒

หลักการนั้นไม่มีเหตุผลพอที่จะไม่รับหลักการ เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการป้องกัน
ไม่ไร้ปรามปรามในการที่จะควบคุมสินค้ากับพระราชบัญญัติที่กักตุนโภคภัณฑ์นั้นเหมือนกัน นี่มีอำนาจที่
จะเอาสินค้าออกมากระจายได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะรับหลักการ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความจริง เป็นของ
ที่ ~~ผู้ร่างพระราชบัญญัติ~~ ผู้ร่างพระราชบัญญัติผู้ใดก็ตามที่พระราชกำหนดที่รัฐบาลได้ยกเลิกแล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลได้ยกเลิกเท่ากับ
ไม่เปิดโอกาสให้รัฐบาลดำเนินงาน จึงเห็นสมควรที่จะลงมติเพื่อให้รัฐบาลดำเนินงานสักพักหนึ่ง
ก่อน ไม่ใช่เราก็แก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าให้มี
การปิดอภิปรายเพื่อลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๑๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเสนอ—

กรรมาธิการวิสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ
ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนเก้า นาย

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : จำนวน ๙ นาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน ^{ตั้ง} ~~ตั้ง~~ ตั้งกรรมาธิการจำนวน ๙ นาย

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอเสนอ

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามัญ)

ณ วัน ทนา. ๓. ๑๔/๓

๓ นายคือ ๑. พลเอก มังกร พรหมโยธี ๒. พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ ๓. นายหยุด แสงอุทัย

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ขอเสนอ นายสุภัน พูลพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายเพทาย อมาตย์กุล (พระนคร) : ขอเสนอ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
มีสมาชิกรับรอง

นายทองพูน ทิมฉิม (นครนายก) : ขอเสนอ นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะเศษมิตร (พิจิตร) : ขอเสนอ ร.ท. อู๊ด นิตย์สุทธิ
มีสมาชิกรับรอง

นายจวน กุศลละวณิชย์ (ฉะเชิงเทรา) : ขอปิดการเสนอชื่อ
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อแล้ว
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นชอบอย่างอื่นถือว่าที่

ประชุมอนุมัติ

แนวทางการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมการ ๑. พลเอก มังกร พรหมโยธี
๒. พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ ๓. นายหยุด แสงอุทัย ๔. นายสุภัน พูลพันธ์ ๕. นายประสิทธิ์
กาญจนวัฒน์ ๖. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ ๗. ร.ท. อู๊ด นิตย์สุทธิ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรผู้ศึกษาในที่วัน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรผู้ศึกษาใน

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๗ (วิสามัญ)

436 ~~536~~
ฉันทนา. ต.๕๕/๕

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๒ วัน
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๒ วัน

สภาผู้แทนราษฎร ๕/๕๓ (วิสามัญ)

อุดม ธานี

437 ๑๑/๑

ระเบียบวาระต่อไปที่ค้าง ผู้ตั้งข้อสงสัยความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการ
กฤษฎีกาและประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๑๑๑/๒๔๕๓ วันที่ ๑๓/ม.ค./๕๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ควน

ที่ สผ. ๕๒๑/๒๔๕๓

สำนักคณะรัฐมนตรี

๑๓ มกราคม ๒๔๕๓

เรื่อง ตั้งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ให้ความเห็นชอบในการตั้งนายหยุด
แสงอุทัย เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และนายเลื่อน ชุ่มกมล เป็นประธาน
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วนั้น

บัดนี้ ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๕๒
ออกประกาศใช้ใหม่ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเดิมสังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นสังกัดอยู่ในทบวงคณะ
ฝ่ายบริหาร สำนักคณะรัฐมนตรี และไม่มีสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว จึงจำเป็นต้องตั้ง
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นสมควรตั้งนายหยุด แสงอุทัย เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
และนายเลื่อน ชุ่มกมล เป็นประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในทบวงคณะรัฐมนตรี
ฝ่ายบริหาร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๓ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำ สนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(จอมพล ป. พิบูลสงคราม)

นายกรัฐมนตรี.

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร.

แผนกระเบียบวาระ

ประภร พิมเภา

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ให้ความเห็นชอบในการตั้งนายหยุด แสงอุทัย เป็นเลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา และนายเลื่อน ชุมกมล เป็นประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแล้วนั้น

บัดนี้ ได้มีพระราชกฤษฎีกาปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๕๒ ออกประกาศใช้ใหม่ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเดิมตั้งอยู่ที่สำนักงานนายกรัฐมนตรี เป็นสังกัดอยู่ในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร สำนักงานคณะรัฐมนตรี และไม่มีสำนักงานนายกรัฐมนตรีแล้ว จึงจำเป็นต้องตั้งเลขาธิการ คณะกรรมการการกฤษฎีกาและประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (พ/ก) ขึ้นใหม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติให้หยุด แสงอุทัย เป็นเลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา และนายเลื่อน ชุมกมล เป็นประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร จึงเรียนมาเพื่อขอเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรจะได้พิจารณา

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐ์ สมาชิกประเภทที่ ๒ : เรื่องนี้ไม่มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าขอเสนอตั้งชื่อตามข้อบังคับข้อ ๓๑ อนุ ๓ ในสภากลางมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายหิมา ภูริพันธ์ (อนุสรราชธานี) : ประเด็นเดียวที่หาประธาน คือว่าอย่างนี้ เนื่องจากมีการเสนอก็ต้องการเสนอ ที่เสนอขึ้นมาจะที่ย่านไหนเลยจะเสนอทำไม ผมขออภิปรายสักนิดหน่อย

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านขอเปิดอภิปรายหรือจะขออย่างไร

นายหิมา ภูริพันธ์ (อนุสรราชธานี) : คือผมขออภิปราย คืออยากขอเสนอเรื่อง

ที่สมาชิกเสนอ...

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องขอเปิดอภิปรายเสียก่อน

นายหิมา ภูริพันธ์ (อนุสรราชธานี) : ถ้าขอเปิดก็พอ เพราะฉะนั้นไม่ขอเปิดละครับ

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้ว ท่านประท้วงเวลาดี เมื่อได้มี

การเสนอและได้มีการเสนอให้ลงมติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ/ไม่ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอเรื่องไม่มา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเห็นชอบโดยพร้อมเพรียง

ขอเสนออีกเรื่องหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติวิธีกระทำการ พ.ศ. ๒๔๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

บันทึกข้อตกลงและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์เสียใหม่

เหตุผล

โดยเหตุที่พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช ๒๕๐๓ ที่ใช้มาจนถึงบัดนี้ เป็นเวลาล่วงมา ๑๗ ปีแล้ว ปัจจุบันมีกิจการในวงการศึกษาดำเนินไปอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก สมควรที่จะได้พิจารณาแก้ไขเสียใหม่ โดยถือแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังต่อไปนี้

๑. แบ่งประเภทโรงเรียนให้ตรงตามแผนการศึกษาชาติที่ใช้ในปัจจุบัน และบังคับกิจกรรมโรงเรียนให้เป็นไปตามระบบในแผนการศึกษาชาตินั้น

๒. ส่งเสริมการดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. กำหนดวิธีบริหารสถานศึกษาใหญ่และครูให้สูงขึ้นและกำหนดให้โรงเรียนมีครูที่มีวิทยฐานะทางครูสูงขึ้น

๔. กำหนดการอนุญาตให้เป็นครูให้เป็นการถาวร กล่าวคือ ขออนุญาตเพียงครั้งเดียว เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว จะไปเป็นครูโรงเรียนราษฎร์ใดก็ไม่ต้องขออนุญาตเป็นครูใหม่อีกตั้งพระราชบัญญัติเดิม จนกว่าจะถูกถอนใบอนุญาต ดังนั้นจะตัดงานให้น้อยลง ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และสะดวกแก่ทางโรงเรียนที่จะหาครูมาทำการสอน

๕. เปลี่ยนชื่อตำแหน่งทางราชการให้ตรงกับที่ทางการเปลี่ยนแปลงใหม่ และเพิ่มเงินเดือนแก่เจ้าหน้าที่ได้เหมาะสมตามที่ทางราชการได้ขยายกรมกองเพิ่มขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์เสียใหม่

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์"

พ.ศ. ๒๔...

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นกำหนดสามเดือน นับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และ
กฎหมายอื่น ซึ่งมีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญ
ญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงเรียน" หมายความว่า โรงเรียนราษฎร์

"โรงเรียนราษฎร์" หมายความว่า สถานการณ์บุคคลจัดการให้การศึกษา
แก่นักเรียนเกินกว่าเจ็ดคนขึ้นไป นอกจากโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล และ
โรงเรียนเทศมณฑล

"นักเรียน" หมายความว่า บุคคลผู้รับการศึกษาจากโรงเรียน

"เจ้าของ" หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหรือแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจ
ว่าเป็นเจ้าของ รับผิดชอบในการตั้ง การดำรง และการเลิกโรงเรียน

"ผู้จัดการ" หมายความว่า บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการปกครอง
โรงเรียน กล่าวคือ เป็นผู้ดำเนินงานฝ่ายธุรการและควบคุมครูใหญ่ ครู และนักเรียนใน
โรงเรียน

"ครูใหญ่" หมายความว่า บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในงานฝ่ายวิชาการ
ของโรงเรียน และเป็นหัวหน้าควบคุมครูและนักเรียนในโรงเรียน

"ครู" หมายความว่า บุคคลผู้ให้การศึกษาแก่นักเรียน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติไว้ให้
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่โดยตำแหน่ง และบุคคลซึ่งรัฐมนตรี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก
รัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีอำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง อธิบดี
รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี หัวหน้ากอง ในกระทรวงศึกษาธิการ หัวหน้าแผนกในกองโรงเรียน
ราษฎร ผู้อำนวยการภาค รองผู้อำนวยการภาค ศึกษาธิการภาค ผู้ช่วยศึกษาธิการภาค
ผู้อำนวยการจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด นายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่โดยตำแหน่ง

บรรดาอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่บัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ
ผู้อำนวยการจังหวัดนั้น สำหรับในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ
อธิบดีกรมวิสามัญศึกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง วางระเบียบการ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าเนื้องานอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อใดประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ *

การตั้งโรงเรียน

มาตรา ๗ โรงเรียนจะตั้งขึ้นได้ต่อเมื่อผู้ขอเป็นเจ้าของได้รับใบอนุญาตจาก
ผู้อำนวยการจังหวัดแล้ว

ผู้อำนวยการจังหวัดจะออกใบอนุญาตให้ได้ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีเมื่อ
ปรากฏว่า

- (๑) ผู้ขอ
 - ก. เป็น นุคคลธรรมดา
 - ข. มีสัญชาติไทย
 - ค. บิดามีสัญชาติไทย
 - ค. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
 - ง. มีความประพฤติเรียบร้อยไม่มกพร่องในศีลธรรมอันดี
 - จ. ไม่เป็นผู้มีจิตพินเพื่อน ไม่สมประกอบ หรือไร้ความสามารถ
 - ฉ. มีทรัพย์สินหรือมีฐานะพอที่จะตั้งโรงเรียนได้

(๒) สถานที่และบริเวณที่จะตั้ง โรงเรียนจะต้องกว้างขวางพอแก่กิจการ
ของโรงเรียน ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสุขาภิบาล หรืออนามัยของนักเรียน กับสถานที่จะต้อง
มั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นที่น่าเกรงขามอาจเกิดภัยอันตรายใด ๆ

(๓) ไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ทางดำเนินการ ของโรงเรียนเป็น

หรืออาจเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ธรรมอันดี หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือไม่ชอบ
ควยกฎหมาย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดจำนวน โรงเรียนที่จะพึงมีได้ในจังหวัด
หนึ่ง หรืออำเภอหนึ่ง หรือในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง ตามประเภทและชนิดของ โรงเรียน
การกำหนดจำนวน โรงเรียนนี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดคั้งความถี่ในวรรคก่อน รัฐมนตรีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้

มาตรา ๙ บุคคลจะเป็นผู้จัดการ ได้ โดยเจ้าของหรือผู้ขอเป็น เจ้าของขอแต่งตั้ง
และได้รับใบอนุญาตจากวุฒิสภาการจังหวัดแล้ว ใบอนุญาตนั้นจะออกให้ เมื่อปรากฏว่า
ผู้จะเป็นผู้จัดการ

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓ (๑) ก. ข. ค. ง. และจ.

(๒) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิด
ลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษสั้นลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท

(๓) มีร่างกายสมบูรณ์พร้อมที่จะทำงานในหน้าที่ได้ แต่ไม่เป็นโรคซึ่งระบุ

ในกฎกระทรวง

(๔) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าประ โยคประถมศึกษาตามหลักสูตรของ
กระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ รับรองว่า เทียบได้ไม่
ต่ำกว่านั้น

มาตรา ๑๐ บุคคลจะเป็นครูใหญ่ได้ โดยผู้จัดการหรือผู้ขอ เป็นผู้จัดการขอแต่งตั้ง
และได้รับใบอนุญาตจากวุฒิสภาการจังหวัดแล้ว

ใบอนุญาตนั้นจะออกให้ เมื่อปรากฏว่าผู้จะเป็นครูใหญ่

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) ก. สำหรับ โรงเรียนที่เปิดการสอนไม่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา

มีวิทยฐานะสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าประ โยคครูมูล หรือเป็นผู้มีวิทยฐานะ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ
รับรองว่า เทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

ข. สำหรับ โรงเรียนที่เปิดการสอนชั้นมัธยมศึกษา หรือ
มัธยมวิสามัญศึกษาขึ้นไป มีวิทยฐานะสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ากว่าประ โยคครูประถม หรือเป็นผู้
มีวิทยฐานะซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ รับรองว่า เทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น

สำหรับครูใหญ่โรงเรียนอาชีวศึกษา ถ้าไม่มีวิทยฐานะดังกล่าวกำหนด
ไว้ในวรรคก่อน ต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาอาชีพนั้น

มาตรา ๑๑ บุคคลจะเป็นครูได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมวิสามัญศึกษา
ใบอนุญาตนั้นจะออกให้ เมื่อปรากฏว่า ผู้ขอ

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่ในกรณีซึ่งไม่อาจให้เป็น

ไปตามกำหนดนี้ได้ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร ก็ให้มีอำนาจผ่อนผันลดอายุลงมาได้

เพียงมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบหกปีบริบูรณ์

(๒) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓ (๑) ง. และ จ. มาตรา ๕ (๒) และ (๓).

(๓) ใ้ได้รับประกาศนียบัตรครู หรือสอบไล่ได้ชั้นมัธยมปีที่ ๖ ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเป็นผู้มีวิทยฐานะซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น เว้นแต่ในกรณีซึ่งไม่อาจให้เป็นไปตามกำหนดนี้ได้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิทยฐานะของครู เพียงสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมปีที่ ๓

สำหรับครูสอนเฉพาะ วิชาอาชีพหรือวิชาพิเศษอื่น ไม่จำเป็นต้องมีวิทยฐานะดังกล่าวแต่ไว้ในวรรคก่อน แต่ต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาอาชีพหรือวิชาพิเศษนั้น

(๔) มีความรู้ภาษาไทยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในการยื่นคำร้องขอรับอนุญาตเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครู ผู้ขอต้องทำหนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

โรงเรียนใดจะรับบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นครูตามมาตรา ๒๑ เข้าทำการสอนได้ ต่อเมื่อผู้จัดการยื่นคำร้องขอแต่งตั้งตามแบบ และได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตออกให้เฉพาะตัว และออกให้เพื่อทำการเฉพาะหน้าที่ สำหรับเจ้าของ ผู้จัดการ และครูใหญ่ในระบอบเฉพาะ โรงเรียนไว้ในใบอนุญาต ครูใหญ่จะต้องได้รับใบอนุญาตให้ เป็นครูอีกหน้าที่หนึ่งด้วย

มาตรา ๒๔ ในอธิบดีกรมวิสามัญศึกษา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ยอมออกใบอนุญาต เป็นหนังสือไปยังผู้ขอภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ เว้นแต่ในกรณีซึ่งจะพิจารณาและแจ้งให้ทราบในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองเดือน

ลักษณะ ๒

ประเภทโรงเรียน

มาตรา ๒๕ โรงเรียนมี ๖ ประเภท คือ

- (๑) โรงเรียนอนุบาล
- (๒) โรงเรียนประถมศึกษา
- (๓) โรงเรียนมัธยมศึกษา
- (๔) โรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา
- (๕) โรงเรียนอาชีวศึกษา
- (๖) โรงเรียนการศึกษาพิเศษ

มาตรา ๒๖ การจัดโรงเรียนประถมศึกษาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย

การประถมศึกษา ในส่วนที่ว่าด้วยครู ภาคเรียน หลักสูตร การสอน หนังสือ เครื่องใช้
ในการ เรียน และระเบียบการปกครอง โรงเรียน

มาตรา ๑๗ โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนมัธยมสามัญศึกษา โรงเรียน
มัธยมวิสามัญศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา จะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับ ซึ่ง
กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับโรงเรียนรัฐบาลประเภทนั้น ๆ ในส่วนที่ว่าด้วย
ครู หลักสูตร การสอน หนังสือ และ เครื่องใช้ในการ เรียน

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้อำนาจอนุญาตยกเว้น หรือผ่อนผันจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ โรงเรียนมัธยมสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา หรือ
โรงเรียนอาชีวศึกษา อำนวยการศึกษาชั้นอนุบาลและประถมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งภายใน
โรงเรียนได้ โดยต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่ว่าด้วยการ ศึกษา
ประเภทนั้น ๆ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการจังหวัดแล้ว

มาตรา ๑๙ โรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษาอาจเปิดการสอนได้ถึงชั้นเตรียม
อุดมศึกษา

โรงเรียนอาชีวศึกษาอาจเปิดการสอนได้ถึงชั้นอาชีวศึกษาชั้นสูง

ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการจังหวัดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์
ประสงค์เฉพาะและวิธีการของโรงเรียนแตกต่างจากโรงเรียนประเภทอื่น ๆ คือ

(๑) โรงเรียนเฉพาะทาง ได้แก่ โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการ ศึกษาโดย
กำหนดเวลาศึกษาเป็นครั้งคราว

(๒) โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์
เฉพาะการสอนผู้ใหญ่ ตามระเบียบและหลักการที่ว่าด้วยการ ศึกษาผู้ใหญ่ของกระทรวง
ศึกษาธิการ

(๓) โรงเรียนสอนศาสนา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์
เฉพาะการสอนศาสนา

(๔) โรงเรียนส่งคำสอน ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ
การสอนด้วยวิธีส่งคำสอนไปจากโรงเรียน

(๕) โรงเรียนทวิศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถว
วิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

(๖) โรงเรียนส่งเสริมทัศนพิการ ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์
ใช้ในการ ศึกษาแบบทัศนพิการ

(๗) โรงเรียนศิลปศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์จะใ
กรศึกษาในทางศิลปต่าง ๆ

โรงเรียนการศึกษาพิเศษนี้ รัฐมนตรีจะผ่อนผันไม่ใ้ต้องปฏิบัติตามพระราช

บัญญัตินี้อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

ลักษณะ ๓

การควบคุมโรงเรียน

มาตรา ๒๑ ในชั้นสูงกว่าชั้นประถมหรือสูงกว่าชั้นที่เทียบเท่าชั้นประถมของ
กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนจะรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนได้แต่เฉพาะนักเรียนชาย
หรือเฉพาะนักเรียนหญิง เว้นแต่จะได้รับความผ่อนผันจากผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติจาก
รัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ โรงเรียนจะต้องมีผู้จัดการและครูใหญ่ ทั้งต้องมีครูพอสมควรแก่
จำนวนชั้นและจำนวนนักเรียน

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำหนดจำนวนครูซึ่งมีวุฒิทางครูต่าง ๆ ในโรงเรียน
ได้ตามที่เห็นสมควร โดยอนุมัติจากรัฐมนตรี

โรงเรียนใดที่รับเฉพาะนักเรียนชายหรือเฉพาะนักเรียนหญิง ตามความในมาตรา
ก่อน ต้องมีครูใหญ่หรือครู เป็นชายหรือหญิงล้วนแต่กรณี เว้นแต่จะได้รับความผ่อนผันจากผู้ว่า
ราชการจังหวัดโดยอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ จำนวนนักเรียนที่จะรับเข้าเรียนในโรงเรียนต้องไม่เกินกว่าจำนวน
ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตสำหรับสถานที่เรียนนั้น ๆ ถ้าโรงเรียนขยายสถานที่เพื่อจะรับนักเรียน
เพิ่มขึ้นอีก จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน

มาตรา ๒๔ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครูต้องจัดให้นักเรียนได้รับการศึกษาตลอดเวลา
ที่โรงเรียนเปิดทำการสอน และต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยตลอดเวลาที่มีนักเรียน
อยู่ในโรงเรียน ทั้งโรงเรียนต้องเปิดทำการสอนภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้อง
หยุดในวันหยุดราชการประจำปี

มาตรา ๒๕ ผู้จัดการต้องจัดให้มีป้ายแสดงชื่อโรงเรียนด้วยตัวอักษรไทยขนาดใหญ่
พอเห็นได้ในระยะอันสมควร ติดไว้ที่โรงเรียนหรือบริเวณโรงเรียน ณ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย

เมื่อโรงเรียนเลิกล้มหรือถูกถอนใบอนุญาตหรือใบอนุญาตใช้ไม่ได้แล้ว ให้ผู้จัดการ
ทำให้ปลดป้ายชื่อโรงเรียนออกเสีย

มาตรา ๒๖ ครูใหญ่ต้องประจำอยู่ที่โรงเรียนตลอดเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการ
สอน และครูต้องประจำอยู่ที่โรงเรียนตลอดเวลาทำการตามหน้าที่ของตน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น
อันสมควร

มาตรา ๒๗ ผู้จัดการและครูใหญ่ต้องจัดให้มีทะเบียนครู ทะเบียนนักเรียน บัญชี
เรียกชื่อ สมุดหมายเหตุรายวัน สมุดลงเวลาทำการของครู และบัญชีการเงินของโรงเรียน ทั้ง
ต้องทำให้ถูกต้องตามแบบและข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการและครูใหญ่ต้องจัดการสอนผู้เรียน

(๑) ไวยากรณ์เขียนและเข้าใจภาษาไทยได้โดยคล่องแคล่วพอสมควร และ

(๒) ให้ได้ศึกษาหน้าที่ของพลเมืองดี ปลูกความจงรักภักดีต่อประเทศไทย และ
ความภูมิใจในประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของประเทศไทยด้วย เป็นอย่างน้อย
ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตยกเว้น เป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ การสอนต้องสอนเป็นภาษาไทย เว้นแต่การสอนวิชาใด ซึ่งรัฐมนตรีจะ
ได้อนุญาตให้สอนเป็นภาษาอื่นในชั้นนั้น ๆ ได้

มาตรา ๓๐ บรรดาสมุดหนังสือ เอกสาร ภาพ แผนที่ บทเพลง แผ่นเสียง ฟิล์ม
และสิ่งทำนองเดียวกันที่มีไว้หรือใช้ในโรงเรียน เพื่อประโยชน์ในการสอนหรือการศึกษานั้น ให้
ผู้จัดการและครูใหญ่ทำบัญชีเสนอต่อรัฐมนตรี รัฐมนตรีมีอำนาจห้ามมิให้มีไว้หรือใช้สิ่งนั้น ๆ ได้
และเพื่อการนี้รัฐมนตรีจะ เรียกสิ่งนั้นมาพิจารณาอีกก็ได้

มาตรา ๓๑ ผู้จัดการต้องยื่นรายงานแสดงกิจการของโรงเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
ตามกำหนดเวลาและตามแบบที่จะได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครูต้องจัดทำเอกสารทั้งหลายเกี่ยวกับกิจการของ
โรงเรียน เช่นระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร ตารางสอน รายงานเป็นต้นเป็นภาษาไทย

มาตรา ๓๓ ในกรณีเปลี่ยนแปลง เจ้าของให้ เจ้าของหรือถ้าเป็นการพันวิสัยให้ตัวแทน
ของเจ้าของทำคำร้องยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมด้วยคำร้องของผู้ขอเป็น เจ้าของแทน เมื่อ
ได้รับอนุญาตแล้วจึงให้เปลี่ยนแปลงเจ้าของได้

มาตรา ๓๔ เจ้าของต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนจึงเปลี่ยนผู้จัดการได้
ผู้จัดการต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน จึงทำการเปลี่ยนแปลงจึงจะ
กล่าวต่อไปนี้ได้ คือ ย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียน ขยายหรือลดสถานที่ หรือบริเวณโรงเรียน ขยาย
หรือลด กิจการของโรงเรียน เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ หลักสูตร ระเบียบ ข้อบังคับ หรือชื่อ
โรงเรียน หรือชั้นเปลี่ยน ตั้งใหม่ หรือโอนครูใหญ่ หรือครู

ในกรณีจำเป็นระหว่างขอเปลี่ยนครูใหญ่หรือครูนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่ง
อนุญาตให้ผู้ขอเป็นครูใหญ่หรือครูทำหน้าที่ไปพลางก่อนได้ และถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับอนุญาตให้เป็น
ครูใหญ่หรือครู ก็ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นครูใหญ่หรือครูนับแต่วันเริ่มเข้าทำหน้าที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำไป
พลางก่อน

มาตรา ๓๕ ในกรณีโรงเรียนต้องประสบภัยอันตราย เพราะอัคคีภัยหรือประการอื่น หรือ
ลาของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครูถูกถอดถอนหรือกลายเป็นผู้ไม่สามารถทำการตามหน้าที่ด้วย
ประการใด ๆ เช่น ตาบอดหรือละทิ้งหน้าที่หรือกลายเป็นผู้บกพร่องในคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามกฎหมายกำหนดไว้ ให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหนังสือภายในกำหนดสิบห้าวันนับ
วันที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น

การรายงานเช่นว่านี้ ให้เจ้าของ หรือถ้าเป็นการพนันวิสัยให้ผู้จัดการ หรือถ้าเป็น
การพนันวิสัยให้ครูใหญ่หรือถ้าเป็นการพนันวิสัยให้ครู ผู้มีอาวุโสในตำแหน่งเป็นผู้รายงาน

มาตรา ๓๖ ถ้าโรงเรียนจะคงหยุดทำการสอนเป็นเวลาเกินกว่าเจ็ดวันติด
กัน นอกจากหยุดตามปกติ ผู้จัดการต้องรายงานเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน หรือ
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันหยุดทำการสอน

มาตรา ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าทำการตรวจสอบความเป็นไปใน
โรงเรียนในเวลาอันสมควร และผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ต้องให้ความสะดวกแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ

มาตรา ๓๘ ถ้าสถานใดหรือบริเวณที่ตั้ง โรงเรียน เกิดมีสภาพเป็นปฏิปักษ์ต่อการ
ศึกษาวิชาการหรืออนามัยของนักเรียน หรืออย่างอื่นตามมาตรา ๗ (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดมี
อำนาจที่จะ ออกคำสั่ง เป็นหนังสือ ให้ผู้จัดการ ทำการปลดเปลื้องสภาพเช่นว่านี้ เสีย

ผู้จัดการต้องปฏิบัติตามคำสั่งเช่นว่านี้ ให้เสร็จ ภายในระยะเวลาสี่ห้าวัน นับแต่
วันที่ได้รับคำสั่งหรือภายในระยะเวลาที่สั้นกว่านี้ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะกำหนดหรือขยาย
ออกไปเท่าที่ เห็นสมควร

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการ จำเป็นก็มีอำนาจสั่งให้หยุดทำการสอนใน
ระหว่างเวลาที่ผู้จัดการต้องปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ใช้สถานที่หรือบริเวณ โรงเรียน เพื่อการ อันมิชอบด้วยกฎหมาย
หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือไม่สมควรแก่กิจการของ
โรงเรียน

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ทำการสนับสนุนหรือสอนหรือเตรียมการ จะสนับสนุนหรือสอน
ในสถานที่หรือบริเวณ โรงเรียน ซึ่งก่อกวนหรือก่อกวนแก่ใด ๆ อันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อ
ศีลธรรมอันดี หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดสิ่งๆ ที่ใช้ในการละเมิดต่อบทบัญญัติในวรรค
ก่อน ไม่ว่าสิ่งนั้น ๆ จะเป็นของผู้ใด เพื่อเสนอรัฐมนตรีพิจารณาและรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้รับ
หรือทำลายเสียได้

มาตรา ๔๑ ถ้ามีโรคระบาดเกิดขึ้น หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่เด็ก
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้โรงเรียนหยุดทำการสอนทันทีจนกว่า จะเห็นว่าพ้นเขตภัยอันตราย
แล้ว

มาตรา ๔๒ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะ กำหนดประเภทหรืออัตราค่าธรรมเนียมการเรียน
และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่โรงเรียนเก็บจากนักเรียน ได้ตามที่ เห็นสมควร

มาตรา ๔๓ เมื่อเจ้าของไม่มีความประสงค์จะดำรงโรงเรียนอยู่ต่อไป ให้หยุด
งานขอเลิกยกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ในกรณีที่โรงเรียนเลิกถาวรหรือถูกถอนใบอนุญาตให้ผู้จัดการและครูใหญ่รวบรวมหลักฐาน
แห่งผลการสอบข้อสอบ ผลการสอบได้ และใบสุทธิ พร้อมด้วยทะเบียนนักเรียน บัญชี

เรียกชื่อ สมุคหมายเหตุนายวัน สังกศยวาระราชการจังหวัดภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่โรงเรียน
เลิกสมหรือถูกถอนใบอนุญาต

ลักษณะ ๔

การอุดหนุนโรงเรียน

มาตรา ๔๔ ให้กระทรวง-ศึกษาธิการ อุดหนุนโรงเรียนด้วยการให้ครู หรือเงิน
หรือมาตรการอื่นใดซึ่งจะได้อำหนดในกฎ กระทรวง ทั้งนี้ภายในวงเงินงบประมาณ

ลักษณะ ๕

การถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๕ รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติจากรัฐมนตรี มีอำนาจ
ถอนใบอนุญาตซึ่งได้ออกให้แก่เจ้าของตามมาตรา ๗ เมื่อปรากฏอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าของหรือผู้-จัดการ กลายเป็นบุคคลพ้อง ในคุณสมบัติอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘
- (๒) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติอันว่าด้วยการรับนักเรียนตาม

มาตรา ๒๑

(๓) โรงเรียนไม่มีผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู หรือไม่จัดการตาม

มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ วรรค ๑

(๔) ครูใหญ่หรือครู ไม่ประจำอยู่ที่โรงเรียนตามมาตรา ๒๒

(๕) ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติอันว่าด้วยการสอน
ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือว่าด้วยการมีไว้ หรือใช้สมุดหนังสือ หรืออื่น ๆ ตาม
มาตรา ๓๐ หรือว่าด้วยการจัดใหม่หรืออื่นหรือทำเอกสารต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๗ มาตรา
๓๑ หรือมาตรา ๓๒

(๖) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งอย่างใด โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรค ๑
หรือวรรค ๒ หรือไม่รายงานเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๕

(๗) โรงเรียนหยุดทำการสอนเกินกว่าเจ็ดวันติด ๆ กันโดยไม่มีเหตุ

อันสมควร

(๘) สถานที่หรือบริเวณที่ตั้ง โรงเรียนมีสภาพอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการ
สุขภาพหรืออนามัยของนักเรียน หรือเป็นที่น่าเกรงขามอันตราย หรือสถานที่ไม่มั่นคงแข็งแรง
อย่างหนึ่งอย่างใดจนไม่อาจที่จะแก้ไขให้เป็นที่พอใจได้

(๙) มีเหตุอันควร สงสัยว่าทางความเป็นการ ของ โรงเรียนเป็นหรืออาจ
เป็นปฏิปักษ์ต่อศีลธรรมอันดี หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๐) ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าทำการ
ตรวจสอบความเป็นไปในโรงเรียนตามมาตรา ๓๖

(๑๑) ผู้จัดการ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งสั่งให้
ปลดเปลื้องสภาพของโรงเรียนอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการสุขภาพหรืออนามัยของนักเรียน

หรืออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘

(๑๒) เจ้าของหรือผู้จัดการใช้หรือยอมให้บุคคลอื่นใช้สถานที่หรือบริเวณ
โรงเรียน โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๘

(๑๓) มีการสนับสนุนหรือสอนหรือเตรียมการจะสนับสนุนหรือสอนในสถาน
ที่หรือบริเวณ โรงเรียนซึ่งลัทธิหรือแบบแผนใด ๆ อันฝ่าฝืนมาตรา ๔๐

(๑๔) โรงเรียนเปิดทำการสอน โดยฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง
ให้โรงเรียนหยุดทำการสอนระหว่างเวลา เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอื่นตามมาตรา ๔๐

(๑๕) โรงเรียนเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมอื่น ๆ
จากนักเรียนเกินประเภทและอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๒ หรือเรียกเก็บเงินอื่นใด
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๖) โรงเรียนไม่ประสงค์จะดำรงอยู่ต่อไป และไม่รายงานขอเลิกสมตาม
มาตรา ๔๓ วรรค ๑

(๑๗) โรงเรียนปฏิบัติการณ์ไม่สุจริตหรือมีพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจในทาง ไม่สุจริต
เกี่ยวกับการอุดหนุน โรงเรียนตามมาตรา ๔๔

(๑๘) โรงเรียนตั้งขึ้นหรือดำรงอยู่ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ในกรณีอื่น ๆ หรือ
ฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจถอนใบอนุญาตซึ่งได้ออก
ให้แก่ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ตามมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ โดยไม่มี
กำหนดเวลาหรือชั่วคราว เมื่อปรากฏอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลนั้นกลายเป็นผู้บกพร่องในคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕
มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑

(๒) บุคคลนั้นฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความใน
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ คำสั่งถอนใบอนุญาตใด ๆ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกถอนใบอนุญาต

ลักษณะ ๖

บทลงโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดตั้งหรือดำรงอยู่ซึ่ง โรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิดต้อง
ระวาง โทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดถูกถอนใบอนุญาตให้ตั้ง โรงเรียน หรือเคยถูกปรับสำหรับความผิดตามวรรคก่อน
มาแล้ว ตั้งหรือยังดำรงอยู่ซึ่ง โรงเรียน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตอีก มีความผิดต้องระวาง โทษ
ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดทำการเป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู โดยไม่ได้รับอนุญาต

สำหรับการนี้ ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

ผู้ใดถูกถอนใบอนุญาตเป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือเคยถูกปรับสำหรับความผิดตามวรรคก่อนมาแล้ว ทำการเป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครูโดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๐ เจ้าของหรือผู้จัดการผู้ใดจ้าง วาน ไซ้ หรือยอมให้บุคคลอื่นทำการเป็นผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู โดยรู้หรือควรรู้ว่าเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดยอมให้บุคคลอื่นใช้ใบอนุญาตของตน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๓ วรรค ๒ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดใช้หรือยอมให้บุคคลอื่นใช้สถานที่หรือบริเวณโรงเรียนเพื่อการอันขัดต่อศีลธรรมอันดีมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดสนับสนุนหรือสอนหรือเตรียมการจะสนับสนุนหรือสอนในสถานที่หรือบริเวณโรงเรียน หรือโดยวิธีส่งคำสอนไปจากโรงเรียน ซึ่งสัทธิหรือแบบแผนใด ๆ อันขัดต่อศีลธรรมอันดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดขอลู่หรือชักชวนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๐ วรรค ๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดขัดขืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้โรงเรียนหยุดทำการสอนตามมาตรา ๔๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๗ การฟ้องร้องบุคคลผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยตรง

แต่การฟ้องร้องบุคคลผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ วรรค ๑ พนักงานอัยการอาจกระทำได้โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ฟ้องร้อง

ลักษณะ ๗

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๘ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ให้อุบายหรือออกใบอนุญาต หรือกระทำการอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งการเพื่อยกเลิกใบอนุญาตที่เห็นสมควร

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ยอมออกใบอนุญาตหรือคน
ใบอนุญาต บุคคลผู้มีส่วนได้เสียจากอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน
นับแต่ได้รับแจ้งความเป็นหนังสือ คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๐ การร้องขอและรายงานต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำ
ตามแบบและเสียบค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่เก็บอัตราตาม
บัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๔

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู
อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงมีสิทธิเป็นต่อไปได้ แต่เฉพาะครูใหญ่ ใบอนุญาตมา
เปลี่ยนใหม่ภายในกำหนดสามเดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้.

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๔๖๖

เลขที่	รายการ	อัตรา
๑	คำร้องขออนุญาตเป็นเจ้าของ	๑.๐๐ บาท
๒	คำร้องขออุทธรณ์	๑.๐๐ "
๓	คำร้องและรายงานต่าง ๆ	๐.๕๐ "
๔	ใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของ	๒๕.๐๐ "
๕	ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ	๒๐.๐๐ "
๖	ใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่	๑๕.๐๐ "
๗	ใบอนุญาตให้เป็นครู	๑๐.๐๐ "
๘	ใบอนุญาตอื่น ๆ	๕.๐๐ "
๙	ใบแทนใบอนุญาตต่าง ๆ	๕.๐๐ "
๑๐	ค่าธรรมเนียมเอกสารต่าง ๆ	๕.๐๐ "

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐมนตรีขอเสนอร่าง

พระราชบัญญัติโรงเรียนราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีหลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน
ราชภัฏเสียใหม่ เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติโรงเรียนราชภัฏ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่ใช้มาจนถึง
บัดนี้ เป็นเวลาด่วงมา ๑๗ ปีแล้ว ปัจจุบันนี้กิจการในวงการศึกษา ได้ขยายตัวก้าวหน้าและที่เปลี่ยนแปลง
แปลงไปเป็นอย่างมาก สมควรที่จะได้พิจารณาแก้ไขเสียใหม่ โดยถือแนวการปรับปรุงแก้ไข ดังต่อไปนี้

๑. แบ่งประเภทโรงเรียนให้ตรงตามแผนการศึกษาชาติที่ ๖ ในปีปัจจุบันและบังคับกิจการ
โรงเรียนให้เป็นไปตามระบบในแผนการศึกษาชาตินี้

๒. ส่งเสริมการดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. กำหนดวิทยฐานะครูใหญ่ และครูใหญ่ชั้น และกำหนดให้โรงเรียนที่มีครูที่มีวิทยฐานะ
ทางครูมากขึ้น

๔. กำหนดการอนุญาตให้เป็นครู ให้เป็นการถาวร กล่าวคือ ขอลอนุญาตเพียงครั้งเดียว
เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว จะไปเป็นครูโรงเรียนราชภัฏอีกไม่ต้องขอลอนุญาตเป็นครูใหม่อีกกับพระ
ราชบัญญัติเดิม จนกว่าจะถูกถอนใบอนุญาต ดังนั้นจะต้องงานให้ตกลง ไป ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และ
สะดวกแก่ทางโรงเรียนที่จะหาครูมาทำการสอน

๕. เปลี่ยนเจ้าพนักงานทางราชการให้ตรงกับที่ทางการเปลี่ยนแปลงใหม่ และเพิ่มเติมเจ้า
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมตามที่ทางราชการ ได้ขยายกรมกองเพิ่มขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ

จึงขอเรียนขอความเห็นชอบจากที่ประชุมเพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับหลักการและให้เข้าเป็นกฎหมายต่อไป

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัติได้มีเปลี่ยนแปลงหลักการหลาย

ประการอยู่ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นที่อยากจะอภิปรายบ้าง แต่ความจริงนั้นเห็นแก่เป็นการสงวนเป็น
โอกาสระหัดระแหงและข้าพเจ้าก็ได้ตรวจดูเพียงเล็กน้อย ความจริงก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีก็อยากจะเร่งให้
เรื่องมันเสร็จ ๆ ไปในวันนี้ ผลักข้าพเจ้ามองในที่ประชุมเห็นว่านี่ตรงตรงแล้วก็เห็นใจไม่มีใคร
จะมา เกรงว่าจะขาดของสรุปประชุมจึงอยากจะได้กลับมาเต็มที่เพราะมันทิวขวาก็ยังทอนอยู่เพื่อ ห้อง
ประชุมยังเป็นของสรุปประชุมอยู่ เพราะฉะนั้นก็เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมก็ขอเสนอให้ท่านรัฐมนตรี
รับไปพิจารณาเสีย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนออย่างไร

นายทิม กุวิพันธ์ (อุบลราชธานี) : คือเสนอให้ลงมติรับหลักการในเรื่องนี้
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เมื่อมีผู้เสนอ
อย่างนั้น เห็นอันว่าปิดอภิปรายในเรื่องนี้เป็นตามข้อเสนอ ขอปรึกษาในชั้นรับหลักการ ท่านผู้ใดเห็น
สมควร รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้โดยพร้อมเพรียง เสนอกรรมมาธิการ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเสนอกรรมมาธิการ
สามัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอกรรมมาธิการสามัญ เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ส่งให้คณะกรรมมาธิการสามัญ เพราะฉะนั้น
ส่งคณะกรรมมาธิการการศึกษา สาราธารณสุข และการสาธารณสุขการ แปรวัติศึกษาใน ๓ วัน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เรื่องนี้ความจริง
ก็เป็นเรื่องประโยชน์แก่โรงเรียนเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นก็ไม่มีปัญหาอะไรและได้พิจารณาและได้
ส่งไปแล้ว และก็ได้เข้าใจว่าจะได้พิจารณาแล้วก็เพียงพอแล้ว จึงขอแปรวัติเพียงภายใน ๒ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอแปรวัติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มี
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีกำหนดแปรวัติภายใน ๒ วัน บัดนี้เป็นการสมควร
แก่เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม

